

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση ΕΠΑ: 19/2013

Αρ. Φακέλου 11.17.01.1/2003

**Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2008
(Νόμος Αρ. 13(Ι)/2008)**

Καταγγελία της εταιρείας CallSat Telecom Ltd εναντίον της Α.ΤΗ.Κ. για πιθανή παράβαση του άρθρου 6 του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου 207(Ι)/89, ως έχει τροποποιηθεί (αρ. φακ: 11.17.01.1/2003)

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού:

κα. Λουκία Χριστοδούλου,	Πρόεδρος
κ. Λεόντιος Βρυωνίδης,	Μέλος
κα. Ελένη Καραολή,	Μέλος
κ. Δημήτρης Πιτσιλλίδης,	Μέλος
κ. Κώστας Μελανίδης,	Μέλος

Ημερομηνία απόφασης: 12 Απριλίου 2013

ΑΠΟΦΑΣΗ

Αντικείμενο της παρούσας υπόθεσης είναι η καταγγελία της CALLSAT TELECOM LTD (στο εξής «η CALLSAT») ημερομηνίας 18 Οκτωβρίου 2002, που υποβλήθηκε στην Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού (στο εξής «η Επιτροπή») εναντίον της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (στο εξής η «ΑΤΗΚ») σε σχέση με την κατ' ισχυρισμόν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της ΑΤΗΚ, στον τομέα της διάθεσης διεθνών ιδιωτικών μισθωμένων συνδέσεων (ΔΙΜΣ).

I. ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Στις 18 Οκτωβρίου 2002, η εταιρεία CALLSAT υπέβαλε προς την Επιτροπή καταγγελία εναντίον της ΑΤΗΚ, συνοδευόμενη από αίτηση για λήψη προσωρινών μέτρων για παραβάσεις του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου αρ. 207(Ι)/89, ο οποίος αντικαταστάθηκε με τον περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμο του 2008 (Νόμος αρ. 13(Ι)/2008) (εφεξής «ο Νόμος»), σε σχέση με την κατ' ισχυρισμόν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της ΑΤΗΚ, στον τομέα της διάθεσης διεθνών ιδιωτικών μισθωμένων συνδέσεων (ΔΙΜΣ).

Στις 13 Μαρτίου 2003, η CALLSAT υπέβαλε νέα καταγγελία εναντίον της ΑΤΗΚ, υιοθετώντας τους ισχυρισμούς που περιέχονταν στην προηγούμενη της καταγγελία και προβάλλοντας επιπρόσθετους νέους ισχυρισμούς. Υπέβαλε συγχρόνως και νέα αίτηση για λήψη προσωρινών μέτρων, αποσύροντας την προηγούμενη (ημερομηνίας 18 Οκτωβρίου 2002).

Με δεύτερη επιστολή της κατά την ίδια ημερομηνία (13 Μαρτίου 2003), η CALLSAT ενημέρωσε την Επιτροπή για την απόσυρση του αιτήματος της για λήψη προσωρινών μέτρων ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου 2002.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της στις 17 Μαρτίου 2003, έδωσε στην Υπηρεσία της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού (στο εξής «η Υπηρεσία») οδηγίες για διεξαγωγή της δέουσας προκαταρκτικής έρευνας της καταγγελίας.

Η Επιτροπή, αφού ολοκληρώθηκε η δέουσα έρευνα της καταγγελίας και η ενώπιόν της ακροαματική διαδικασία, στις συνεδρίες της με ημερομηνίες 20 Φεβρουαρίου 2006, 27 Φεβρουαρίου 2006 και 1 Μαρτίου 2006, αντάλλαξε απόψεις επί της υπόθεσης, και στη συνεδρία της ημερομηνίας 7 Μαρτίου 2006 αποφάσισε κατά πλειοψηφία ότι στοιχειοθετούνται οι παραβάσεις του άρθρου 6(2),(α),(β),(γ) και 6(3) του Ν.207/89. Παράλληλα έδωσε οδηγίες να κληθούν τα μέρη για να τους κοινοποιήσει την απόφασή της αλλά και να ακούσει την ΑΤΗΚ όσον αφορά τον μετριασμό της ποινής.

Σε συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 3 Απριλίου 2006, ανακοινώθηκε η απόφαση της Επιτροπής και ακούστηκαν οι θέσεις του δικηγόρου της ΑΤΗΚ για σκοπούς μετριάσμου του διοικητικού προστίμου. Σε συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 28 Απριλίου 2006, η Επιτροπή αποφάσισε την επιβολή διοικητικού προστίμου στην ΑΤΗΚ ύψους εκατόν τριάντα χιλιάδων λιρών Κύπρου (ΛΚ 130.000).

Στις 16 Μαΐου 2006, η ΑΤΗΚ καταχώρησε στο Ανώτατο Δικαστήριο την Προσφυγή αρ. 839/2006 εναντίον της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 28 Απριλίου 2006.

Στις 4 Δεκεμβρίου 2007, το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3902 (ΑΤΗΚ και Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού) έκρινε ότι η συγκρότηση της Επιτροπής ήταν παράνομη, λόγω συμμετοχής του κ. Κώστα Ευσταθίου στην Επιτροπή.

Ο Γενικός Εισαγγελέας ενημέρωσε με επιστολή του ημερομηνίας 9 Ιουλίου 2009, την Επιτροπή ότι, λόγω της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση αρ.3902, καθώς της απόφασης της διευρυμένης ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 48/2007 ημερομηνίας 12 Μαΐου 2009, αποδέχτηκε ακύρωση της προσβληθείσας με την Προσφυγή 839/2006 απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 28 Απριλίου 2006 στις 8 Ιουλίου 2009.

Η Επιτροπή, υπό τη σύνθεση της σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 14 Μαΐου 2008, σε συνεδρία της ημερομηνίας 15 Οκτωβρίου 2009, αποφάσισε ότι είναι κατά νόμο υποχρεωμένη να προβεί σε πλήρη και ενεργό συμμόρφωση με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου αφού, σύμφωνα με το νόμο και στη βάση των καθιερωμένων Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου, η κριθείσα πράξη εξαφανίζεται και η κατάσταση επανέρχεται στην προηγούμενη της θέση, πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης που ακυρώθηκε. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η επανεξέταση πρέπει να γίνει από την ολομέλεια της Επιτροπής με βάση το άρθρο 21(5) του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου αρ. 158(I)/1999 (N.158(I)/99). Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη το άρθρο 53(4) του Νόμου, το οποίο διαλαμβάνει ότι η διαδικασία διεκπεραίωσης υποθέσεων, εξέτασης καταγγελιών και διενέργειας αυτεπάγγελτων ερευνών, περιλαμβανομένης της διαδικασίας λήψης προσωρινών μέτρων, οι οποίες κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής, θεωρείται εκκρεμούσα με βάση τις διατάξεις του Νόμου, έκρινε ότι,

για να μπορεί να επανεξετάσει την ακυρωθείσα απόφαση με βάση το πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της, θα έπρεπε να έχει ενώπιον της τους σχετικούς διοικητικούς φακέλους οι οποίοι ακόμα βρίσκονταν στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 20 Ιανουαρίου 2010, εξέτασε τον περαιτέρω χειρισμό της υπόθεσης και αποφάσισε να αναβάλει τη συζήτηση του θέματος για λήψη τελικής απόφασης κατά πόσο θα επανεξετάσει την υπόθεση.

Η Επιτροπή, σε συνεδρία της ημερομηνίας 27 Ιανουαρίου 2010, υπό το φως της επιστροφής των διοικητικών φακέλων της υπόθεσης από το Ανώτατο Δικαστήριο, αποφάσισε την επανεξέταση της καταγγελίας στη βάση των όσων αποφασίστηκαν στη συνεδρία της ημερομηνίας 15 Οκτωβρίου 2009 και έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία να προβεί στη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας με βάση το υφιστάμενο κατά το κρίσιμο χρόνο λήψης της ακυρωθείσας απόφασης ημερομηνίας 28 Απριλίου 2006 πραγματικό και νομικό καθεστώς.

Στη συνεδρία της Επιτροπής ημερομηνίας 4 Φεβρουαρίου 2011, η Υπηρεσία κατέθεσε σημείωμα ημερομηνίας 2/2/2011 αναφορικά με τα ευρήματα της προκαταρκτικής έρευνας που διεξήγαγε.

Στη συνεδρία της Επιτροπής ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου 2011 αποφασίστηκε ο καταρτισμός Έκθεσης Αιτιάσεων και όπως κληθούν ενώπιον της τα εμπλεκόμενα μέρη, για σκοπούς εξέτασης της καταγγελίας.

Στις 24 Μαρτίου 2011, αποστάληκε η Έκθεση Αιτιάσεων στα εμπλεκόμενα μέρη και στις 5 Μαΐου 2011 πραγματοποιήθηκε συνεδρία της Επιτροπής, στην οποία παρευρέθηκαν και τα δύο εμπλεκόμενα μέρη.

Στις 25 Μαΐου 2011, το Ανώτατο Δικαστήριο με την απόφαση του στις Προσφυγές με αρ. 1544/09, 1545/09, 1596/09 και 1601/09 (ExxonMobil Cyprus Ltd κ.ά. και Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού), έκρινε ότι ο διορισμός του τότε Προέδρου της Επιτροπής, κ. Κωστάκη Χριστοφόρου, τότε Πρόεδρου της Επιτροπής, δεν ήταν νόμιμος.

Στις 10 Σεπτεμβρίου 2011, η λειτουργός της Επιτροπής κλήθηκε να παραστεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου στις 29/9/2011 σε σχέση με την αστική αγωγή με αρ. 8197/2006 (Callsat Telecom Ltd και Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου -

αναφορικά με την αξίωση αποζημιώσεων στη βάση της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 28 Απριλίου 2006) με σκοπό να παρουσιαστεί και/ή να κατατεθεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου ο φάκελος της υπόθεσης. Κατά την εν λόγω διαδικασία, έγινε η κατάθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο της καταγγελίας της CALLSAT ημερομηνίας 13 Μαρτίου 2003, καθώς και της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 28 Απριλίου 2006.

Στη συνεδρία της Επιτροπής με ημερομηνία 5 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή, μετά από μελέτη του σημειώματος της Υπηρεσίας που κατατέθηκε στη συνεδρία στις 3 Ιανουαρίου 2012 και του διοικητικού φακέλου, διαπίστωσε ότι η καταγγελία της CALLSAT ημερομηνίας 13 Μαρτίου 2003 και η απόφαση της Επιτροπής 28 Απριλίου 2006, είχαν κατατεθεί ως τεκμήρια στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στα πλαίσια της αγωγής αρ. 8197/2006. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα έκρινε ότι έπρεπε να ζητηθούν και να επιστραφούν όλα τα έγγραφα που είχαν κατατεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου στα πλαίσια της αγωγής 8197/2006. Προς τούτο, η Επιτροπή έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία όπως προβεί στις δέουσες ενέργειες για επιστροφή όλων των εγγράφων προτού εξετάσει την υπόθεση.

Στις 28 Μαρτίου 2012, επανακτήθηκαν όλα τα έγγραφα που είχαν κατατεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου στα πλαίσια της αγωγής 8197/2006, και ενημερώθηκε ο διοικητικός φάκελος.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 11 Απριλίου 2012, εξέτασε τον χειρισμό της καταγγελίας υπό τη νέα σύνθεσή της σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως η σχετική απόφασή του ημερομηνίας 20/12/2011. Η Επιτροπή εξέτασε την υπόθεση υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 25 Μαΐου 2011, στις Προσφυγές με αρ. 1544/09, 1545/09, 1596/09 και 1601/09 (ΕκxonMobil Cyprus Ltd κ.ά. και Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού) και, αφού έλαβε υπόψη και σχετική γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αποφάσισε να ανακαλέσει την απόφαση της ημερομηνίας 27 Ιανουαρίου 2010 για τη διεξαγωγή έρευνας και όλες τις μετέπειτα ληφθείσες αποφάσεις, και να εξετάσει την πιο πάνω υπόθεση εξ υπαρχής. Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη το υλικό το οποίο βρισκόταν ενώπιον της Επιτροπής κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω ανακαλούμενης απόφασης ημερομηνίας 27 Ιανουαρίου 2010 για διεξαγωγή έρευνας, έκρινε ότι το εν λόγω υλικό δικαιολογεί τη διεξαγωγή έρευνας της καταγγελίας από την Υπηρεσία. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η έρευνα θα διεξαχθεί με βάση το υφιστάμενο κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω

ανακαλούμενης απόφασης πραγματικό και νομικό καθεστώς και ότι μπορεί να γίνει χρήση του υπάρχοντος στο σχετικό φάκελο υλικού.

Η Υπηρεσία με επιστολές ημερομηνίας 3 Μαΐου 2012, ενημέρωσε την CALLSAT και την ΑΤΗΚ, για τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής.

Η Υπηρεσία, ενεργώντας στη βάση των οδηγιών της Επιτροπής, διεξήγαγε τη δέουσα προκαταρκτική έρευνα της παρούσας καταγγελίας και στις 26/11/2012 υπέβαλε σχετικό σημείωμα.

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της με ημερομηνία 9 Ιανουαρίου 2013, αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου και τα σημειώματα της Υπηρεσίας, διαπίστωσε ότι εκ πρώτης όψεως πιθανολογούνται παραβάσεις του άρθρου 6(1), (α), (β) και (γ) του Νόμου από μέρους της ΑΤΗΚ, και ομόφωνα αποφάσισε να προχωρήσει στον καταρτισμό Έκθεσης Αιτιάσεων.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κατάρτισε στη βάση του άρθρου 17(2) του Νόμου Έκθεση Αιτιάσεων, σχετικά με τις εκ πρώτης όψεως παραβάσεις ως ακολούθως:

«(1) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(α) του Νόμου, ως αποτέλεσμα του καθορισμού αθέμιτων υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής σε σχέση με την αιτηθείσα από την CALLSAT χωρητικότητα για την υπηρεσία Cyta Internet Link (αίτημα ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002).

(2) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(β) του Νόμου, ως αποτέλεσμα του περιορισμού της διάθεσης προς ζημιά των καταναλωτών σε σχέση με την αιτηθείσα από την CALLSAT χωρητικότητας για την υπηρεσία Cyta Internet Link (αίτημα ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002).

(3) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(α) του Νόμου, ως αποτέλεσμα του καθορισμού αθέμιτων υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής σε σχέση με την αιτηθείσα από την CALLSAT χωρητικότητα για την υπηρεσία Cyta Internet Link (αίτημα ημερομηνίας 19 Απριλίου 2002).

(4) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(β) του Νόμου, ως αποτέλεσμα του περιορισμού της διάθεσης, προς ζημιά των καταναλωτών, σε σχέση με την αιτηθείσα από την CALLSAT χωρητικότητα για την υπηρεσία Cyta Internet Link (αίτημα ημερομηνίας 19 Απριλίου 2002).

(5) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(β) του Νόμου ως αποτέλεσμα του περιορισμού της διάθεσης προς ζημιά των καταναλωτών, σε σχέση με την κατάργηση της υπηρεσίας Cyta Internet Link.

(6) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(α) του Νόμου ως αποτέλεσμα του καθορισμού αθέμιτων τιμών αγοράς των υπηρεσιών Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων προς τους παροχείς υπηρεσιών διαδικτύου την περίοδο 2002-2003.

(7) Η ΑΤΗΚ εκ πρώτης όψεως παραβίασε το άρθρο 6(1)(γ) του Νόμου, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια η CALLSAT να τίθεται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, σε σχέση με τις λιανικές τιμές της υπηρεσίας Cytanet.»

Η Επιτροπή στη συνεδρία της ημερομηνίας 14 Ιανουαρίου 2013, εξέτασε το κείμενο της Έκθεσης Αιτιάσεων το οποίο τέθηκε ενώπιον της από την Πρόεδρο και μετά από διεξοδική συζήτηση αποφάσισε να το υιοθετήσει και να το εγκρίνει, αποφασίζοντας παράλληλα την κοινοποίηση του και ειδοποίηση των εμπλεκόμενων μερών.

Στις 18/1/2013, η Επιτροπή κοινοποίησε στην ΑΤΗΚ την Έκθεση Αιτιάσεων σχετικά με τις υπό αναφορά εκ πρώτης όψεως πιθανολογούμενες παραβάσεις. Την ίδια ημέρα κοινοποίησε αντίγραφο της Έκθεσης Αιτιάσεων στην CALLSAT. Επίσης, κάλεσε, σύμφωνα με το άρθρο 17 (4) και (5) του Νόμου, την ΑΤΗΚ και την CALLSAT όπως παρουσιάσουν ενώπιόν της, καθώς και όπως υποβάλουν γραπτώς τις παρατηρήσεις τους εντός είκοσι μίας (21) ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της Έκθεσης Αιτιάσεων.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ κατέθεσε τις θέσεις του στις 11/2/2013.

Στη συνεδρία της Επιτροπής με ημερομηνία 15/2/2013, παρουσιάστηκαν ενώπιόν της οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις διά των δικηγόρων τους, οι οποίοι ανέλυσαν εκτενώς τις θέσεις και απόψεις τους επί της Έκθεσης Αιτιάσεων. Ακολούθως, η ΑΤΗΚ στις 26/2/2013, υπέβαλε στην Επιτροπή συμπληρωματικές θέσεις.

Η υπό αναφορά υπόθεση, τέθηκε διαδοχικά ενώπιον της Επιτροπής στις συνεδρίες της ημερομηνίας 11/3/2013 και 10/4/2013 και αφού αποφασίστηκε τελικά η έγκριση των πρακτικών ημερομηνίας 15/2/2013 στις 11/4/2013.

Η Επιτροπή στη συνεδρία της ημερομηνίας 12/4/2013 αφού εξέτασε, μελέτησε και συνεκτίμησε εκ νέου τόσο το πρακτικό της υπό αναφορά ακροαματικής διαδικασίας, όσο και όλα τα στοιχεία και δεδομένα του διοικητικού φακέλου ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η έκδοση απόφασης τηρουμένων των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου, ως επίσης και του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου αρ. 13(Ι)/2008, εστίασε την προσοχή της στην αξιολόγηση των γεγονότων που συνθέτουν την υπόθεση, δεδομένου ότι αυτά αποτελούν αναντίλεκτα το ουσιαστικό υπόβαθρο της εξέτασης του ζητήματος που προκύπτει.

Ως εκ τούτου, κρίνεται πως η λεπτομερής παράθεση των σχετικών με την υπόθεση δεδομένων στην υπό εξέταση υπόθεση καθίσταται αναγκαία, επιτακτική και επιβαλλόμενη, καθότι η υπόθεση ανάγεται στα έτη 2002-2003. Προς τούτο παρατίθενται συνοπτικά τα ουσιώδη γεγονότα που αφορούν την υπό εξέταση καταγγελία.

II. ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Η CALLSAT είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, εγγεγραμμένη σύμφωνα με τους Νόμους της Δημοκρατίας από το 1995. Η CALLSAT δραστηριοποιείται στην παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και διαδικτύου στην Κύπρο από το 1999. Σύμφωνα με δημοσιεύματα τον Ιούλιο του 2000, η CALLSAT υπέγραψε συμφωνία με τη Γαλλική εταιρεία Global One, στη βάση της οποίας η CALLSAT ορίστηκε ως εμπορικός αντιπρόσωπος της GlobalOne στην Κύπρο. Η CALLSAT άρχισε να δραστηριοποιείται στην κυπριακή αγορά ως παροχέας υπηρεσιών διαδικτύου Internet Service Providers (ISP)). Σύμφωνα με δημοσίευμα ημερομηνίας 17 Ιανουαρίου 2001, η CALLSAT δραστηριοποιήθηκε στην κυπριακή αγορά προσφέροντας το πρωτόκολλο Frame Relay και τις υπηρεσίες διαδικτύου, πωλώντας υπηρεσίες σε υφιστάμενους παροχείς υπηρεσιών διαδικτύου (Internet Service Providers) τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το διαδίκτυο. Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, στα άμεσα σχέδια της CALLSAT ήταν η επέκταση στον τομέα της μεταφοράς φωνής η οποία είναι αρκετά διαδεδομένη στην παγκόσμια αγορά τηλεπικοινωνιών.

Η Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που έχει συσταθεί βάσει του περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών Νόμου, Κεφ.302, και μέχρι σήμερα είναι επιφορτισμένη με την εκ του νόμου υποχρέωση να διαχειρίζεται μια καλή και επαρκή υπηρεσία τηλεπικοινωνιών στη Δημοκρατία για την Κυβέρνηση, τους δημόσιους οργανισμούς και το κοινό γενικά, υπό τέτοιους όρους και

προϋποθέσεις τους οποίους θεωρεί σκόπιμους, να διαχειρίζεται την περιουσία της για το σκοπό αυτό και να προωθεί την ανάπτυξη της υπηρεσίας τηλεπικοινωνιών, σύμφωνα με το αναγνωρισμένο διεθνές επίπεδο πρακτικής και τη δημόσια απαίτηση, κατά το μέτρο που αυτό είναι πρακτικό. Μέχρι και το 2004 είχε επίσης τη γενική εξουσία να εκδίδει κανονισμούς οι οποίοι να ρυθμίζουν την υπηρεσία τηλεπικοινωνιών και να συμβουλεύει τον Υπουργό Οικονομικών για όλα τα θέματα τα οποία σχετίζονται με την υπηρεσία τηλεπικοινωνιών, η οποία (εξουσία) δόθηκε έκτοτε στον Επίτροπο Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών (εφεξής «ΕΡΗΕΤ»).

III. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Αντικείμενο της καταγγελίας της CALLSAT ημερομηνίας 18 Οκτωβρίου 2002, είναι η κατ' ισχυρισμόν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της ΑΤΗΚ, στον τομέα της διάθεσης της εγχώριας καλωδιακής πρόσβασης διεθνών ιδιωτικών μισθωμένων συνδέσεων (ΔΙΜΣ):

(α) Σε σχέση με δύο αιτήματα της CALLSAT προς την ΑΤΗΚ, ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002, για αύξηση της χωρητικότητας της με την Ελλάδα σε 34 ή 155 Mbps και 19 Απριλίου 2002, για διασύνδεση στο προϊόν CYTA Internet.Link (εφεξής «CIL») χωρητικότητας 12 Mbps με την εταιρεία OTEGlobe Ελλάδας όπου η CALLSAT ισχυρίζεται ότι αναφορικά με τα αιτήματά της, η ΑΤΗΚ προέβηκε στον περιορισμό της διάθεσης του προϊόντος CYTA Internet.Link σχετικά με τη μέγιστη συνολική ταχύτητα συνδέσεων ανά πελάτη και προορισμό, κατά παράβαση των προνοιών του άρθρου 6(2)(α) και (β) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

(β) Σε σχέση με τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (ΕΕΔ) στις 31 Μαΐου 2002, της Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης αρ. 251/2002 (ΚΔΠ 251/02), με τίτλο «Δημοσίευση σύμφωνα με τους Κανονισμούς 7 και 10 των περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών (Τέλη και Άλλες Χρεώσεις) Κανονισμών του 2000», όπου η CALLSAT αναφέρει ότι σύμφωνα με τη συγκεκριμένη ΚΔΠ, η μέγιστη συνολική ταχύτητα συνδέσεων CYTA Internet.Link ανά πελάτη και ανά προορισμό περιορίζεται στα 12 Mbps. Το προϊόν (CYTA Internet.Link) παρέχεται με συμβόλαιο του οποίου η ισχύς δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, ενώ προηγουμένως ίσχυε η Κανονιστική Διοικητική Πράξη αρ. 371/2001 (ΚΔΠ 371/01), σύμφωνα με την οποία το προϊόν CYTA Internet.Link προσφερόταν χωρίς κανένα περιορισμό. Ταυτόχρονα, δεν υπήρχε καμία υποχρέωση σύναψης συμβολαίου και υπήρχε επιλογή για παροχή του προϊόντος από ένα μέχρι πέντε έτη.

Η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η ΚΔΠ 251/02 παραβιάζει τις πρόνοιες του άρθρου 6(2)(β) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89, καθότι ως ισχυρίζεται έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του προϊόντος CYTA Internet.Link, με την εισαγωγή του περιορισμού στη χωρητικότητα των 12 Mbps ανά πελάτη και προορισμό, και πως περιορίζεται η διάθεση, προς ζημιά των καταναλωτών, αφού ο κάθε πάροχος εξωθείται, αν η χωρητικότητα που χρειάζεται είναι μεγαλύτερη, να την προμηθεύεται σε αδικαιολόγητα υψηλές τιμές, οι οποίες δεν είναι οικονομικά συμφέρουσες και συνεπώς «αναγκάζεται» να περιοριστεί σε μικρότερη χωρητικότητα, άρα σε καθόλου τεχνολογική ανάπτυξη.

Επιπλέον, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η ΚΔΠ 251/02 καθορίζει άμεσα αθέμιτες τιμές και μη θεμιτούς υπό τις περιστάσεις όρους συναλλαγής, κατά παράβαση του άρθρου 6(2)(α) του Νόμου 207(Ι)/89, καθότι εξωθεί οιονδήποτε εναλλακτικό πάροχο στην περίπτωση που χρειάζεται χωρητικότητα, πράγμα το οποίο δεν είναι καθόλου απίθανο σύμφωνα με τις κρατούσες εμπορικές συνήθειες, να αγοράζει την επιπρόσθετη χωρητικότητα πέραν από τα 12 Mbps από την υπηρεσία CYTA Business.Link (εφεξής «CBL») της οποίας το μηνιαίο ενοίκιο είναι κατά πολύ ψηλότερο, ενώ παράλληλα περιορίζει τους όρους συναλλαγής ανά προορισμό και ανά πελάτη.

Τέλος, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η υιοθέτηση της ΚΔΠ 251/2002, με τους περιορισμούς που περιέχει, συνιστά επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, κατά παράβαση του άρθρου 6(2)(δ) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

(γ) Σε σχέση με την υπογραφή συμβολαίου ημερομηνίας 4 Ιουλίου 2002 από την CALLSAT, συμβόλαιο που της αποστάληκε από την ΑΤΗΚ, όπου η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η ΑΤΗΚ επέβαλε την υπογραφή του συγκεκριμένου συμβολαίου ως προϋπόθεση για την παροχή της αιτούμενης υπηρεσίας ενώ, «*σύμφωνα με τις πληροφορίες*» που έχει, δεν την επέβαλε σε άλλη εταιρεία που παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες, ή στη CYTA Net. Ισχυρίζεται ειδικότερα ότι, τόσο η εξάρτηση της σύναψης του συμβολαίου, όσο και οι ίδιοι οι όροι που περιέχονται στο συμβόλαιο, αποτελούν πρόσθετες υποχρεώσεις εκ μέρους της CALLSAT που δεν συνδέονται με τις κρατούσες εμπορικές συνήθειες, αλλά και θέτουν ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές, κατά παράβαση του άρθρου 6(2)(γ) και (δ) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

Συγκεκριμένα, οι όροι του συμβολαίου που καταγγέλλει ως «καταχρηστικές ρήτρες» είναι οι όροι 8.2 και 8.6 με τους οποίους κατά τον ισχυρισμό της αποκλείονται ή

περιορίζονται τα νόμιμα δικαιώματα της CALLSAT έναντι αυτών της ΑΤΗΚ, σε περίπτωση ανικανότητας της ΑΤΗΚ να παράσχει τη ζητούμενη υπηρεσία. Επίσης, ο όρος 7.2 καταγγέλλεται ότι παραβιάζει τα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα της CALLSAT, όπως το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης και δίκαιης δίκης. Η CALLSAT ισχυρίζεται ότι με τη διακοπή της προσφερόμενης υπηρεσίας χωρίς τη διεξαγωγή των δέουσων ερευνών και τη λήψη διαθέσιμων νομικών μέτρων, το δικαίωμα αυτό παραβιάζεται. Επιπρόσθετα, η CALLSAT καταγγέλλει ότι η μη ύπαρξη όρου στο συμβόλαιο που να επιτρέπει στον πελάτη να διακόψει το συμβόλαιο με λογική προειδοποίηση προς την ΑΤΗΚ σε περίπτωση που και ο δικός του πελάτης διακόψει, έχει ετεροβαρή χαρακτήρα που στόχο έχει να δυσχεραίνει τις εργασίες οποιουδήποτε εναλλακτικού παρόχου και αποτελεί επιπρόσθετη υποχρέωση που, σύμφωνα με τις συνήθεις εμπορικές πρακτικές, δεν συνδέεται με το αντικείμενο της καταγγελίας.

(δ) Η CALLSAT ισχυρίζεται ότι για τους λόγους που αναφέρονται στα σημεία (α) έως (γ) πιο πάνω, η ΑΤΗΚ προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς αυτήν υπό την ιδιότητα της ως πελάτη, αφού στον τομέα της διάθεσης της εγχώριας καλωδιακής πρόσβασης ΔΙΜΣ δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, κατά παράβαση των προνοιών του άρθρου 6(3) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

(ε) Σε σχέση με την υπηρεσία CYTANet, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η ΑΤΗΚ «δεν φαίνεται να τηρεί τους Κανονισμούς αφού η υπηρεσία CYTANet παρέχεται υπό εντελώς διαφορετικούς όρους», γεγονός που διαφαίνεται λόγω διαφήμισης της ΑΤΗΚ ότι παρέχει συγκεκριμένες ταχείες διασυνδέσεις και κατά τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας εταιρείας, με βάση τους Κανονισμούς θα πρέπει να χρεώνεται με τα τέλη του προϊόντος CYTA Business Link. Δηλαδή, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι (και σε αυτή την περίπτωση) η ΑΤΗΚ παραβιάζει το άρθρο 6(2)(γ) του Νόμου 207(Ι)/89.

Η καταγγελία συνεχίζει αναφέροντας σχετικά ότι: «Εάν κανένας περιορισμός όμως δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση της CYTANet, τότε οποιοσδήποτε άλλος πάροχος τίθεται σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό αφού κανένας δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τις τιμές που προσφέρει η CYTANet η οποία δεν υπόκειται στους περιορισμούς στους οποίους υπόκειται η εταιρεία μας και πιθανόν ούτε στις ίδιες χρεώσεις. Επίσης, ένα άλλο ενδεικτικό σημείο που αποδεικνύει τη διακριτική μεταχείριση εις βάρος της εταιρείας μας είναι το γεγονός ότι οιοσδήποτε πελάτης της ΑΤΗΚ πάρει την υπηρεσία CYTANet από την ΑΤΗΚ μπορεί να τερματίσει την

υπηρεσία αυτή με προειδοποίηση 48 ωρών σε αντίθεση με τη μη ύπαρξη τέτοιου όρου στη δική μας περίπτωση.»

(στ) Ο τελευταίος ισχυρισμός της CALLSAT αφορά γενικά την επιβολή αθέμιτων τιμών εκ μέρους της ΑΤΗΚ, κατά παράβαση του άρθρου 6(2)(α) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89. Ο ισχυρισμός της CALLSAT διατυπώθηκε ως ακολούθως: *«Επιπρόσθετα αξίζει να αναφέρουμε σε αυτό το σημείο ότι η ΑΤΗΚ προτίθεται να προβεί σε μείωση των χρεώσεων της για παροχή της υπηρεσίας CYTA Net, ενέργεια η οποία θα ισοδυναμεί με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς. [...] Περαιτέρω και συμπληρωματικά των ως άνω, αναφέρουμε ότι έστω και αν δεν υπήρχαν οι περιορισμοί που υπάρχουν σήμερα βάσει των Κανονισμών, οι χρεώσεις τις οποίες εφαρμόζει η ΑΤΗΚ στην υπηρεσία CYTA Internet.Link και CYTA Business.Link είναι εν πάση περιπτώσει αδικαιολόγητες και αποτελούν αθέμιτες τιμές παροχής της συγκεκριμένης υπηρεσίας.»*

Κατά ή περί της 13 Μαρτίου 2003, η CALLSAT υιοθέτησε την προηγούμενη καταγγελία της ημερομηνίας 18 Οκτωβρίου 2002 και κατάγγειλε επιπρόσθετα τα ακόλουθα:

(α) Σε σχέση με τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (ΕΔΔ) στις 24 Ιανουαρίου 2003, της Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης αρ. 59/2003 (ΚΔΠ 59/03), με τίτλο «Δημοσίευση σύμφωνα με τους Κανονισμούς 7 και 10 των περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών (Τέλη και Άλλες Χρεώσεις) Κανονισμών του 2000», η CALLSAT ισχυρίζεται ότι: *«Στις 24 Ιανουαρίου 2003 μέσω της ΚΔΠ 59/03 η ΑΤΗΚ προχώρησε στην κατάργηση του CYTA Internet.Link, πράγμα που στη ουσία σημαίνει ότι οι ΔΙΜΣ δίδονται πλέον μόνο μέσω του CYTA Business.Link και στις τιμές που θα καθορίζει πλέον η ΑΤΗΚ για χωρητικότητα πέραν των 2 Mbps και που εφαρμόζονται μόνο για τους ανταγωνιστές της ΑΤΗΚ και όχι για τη CYTA Net.»*

Από τον ισχυρισμό αυτό, συμπεραίνεται ότι η CALLSAT θεωρεί ότι η ΑΤΗΚ παραβιάζει τα άρθρα 6(2)(β) και (γ) του Νόμου 207(Ι)/89.

(β) Σε σχέση με δύο τιμολόγια (ποσού ΛΚ52.686 για τον μήνα Δεκέμβριο 2002 και ποσού ΛΚ19.003,75 για τον μήνα Ιανουάριο 2003) που απέστειλε η ΑΤΗΚ προς την CALLSAT, η τελευταία ισχυρίζεται ότι: *«Κατά η περί το τέλος Ιανουαρίου 2003 λάβαμε το λογαριασμό μισθωμένης σύνδεσης από την ΑΤΗΚ “για το μήνα Δεκέμβριο 2002” χωρίς καμία επεξήγηση όσο αφορά τη βάση της χρέωσης ή / και για το παράλογο και αδικαιολόγητα ψηλό ποσό των ΛΚ52.686 που αφορά χρέωση των*

συνδέσεων μας για ΔΙΜΣ για 8Mbps. Η εν λόγω χρέωση είναι κατά πολύ και αδικαιολόγητα αυξημένη, λαμβάνοντας υπόψη τις προηγούμενες χρεώσεις που γίνονταν βάσει των τιμών (rates) της υπηρεσίας CYTA Internet. Link ενώ παράλληλα εισήχθη και η νέα χρέωση της υπηρεσίας CYTA Business.Link. Περαιτέρω η χρέωση είναι παράνομη και στερείται νομικής και / ή πραγματικής βάσης εάν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η ΚΔΠ 59/03 περιορίζει την προσφορά ΔΙΜΣ μέσω της υπηρεσίας του CYTA Business.Link σε προκαθορισμένες τιμές μόνο μέχρι 2Mbps και απαιτεί ειδική συμφωνία για χρεώσεις πέραν των 2Mbps. Η χρέωση έγινε χωρίς προηγουμένως να ζητηθεί από την εταιρεία μας να προβεί στην προβλεπόμενη από την ΚΔΠ 59/2003 ειδική συμφωνία και χωρίς να μας δοθεί οποιαδήποτε επεξήγηση. Κατά ή περί το τέλος Φεβρουαρίου 2003 η ΑΤΗΚ υπέβαλε και δεύτερο τιμολόγιο προς την εταιρεία μας για το συνολικό ποσό των ΛΚ71.689,75 που αποτελείται από χρέωση για το μήνα Ιανουάριο του 2003 ύψους ΛΚ19.003,75 και από την προαναφερόμενη χρέωση για το μήνα Δεκέμβριο ύψους ΛΚ52.686,00.»

Από τον ισχυρισμό αυτό, συμπεραίνεται ότι η CALLSAT θεωρεί ότι η ΑΤΗΚ παραβιάζει το άρθρο 6(2)(α) του Νόμου 207(Ι)/89.

(γ) Σε σχέση με τη διακοπή 8Mbps ΔΙΜΣ της CALLSAT με την Ελλάδα, εκ μέρους της ΑΤΗΚ, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι: «Παρά την πιο πάνω επιστολή της εταιρείας μας προς την ΑΤΗΚ και χωρίς να δοθεί καμιά εξήγηση ή αιτιολόγηση για τους πιο πάνω λογαριασμούς της ΑΤΗΚ προς την εταιρεία μας και / ή χωρίς καμιά προειδοποίηση προέβηκε στη διακοπή των 8Mbps της εταιρείας με την Ελλάδα με αποτέλεσμα παραλύσουν οι εργασίες της εταιρείας μας και να μην είμαστε σε θέση να παρέχουμε υπηρεσίες πρόσβασης στο εξωτερικό προς τους πελάτες μας μέσω της σύνδεσης αυτής. Η πιο πάνω πράξη εξέθεσε την εταιρεία μας συμβατικά, νομικά και ηθικά ενώπιον των πελατών της, στους οποίους έχουμε νομική υποχρέωση να παρέχουμε συνεχή υπηρεσία. Μετά την πιο πάνω διακοπή η ΑΤΗΚ υπέβαλε ως όρο για την επανασύνδεση των 8Mbps ΔΙΜΣ της εταιρείας μας την παράδοση επιταγής για όλο το -κατά τους ισχυρισμούς της- οφειλόμενο προς αυτή ποσό των ΛΚ71.689,75, αναγκάζοντας έτσι τους μετόχους της εταιρείας μας να προβούν στην έκδοση προσωπικών εγγυήσεων για την εξασφάλιση του ποσού που παράνομα, καταχρηστικά και αυταρχικά απαίτησε η ΑΤΗΚ από την εταιρεία μας για να επανασυνδέσει τις γραμμές της. Η εταιρεία μας θεώρησε ότι δεν είχε άλλη επιλογή παρά να υποκύψει σε αυτό τον εξαναγκασμό και εκβιασμό από μέρους της ΑΤΗΚ και να προβεί στην κατάθεση επιταγής για το ποσό των ΛΚ71.689,75 ως ο μόνος τρόπος για να διασωθεί από ολοκληρωτική καταστροφή.»

Από τον ισχυρισμό αυτό, δύναται να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η ΑΤΗΚ παραβιάζει τα άρθρα 6(2)(α) και (β) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

(δ) Επίσης, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι: *«Περαιτέρω το θεωρούμε καθήκον μας να αναφέρουμε ότι με την κατάργηση της υπηρεσίας του CYTA Internet. Link που επήλθε με την ΚΔΠ 59/03 ως αναφέρεται στην παράγραφο (α) πιο πάνω η ΑΤΗΚ έχει αυξήσει την τιμή για το CYTA Business.Link άνω των 2 Mbps στο διπλάσιο. [...] Αξίζει δε να σημειωθεί ότι με βάση τις πρόνοιες της ΚΔΠ 59/2003 για οποιαδήποτε χωρητικότητα πέραν των 2 Mbps, όπως είναι οι υπηρεσίες που λαμβάνει η εταιρεία μας, θα πρέπει να γίνεται ειδική συμφωνία με την ΑΤΗΚ πράγμα το οποίο όπως αναφέρουμε πιο πάνω δεν έγινε στην περίπτωση της εταιρείας μας ενώ πάραυτα η ΑΤΗΚ δεν παρέλειψε να προβεί σε χρέωση βάσει των δικών της μέχρι τώρα άγνωστων σε εμάς κριτηρίων για τα υπόλοιπα 6Mbps που μας παρέχει για την Ελλάδα. Αποτέλεσμα της πιο πάνω τιμολογιακής πολιτικής της ΑΤΗΚ είναι να εκδίδονται προσφορές όπως αυτή που δόθηκε στην εταιρεία μας στις 5.3.2003, ως αποτέλεσμα της οποίας η εταιρεία μας αντιμετωπίζει τις ακόλουθες αυξήσεις ... Επίσης το τέλος εγκατάστασης έχει ανέβει ... Με τις πιο πάνω τιμές είναι, πιστεύουμε αυτονόητο ότι δεν θα μπορέσει να επιβιώσει καμία άλλη επιχείρηση στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω ΔΙΜΣ εκτός βεβαίως από την ΑΤΗΚ.»*

Από τον ισχυρισμό αυτό, συμπεραίνεται ότι η CALLSAT θεωρεί ότι η ΑΤΗΚ παραβιάζει τα άρθρα 6(2)(α) και (δ) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

(ε) Τέλος, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω, η ΑΤΗΚ προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς αυτήν, κατά παράβαση των προνοιών του άρθρου 6(3) του Νόμου αρ. 207(Ι)/89.

IV. ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Προτού η Επιτροπή εστιάσει την προσοχή της στην καταγγελία αυτή καθεαυτή, θεωρεί επιβεβλημένη την εκ προοιμίου εξέταση προκαταρκτικών ζητημάτων που εγέρθηκαν από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ.

(Α) Παραβίαση του Άρθρου Συντάγματος αρ. 12(2) και 179(2)

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις γραπτές και προφορικές του θέσεις υποστήριξε ότι η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 28/4/2006, από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 8/7/2009, έθεσε τέρμα στο ζήτημα της καταγγελίας της CALLSAT

εναντίον της ΑΤΗΚ για παράβαση του άρθρου 6 του Νόμου 207(Ι)/89 (αρ. φακ: 11.17.01.1/2003). Υποστήριξε ακόμα ότι αυτό προκύπτει από την ανάγκη τελεσιδικίας των διαφορών και των διώξεων αλλά και από τα άρθρα 12(2) και 179(2) του Συντάγματος.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε επιπρόσθετα ότι, η επανάληψη διαδικασίας εξέτασης καταγγελίας εναντίον οποιουδήποτε μετά από ακύρωση από το ακυρωτικό Δικαστήριο της όποιας πρώτης απόφασης του, συνιστά εκ δευτέρου δίκη διά «το αυτό αδίκημα» και διά την αυτήν πράξιν ή παράλειψιν στην έννοια του αρ. 12(2) του Συντάγματος. Υπογράμμισε επίσης ότι η λέξη «αδίκημα» περιλαμβάνει αστικό, ποινικό, πειθαρχικό ή ρυθμιστικό αδίκημα.

Τέλος, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, επισήμανε ότι με την ακυρωτική απόφαση έχει αποκατασταθεί η νομιμότητα, γεγονός που «δεν οδηγεί σε επανάληψη της ακυρωθείσας διαδικασίας».

Από την πλευρά του, ο δικηγόρος της καταγγέλλουσας εταιρείας CALLSAT υποστήριξε ότι το άρθρο 12 του Συντάγματος αναφέρεται για ποινικό αδίκημα και για ποινικές διαδικασίες. Παράβαση του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου δεν καθιστά το αδίκημα ποινικό. Σε ό,τι αφορά τον όρο «αδίκημα», ο δικηγόρος της CALLSAT παράθεσε τα όσα καταγράφονται στο σύγγραμμα του δικαστή κ. Λοΐζου ότι: *«ο όρος αδίκημα έχει την ίδια σημασία που έχει δοθεί σ' αυτόν σε σχέση με το άρθρο 6(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβαση Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Ατομικών ελευθεριών»*, το οποίο αναφέρεται στο δικαίωμα δίκαιας δίκης σε περίπτωση ποινικού αδικήματος.

Ο δικηγόρος της CALLSAT περαιτέρω υποστήριξε ότι ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας στην προσφυγή αρ. 839/2006 είχε δεχθεί ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής ως αποτέλεσμα της παράνομης συγκρότησης της και επομένως δεν τέθηκε τέρμα στην καταγγελία αλλά δημιουργήθηκε η ανάγκη της επανεξέτασης της υπόθεσης, όπως είναι και η υπό το νόμο προβλεπόμενη τακτική σε περιπτώσεις αποφάσεων διοικητικού οργάνου, παραπέμποντας στα άρθρα 58 και 59 του Νόμου 158(Ι)/1999.

Τέλος, ο δικηγόρος της CALLSAT υποστήριξε ότι το άρθρο 179(2) του Συντάγματος πρέπει να ερμηνεύεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτυγχάνονται οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αξιολόγηση της Επιτροπής

Σε σχέση με τα όσα υποστηρίζονται από τα εμπλεκόμενα μέρη, η Επιτροπή επισήμανε ότι στο άρθρο 23 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003¹ ορίζεται πως:

«1. Τα κράτη μέλη ορίζουν την αρχή ανταγωνισμού ή τις αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης κατά τρόπο, ώστε να τηρούνται όντως οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την παραχώρηση στις αρχές αυτής της εξουσίας να εφαρμόζουν τα εν λόγω άρθρα λαμβάνονται πριν από την 1^η Μαΐου 2004. Οι οριζόμενες αρχές ενδέχεται να περιλαμβάνουν δικαστήρια.

2. Όταν η επιβολή της κοινοτικής νομοθεσίας ανταγωνισμού ανατίθεται σε διοικητικές και δικαστικές αρχές, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν διάφορες εξουσίες και καθήκοντα στις διάφορες αυτές εθνικές αρχές, είτε είναι διοικητικές είτε δικαστικές».

Όπως αναφέρεται στο Προοίμιο του Νόμου αρ. 13(Ι)/2008: *«Για σκοπούς ρύθμισης και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού στη Δημοκρατία αι εφαρμογή της πράξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΚ) αριθμ. 1/2003 [...]», ψηφίστηκε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων ο Περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμο του 2008 δυνάμει του οποίου ιδρύθηκε ανεξάρτητη Επιτροπή, καλούμενη «Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού». Στη Δημοκρατία επιλέχθηκε, δηλαδή, να ανατεθούν οι παραπάνω αρμοδιότητες στην Επιτροπή, ένα όργανο δεόντως και νομίμως συγκροτημένο από το Υπουργικό Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Νόμου 13(Ι)/2008 με βάση τον Κανονισμό (ΕΚ) αρ. 1/2003.*

Η Επιτροπή υπογραμμίζει και τα όσα έχουν αναφερθεί από το έντιμο Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Ναθαναήλ στην απόφαση της προσφυγής 1023/2012 ημερομηνίας 30/11/2012: *«Ο Νόμος έχει σκοπό να ρυθμίσει και να προστατεύσει τον ελεύθερο ανταγωνισμό στη Δημοκρατία, κατ' εφαρμογή του Καν.(ΕΚ) αρ. 1/2003, ημερ.16/12/20012, του Συμβουλίου και επομένως εναρμονιστικός προ το ευρωπαϊκό κεκτημένο.»*

Η Επιτροπή είναι διοικητικό όργανο, του οποίου οι πράξεις υπόκεινται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα να αποφασίζει επί παραβάσεων των άρθρων 3 και 6 του Νόμου αρ.13(Ι)/2008, να

¹ Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1/2003 της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης.

προβαίνει σε έλεγχο των συγκεντρώσεων μείζονος σημασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 22(I)/1999, και να λαμβάνει σχετικές αποφάσεις, οι οποίες πρέπει να είναι πλήρως κι επαρκώς αιτιολογημένες σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, όπως αυτές αποτυπώνονται στο περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμο Ν. 158 (I)/1999.

Σε σχέση με το προκαταρκτικό ζήτημα που εγείρεται από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «ΔΕΕ»), επιχειρείται μια διάκριση μεταξύ δύο καταστάσεων, ανάλογα με το εάν μια απόφαση έχει ακυρωθεί για λόγους διαδικασίας (procedural reasons) ή για έλλειψη επαρκούς απόδειξης (lack of evidence). Στην απόφαση γνωστή ως *PVCII*², όπου το ΔΕΚ (ήδη ΔΕΕ) επεσήμανε τα εξής: « 61.[...] η αρχή *ne bis in idem* απαγορεύει αποκλειστικά νέα ουσιαστική εκτίμηση του υποστατού της παραβάσεως, που θα έχει ως συνέπεια την επιβολή είτε δεύτερης κυρώσεως, η οποία προστίθεται στην πρώτη, στην περίπτωση κατά την οποία καταλογιστεί εκ νέου ευθύνη, είτε νέα κύρωση, στην περίπτωση κατά την οποία η ευθύνη, αποκλεισθείσα με την πρώτη απόφαση, καταλογιστεί με τη δεύτερη. 62. Αντιθέτως, δεν εμποδίζει αφ' εαυτής την επανάληψη των διώξεων που έχουν ως αντικείμενο την ίδια αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά, όταν η πρώτη απόφαση ακυρώθηκε για τυπικούς λόγους χωρίς να έχει εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας για τα προσαπτόμενα περιστατικά, αφού η ακυρωτική απόφαση δεν ισχύει ως 'αθώωση' κατά την έννοια που προσδίδεται στον όρο αυτό στον κατασταλακτικό τομέα. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι κυρώσεις που επιβάλλονται με νέα απόφαση δεν προστίθενται στις επιβληθείσες με την ακυρωθείσα απόφαση, αλλά τις αντικαθιστούν».

Όπως καθίσταται σαφές από την παραπάνω απόφαση, η αρχή *ne bis in idem* απαγορεύει την περίπτωση εκείνη κατά την οποία εκδίδεται δεύτερη απόφαση επί τη βάση ότι η πρώτη απόφαση ακυρώθηκε λόγω έλλειψης επαρκούς απόδειξης (lack of evidence). Όντως, σε μια τέτοια περίπτωση, η δεύτερη αυτή απόφαση θα ισοδυναμούσε με καταδίκη (punished) υπό την έννοια του άρθρου 4 του Εβδόμου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.³

² Απόφαση επί των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P ως C-252/99 P και C-254/99 P, *Limburgse Vinyl Maatschappij (LVM) and Others v. Commission*.

³Βλ. σχετικά και Wils, *The principle of 'ne bis in idem' in EC antitrust enforcement: a legal and economic analysis*, World Competition, Vol. 26, No 2, 2003, pp. 131-148.

Στην παρούσα υπόθεση, ο Γενικός Εισαγγελέας ενημέρωσε την Επιτροπή ότι στις 8/7/2009 αποδέχθηκε την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής ως αποτέλεσμα της απόφασης της διευρυμένης Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική έφεση 48/2007. Ειδικότερα, το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την εν λόγω απόφαση κρίνοντας ότι η συμμετοχή του κ. Κώστα Ευσταθίου, τότε Μέλους της Επιτροπής στη σύνθεση της Επιτροπής, δεν ήταν νόμιμη.

Η Επιτροπή παραπέμπει στην υπόθεση 1/2003 ο έντιμος Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου Μ. Φωτίου στην απόφαση του, ημερομηνίας 18/2/2011, σε αξιολόγηση του ισχυρισμού του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού ήταν παράνομη και παραβίαζε τις πρόνοιες του Άρθρου 12 του Συντάγματος, έκρινε ότι δεν προέκυπτε παράβαση του Συντάγματος. Ειδικότερα, ο έντιμος Δικαστής στην απόφασή του είχε διαπιστώσει ότι η απόφαση της Επιτροπής στην οποία αναφέρθηκε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, είχε ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο λόγω κακής συγκρότησης της Επιτροπής.

Σε ό,τι αφορά την υποχρέωση για επανεξέταση, η Επιτροπή σημειώνει ότι η παρούσα διαδικασία καθίστατο επιβεβλημένη από την Επιτροπή, η οποία ως διοικητικό όργανο οφείλει να συμμορφώνεται με τις δικαστικές αποφάσεις. Σχετικά παρατίθεται και το παρακάτω απόσπασμα από το σύγγραμμα του Ν. Χαραλάμπους, Εγχειρίδιο Κυπριακού Διοικητικού Δικαίου, το οποίο αναφέρει:

«Η διοίκηση υποχρεούται να συμμορφώνεται στις ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου που εκδίδονται κατά την άσκηση της προβλεπόμενης από το άρθρο 146 δικαιοδοσίας του.

Η δυστροπία της διοίκησης να συμμορφώνεται στις ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου υποσκάπτει ανεπανόρθωτα το θεσμό του δικαστικού ελέγχου της διοίκησης, θεσμό που αποτελεί το ύστατο και σίγουρο καταφύγιο των αδικουμένων από τη διοίκηση σε ένα Κράτος Δικαίου. Τέτοια συμπεριφορά υποκρύπτει έναν επικίνδυνο δεσποτισμό της διοίκησης, ασυμβίβαστο προς κάθε έννοια νομιμότητας.»

Συνακόλουθα, η Επιτροπή, στη συνεδρία της στις 14/5/2005 και ακολούθως στις 11/4/2012 υπό διαφορετική συγκρότηση όφειλε να εξετάσει και εξέτασε την υπόθεση υπό το φως των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 7/8/2009 και 25/05/2011, ανακάλεσε την απόφασή της με ημερομηνία 27/1/2010 για τη διεξαγωγή έρευνας και όλες τις μετέπειτα ληφθείσες αποφάσεις, και αποφάσισε να εξετάσει την

πιο πάνω υπόθεση εξ' υπαρχής, λαμβάνοντας υπόψη της το υλικό το οποίο βρισκόταν ενώπιόν της κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω απόφασης.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα απορρίπτει τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της ΑΤΗΚ.

(B) Αναρμοδιότητα και Παραβίαση του Δεδικασμένου

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι η Επιτροπή είναι αναρμόδια να ασχοληθεί με τα ζητήματα που εγείρονται και που αφορούν την ύπαρξη νομιμότητας, ερμηνείας και εφαρμογής Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων και του Νόμου που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο. Συνακόλουθα, υποστήριξε ότι η παρούσα διαδικασία συνιστά υπέρβαση εξουσιών της Επιτροπής, καθώς και παραβίαση του δεδικασμένου της προσφυγής αρ. 775/2003 ΑΤΗΚ και Κυπριακής Δημοκρατίας και της Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού, ημερομηνίας 26/5/2006.

Επίσης, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι, οι αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση C-41/2003, Ιταλική Δημοκρατία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, «δεν βοηθούν καθόλου» καθότι αφορούν την αρμοδιότητα του ΔΕΚ και της Επιτροπής να ελέγχουν ενέργειες κυβερνήσεων, νομοθετήματα και όργανα που τα εκδίδουν και επιχειρήσεις, εξουσία την οποία δεν έχει η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού.

Τέλος, επισήμανε ότι η ΑΤΗΚ εκδίδοντας τις ΚΔΠ ενεργούσε ως Ρυθμιστής του τομέα και όχι σαν επιχείρηση, και πως η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να ελέγξει το Ρυθμιστή που είναι Διοικητικό Όργανο.

Σε ό,τι αφορά την παραβίαση του δεδικασμένου και την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Προσφυγή αρ. 775/2003, ο δικηγόρος της CALLSAT επισήμανε ότι η απόφαση αφορούσε προσωρινά μέτρα που είχαν ληφθεί στα πλαίσια της καταγγελίας, δεν αφορούσε την ουσία της καταγγελίας κι επομένως δεν έχει οποιαδήποτε δεσμευτικότητα για την ουσία της υπόθεσης η οποία εξετάζεται από την Επιτροπή. Περαιτέρω, ο δικηγόρος της CALLSAT υπογράμμισε ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια για την εφαρμογή της νομοθεσίας, η οποία της επιτρέπει να ελέγχει τα αποτελέσματα που επιφέρει η διοικητική πράξη στον ανταγωνισμό που υπάρχει στην συγκεκριμένη αγορά υπηρεσιών και όχι τη νομιμότητα της διοικητικής πράξης. Προς υποστήριξη των ισχυρισμών του, παρέπεμψε στην απόφαση της Ευρωπαϊκής

Επιτροπής στην υπόθεση Deutsche Telecom ημερομηνίας 21/5/2003 και στην απόφαση του ΔΕΚ με αρ. 861/82 British Telecommunications.

Αξιολόγηση της Επιτροπής

Η Επιτροπή, σε σχέση με τα όσα έχουν εγερθεί από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, εν πρώτοις παρατηρεί ότι η αρμοδιότητα της Επιτροπής σε σχέση με την εφαρμογή του Νόμου αποτέλεσε αντικείμενο κρίσης του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε ενδιάμεση απόφαση του ημερομηνίας 26 Σεπτεμβρίου 2002⁴, στο πλαίσιο της Προσφυγής 795/2002. Το Ανώτατο Δικαστήριο στην εν λόγω απόφασή του ανέφερε σε σχέση με τα όσα υποστήριξε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ τα εξής:

«Η εισήγηση του κ. Χατζηιωάννου επ’ αυτού είναι ότι οι τιμές της ΑΤΗΚ καθορίστηκαν από την ίδια με Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις των οποίων τη νομιμότητα μόνο το Ανώτατο Δικαστήριο στην άσκηση της αναθεωρητικής του αρμοδιότητας θα μπορούσε να κρίνει. Η ΕΠΑ, ως διοικητικό όργανο, με την απόφαση της με την οποία έκρινε ότι οι τιμές ήταν αθέμιτες, ουσιαστικά επελήφθη της νομιμότητας τούτων και των Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων με τις οποίες καθορίστηκαν χωρίς να έχει τέτοια εξουσία. Η διαπίστωση της ότι οι τιμές ήταν αθέμιτες είναι ουσιαστικά διαπίστωση ότι ήταν και παράνομες. Έτσι πράττοντας, η ΕΠΑ υπερέβη τις εξουσίες της εφόσον υπεισήλθε και σε αρμοδιότητες καθορισμού τιμών που μόνο η ΑΤΗΚ έχει στα πλαίσια του περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών Νόμου, Κεφ.302. Η εισήγηση αυτή υπεβλήθη και στην ΕΠΑ κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας και απορρίφθηκε τόσο με ενδιάμεση απόφαση ημερομηνίας 2.4.2002 όσο και στα πλαίσια της προσβαλλόμενης απόφασης. Η εισήγηση δεν με βρίσκει σύμφωνο. Εξετάζοντας τις τιμές της ΑΤΗΚ και καταλήγοντας ότι αυτές ήταν αθέμιτες, η ΕΠΑ ουδόλως ασχολήθηκε με, ή αποφάσισε άμεσα ή έμμεσα, τη νομιμότητα των Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων που τις καθόρισαν. Απεναντίας, η εξέταση στην οποία προέβη και η απόφαση της βασίζονται στο δεδομένο και νόμιμο των τιμών αυτών και περιορίζεται στην εξέταση του θέματος κατά πόσο, σύμφωνα με το άρθρο 6(2) του Νόμου, υπήρξε εκ μέρους της ΑΤΗΚ καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης ως εκ του ότι οι τιμές που είχε καθορίσει ήταν αθέμιτες. Η αρμοδιότητα αυτή δίδεται στην ΕΠΑ ρητά από το άρθρο 22 με βάση το οποίο και ενήργησε, σίγουρα δε οι πρόνοιες του νόμου είναι εξίσου ισχυρές. Υιοθετώ τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε το θέμα η ΕΠΑ στην απόφαση της ως εξής (σελίδες5-6): “Αντικείμενο δεν είναι η νομιμότητα και το κύρος των

⁴ Υπόθεση Αρ. 795/2002 Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Αιτήτριας και 1. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού 2. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού Καθ’ ων η Αίτηση. Ενδιάμεση αίτηση ημερομηνίας 30.8.2002.

διοικητικών πράξεων που αφορούν την ΑΤΗΚ βάσει των οποίων εξάσκησε την τιμολογιακή της πολιτική όσον αφορά την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Δεν εξετάζεται δηλαδή, αν ορθώς η ΑΤΗΚ ή συννόμως καθόρισε τις συγκεκριμένες τιμές, ούτε και κατά πόσο ορθώς η Βουλή των Αντιπροσώπων ψήφισε και ενέκρινε τους υπό αναφορά τιμοκαταλόγους με βάση Κανονιστική Διοικητική Πράξη. Το ζητούμενο στην παρούσα υπόθεση είναι αν με βάση τους συγκεκριμένους, καθαρά νόμιμους τιμοκαταλόγους, η ΑΤΗΚ εκμεταλλεύτηκε τη δεσπόζουσα μονοπωλιακή της θέση και πραγματοποίησε υπερκέρδη με βάση την επιβολή αθέμιτων και άδικων τιμών.»

Η συγκεκριμένη ενδιάμεση απόφαση, εφεσιβλήθηκε από την ΑΤΗΚ με την Αναθεωρητική Έφεση 3517, την οποία (Έφεση) απέρριψε το Εφετείο με απόφαση του ημερομηνίας 4 Απριλίου 2003⁵ επικυρώνοντας την πρωτόδικη απόφαση αφού δεν προέκυπτε οποιαδήποτε έκδηλη παρανομία, αναφέροντας χαρακτηριστικά τα ακόλουθα:

«Οι εφεσείοντες πρότειναν έκδηλη παρανομία με αναφορά σε σειρά θεμελιωδών ζητημάτων που άρχιζαν από την καθόλου αρμοδιότητα της Επιτροπής και την υπαγωγή τους καν στις πρόνοιες του Νόμου και κατάληγαν στη διαδικασία που ακολουθήθηκε, στο πραγματικό υπόβαθρο της προσβαλλόμενης απόφασης αλλά και στον τρόπο υπολογισμού του προστίμου που επιβλήθηκε. Αυτά συνοψίζονται στην πρωτόδικη απόφαση, εξετάζονται ένας προς ένα και ήταν η κρίση του συναδέλφου μας πως δεν αναδύοταν έκδηλη παρανομία για οτιδήποτε. Προέκυπτε ανάγκη στάθμισης και κρίσης των διαφορετικών απόψεων που αναπτύχθηκαν, ακόμα αξιολόγησης γεγονότων, εγγράφων, δηλώσεων και χειρισμών και αυτές προϋπόθεταν εξέταση στα ευρύτερα πλαίσια της Προσφυγής. Οι εφεσείοντες επαναφέρουν τα ίδια θέματα και ήταν μακροσκελής η αγόρευση τους για το καθένα. [...] Έχουμε μελετήσει το υλικό και τις αγορεύσεις των μερών. Σε συμφωνία με το συνάδελφο μας καταλήγουμε πως πράγματι τίθεται ζήτημα στάθμισης και κρίσης για το καθένα από τα θέματα που συζητήθηκαν. Επομένως, πως δεν είχε στοιχειοθετηθεί έκδηλη παρανομία με την έννοια του όρου, όπως τον έχει προσδιορίσει η νομολογία μας. Τούτου δοθέντος, δεν θα επεκταθούμε. Η προσφυγή θα εκδικαστεί στην ουσία της και πρέπει η διαδικασία της να παραμείνει ανεπηρέαστη. Πρέπει όμως να διευκρινιστεί

---

⁵ Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3517 ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ, Εφεσείοντες - Αιτητές, ν. 1. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ, 2. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ, Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η αίτηση. 3ΑΑΔ,2003,σελ.248.

ένα θέμα. Αφορά στην επισήμανση των εφεσειώντων πως στην πρωτόδικη απόφαση φαίνεται να επιλύεται κατά τρόπο οριστικό το ζήτημα της αρμοδιότητας της Επιτροπής. Δεν έχει αυτή την εμβέλεια η δική μας απόφαση. Προσεγγίσαμε αυτό, όπως και τα άλλα θέματα, με γνώμονα το κατά πόσο καταδεικνύεται έκδηλη παρανομία και είναι σ' αυτή τη βάση που θεωρούμε πως ούτε το ζήτημα της αρμοδιότητας δικαιολογούσε έγκριση της αίτησης.»

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η απόφαση επί της κυρίως αίτησης στην Προσφυγή αρ. 795/2002⁶, εκδόθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις 26 Ιανουαρίου 2004 και πως η προσβληθείσα (με την Προσφυγή 792/2002) απόφαση της Επιτροπής ακυρώθηκε, αποκλειστικά λόγω κακής σύνθεσης της Επιτροπής κατά παράβαση του άρθρου 22 του των περί Γενικών Αρχών Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158(I)/1999.

Η Επιτροπή ακολούθως εστίασε την προσοχή της στην απόφαση ημερομηνίας 26 Μαΐου 2006 του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Προσφυγή 775/2003 και υπογραμμίζει εμφαντικά τα όσα αναφέρονται. Ιδιαίτερα έμφαση δίνονται στα εξής: «Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η ΕΠΑ ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας εκδίδοντας ατομική διοικητική πράξη με την οποία αναστέλλεται η ισχύς κανονιστικής διοικητικής πράξης. Είναι η θέση της ΑΤΗΚ ότι η ΕΠΑ δεν είχε τέτοια εξουσία, η δε ενέργεια της και η έκδοση του επίδικου διατάγματος προσέβαλε ευθέως τις αρχές της διάκρισης των εξουσιών αφού τέτοια εξουσία έχει μόνο το Ανώτατο Δικαστήριο με βάση το άρθρο 146 του Συντάγματος. Με το επίδικο προσωρινό διάταγμα η ΕΠΑ ρυθμίζει μεταξύ άλλων και θέματα τιμολόγησης και χρέωσης παρεχόμενων προς τις καταγγέλλουσες εταιρείες υπηρεσιών. Θέτει ευθέως αναστολή των προνοιών των Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων (ΚΔΠ 251/02 και ΚΔΠ59/03). Ελέγχει δηλαδή τη νομιμότητα των Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων που αποτελούν δευτερεύουσα νομοθεσία έναντι της οποίας το επίδικο ατομικό προσωρινό διάταγμα δεν μπορεί να υπερισχύσει. Έχω καταλήξει ότι ο λόγος αυτός ακύρωσης ευσταθεί. [...] Η ΚΔΠ 18/2004 ημερ. 16 Ιανουαρίου 2004, για την αναστολή της οποίας εκδόθηκε το προσβαλλόμενο διάταγμα, φαίνεται να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών (Τέλη και άλλες Χρεώσεις) Κανονισμών του 2000 (ΚΔΠ 355/00 και ΚΔΠ 400/00) που εκδόθηκαν. Όπως και αυτή η τελευταία, κατ' εξουσιοδότηση του εν λόγω άρθρου 43. Η κανονιστική διοικητική πράξη αποτελεί δευτερεύουσα νομοθεσία,

⁶ Υπόθεση αρ. 795/2002 ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ, Αιτήτρια, ν. 1. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ, 2. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ, Καθ' ων η αίτηση. 3 ΑΑΔ, 2004, σελ 53.

έναντι της οποίας το διάταγμα ατομικού περιεχομένου όπως είναι το προσβαλλόμενο, δεν μπορεί να υπερισχύσει. Θα εξετάσω το θέμα περαιτέρω εν καιρώ. Με τα όσα όμως ανέφερα, δικαιολογείται τώρα δικαστική παρέμβαση.» (Η υπογράμμιση δική μας.)

Η Επιτροπή, σε σχέση με τα όσα έχουν κριθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, υπογραμμίζει ότι με την εξέταση των τιμών της ΑΤΗΚ και τους όρους παροχής των υπηρεσιών Διεθνών Μισθωμένων Συνδέσεων ουδόλως έχει ασχοληθεί, άμεσα ή έμμεσα και/ή ασχολήθηκε, με τη νομιμότητα των Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων, αλλά και ούτε ρυθμίζει θέματα τιμολόγησης ή χρέωσης. Η Επιτροπή έχει καθήκον, στα πλαίσια της ενάσκησης των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών που της έχει εμπιστευτεί η πολιτεία, να εξετάσει και να κρίνει κατά πόσον η συγκριμένη συμπεριφορά και τα αποτελέσματα αυτής της συμπεριφοράς της ΑΤΗΚ παραβιάζουν του κανόνες και τη νομοθεσία περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού και αυτό είναι που πράττει.

Πέραν των πιο πάνω, η Επιτροπή σημειώνει ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία του ΔΕΕ, τα άρθρα 101 και 102 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «ΣΛΕΕ») αφορούν μόνο ενέργειες οι οποίες περιορίζουν τον ανταγωνισμό και στις οποίες προβαίνουν οι επιχειρήσεις εξ ίδιας πρωτοβουλίας⁷.

Η Επιτροπή κρίνει επί τούτου καθοδηγητική την απόφαση του Πρωτοδικείου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση MINOA LINES, όπου κρίθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορούσε να καταλήξει ότι οι εγκαλούμενοι επιχειρηματίες στερούνται αυτονομίας, παρά μόνον αν προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, κρίσιμων και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι τη συμπεριφορά αυτή τους την επέβαλαν μονομερώς οι εθνικές αρχές, ασκώντας τους ακαταμάχητες πιέσεις, όπως απειλώντας τους ότι θα λάβουν κρατικά μέτρα δυνάμενα να τους προκαλέσουν σοβαρή οικονομική ζημία.⁸

Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (νυν ΔΕΕ) δεν αποδέχτηκε τη θέση των αιτητών ότι *«το υφιστάμενο στην Ελλάδα νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο καθώς και η πολιτική του ΥΕΝ περιόρισαν αποφασιστικά την αυτονομία των ναυτιλιακών εταιριών, ειδικότερα δε όσον αφορά τη διαμόρφωση των ναύλων που έχουν εφαρμογή τόσο στις εσωτερικές γραμμές όσο και στο διεθνές*

⁷ Υπόθεση T-228/97 Irish Sugar plc κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ECR 199, σελ II-2969.

⁸ Βλέπε απόφαση T-66/99 Minoia Lines SA κατά της Επιτροπής (Greek Ferries) [2003] Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου, II-5515, παρ. 179.

τμήμα των γραμμών Ελλάδα-Ιταλία. Συνεπώς, οι ναυτιλιακές εταιρίες αναγκάζονταν να πραγματοποιούν επαφές, συνεννοήσεις και διαβουλεύσεις μεταξύ τους σχετικά με τις βασικές παραμέτρους της επιχειρηματικής τους πολιτικής, όπως είναι οι τιμές.»⁹

Η Επιτροπή διαφωνεί με τη θέση του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι η απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας¹⁰ κατά της απόφασης αρ. 82/861 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την British Telecommunications¹¹ δεν είναι βοηθητική. Η Ιταλική Δημοκρατία με την προσφυγή της υποστήριξε ότι το άρθρο 86 (νυν άρθρο 102 της ΣΛΕΕ) εφαρμόζεται αποκλειστικά επί επιχειρηματικής δραστηριότητας που ασκείται με τους τύπους του ιδιωτικού δικαίου και όχι επί της κανονιστικής δραστηριότητας που ασκείται, βάσει νόμου, από δημόσια υπηρεσία. Το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο παρενέβη στην όλη διαδικασία, υποστήριξε ότι: *«η βρετανική νομοθεσία παραχώρησε στην ΒΤ την εξουσία να χρησιμοποιεί τον κανονιστικό τύπο αποκλειστικά και μόνο για να καθορίζει τις τιμές και τους όρους παροχής των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών. Επομένως, οι εν λόγω κανόνες εκπληρώνουν την ίδια αποστολή με τις συμβατικές ρήτρες και έχουν θεσπιστεί ελεύθερα από τον ΒΤ δυνάμει της αυτοτελούς εξουσίας της χωρίς καμία παρέμβαση των βρετανικών αρχών.»*

Το ΔΕΕ απέρριψε το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας και υιοθέτησε το επιχείρημα του Ηνωμένου Βασιλείου, καταλήγοντας *«η εξουσία που παραχωρήθηκε στην ΒΤ για τη θέσπιση των εν λόγω κανόνων περιοριζόταν αυστηρά μόνο στις διατάξεις που αφορούσαν τον καθορισμό της τιμής, τις διαδικασίες και όρους παροχής των υπηρεσιών στους χρήστες»*, ενώ ο βρετανός νομοθέτης *«με κανένα τρόπο δεν προκαθόρισε το περιεχόμενο των εν λόγω κανόνων το οποίο καθόριζε ελεύθερα ΒΤ.»*. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω κανόνες θεωρήθηκαν ότι αποτελούσαν αναπόσπαστο τμήμα της επιχειρηματικής δραστηριότητας της ΒΤ και συνεπώς μπορούσε να εκτιμηθεί κατά πόσο παραβίαζαν το άρθρο 86 (νυν άρθρο 102 της ΣΛΕΕ).¹² Εξάλλου, όπως έχει σημειωθεί από τη Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην επίμαχη απόφασή της για την British Telecommunications: *«Οι περιορισμοί που επιβάλλονται από επιχείρηση σε δεσπύζουσα θέση, ακόμα και βάση αρμοδιότητας που της έχει*

---

⁹ Ibid, παρ. 180.

¹⁰ Υπόθεση C-41/3, Ιταλική Δημοκρατία κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 20/3/1985 Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 1985, σελ 873.

¹¹ Βλέπε Ευρωπαϊκή Επιτροπή 82/861 ΕΟΚ: Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 10 Δεκεμβρίου 1982 (IV.29.877 British Telecommunications), Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. αριθμ. L360 της 21/12/1982, σελ 36.

¹² ΔΕΚ, Υπόθεση 41/83, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 20.03.1985, παράγραφος 19 και 20.

παραχωρήσει κάποια αρχή, δύνανται να συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης»¹³

Σε σχέση με τα πιο πάνω, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τα όσα ανέφερε η ΑΤΗΚ σε επιστολή της προς την Επιτροπή με ημερομηνία 10 Μαΐου 2005, στα πλαίσια της προκαταρκτικής δέουσας έρευνας της καταγγελίας, οι ρυθμίσεις /αποφάσεις που αφορούσαν την υπηρεσία CIL δεν προϋπόθεταν έγκριση από την Βουλή των Αντιπροσώπων, αλλά μόνο από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΤΗΚ. Συνεπώς, οι όροι και τα τέλη παροχής υπηρεσίας δεν της επιβάλλονταν, αλλά αποφασίζονταν από την ίδια. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η δήλωση του δικηγόρου της ΑΤΗΚ στα πλαίσια της ακροαματικής διαδικασίας ημερομηνίας 15/2/2013 ότι: «Οι ΚΔΠ δεν είναι της ΑΤΗΚ. Η ΑΤΗΚ τις προτείνει και τις εγκρίνει το Υπουργικό Συμβούλιο», βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τα όσα πιο πάνω δήλωνε η ΑΤΗΚ. Εξάλλου και στις ΚΔΠ δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στο Υπουργικό Συμβούλιο της Δημοκρατίας, αλλά αντιθέτως στις ανακοινώσεις και στις ΚΔΠ της ΑΤΗΚ αναφέρεται: «Η Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ανακοινώνει τα ακόλουθα:[...]»

Κατά συνέπεια και με βάση την πιο πάνω απόφαση, η Επιτροπή ομόφωνα κρίνει ότι έχει την αρμοδιότητα να εξετάσει τις κατ' ισχυρισμό παραβάσεις.

(Γ) Αοριστία και Αβεβαιότητα στα όσα καταλογίζονται στην ΑΤΗΚ

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι η Έκθεση Αιτιάσεων είναι αόριστη και ελλιπής και επισήμανε ότι δεν διευκρινίζονται όλα τα ζητήματα ώστε η ΑΤΗΚ να γνωρίζει τι αντιμετωπίζει και κατά πόσο θα πρέπει να επανακατεθέσει τα έγγραφα που κατατέθηκαν ή να προσκομίσει αν υπάρχουν επιπλέον έγγραφα ή μαρτυρίες.

Επίσης, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ επισήμανε ότι η υπό συζήτηση Έκθεση Αιτιάσεων συγκρινόμενη με τις προηγούμενες έχει αρκετές διαφοροποιήσεις, ειδικότερα ως προς τις πιθανολογούμενες παραβάσεις.

Τέλος, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ τόσο στις γραπτές του θέσεις όσο και προφορικά, δήλωσε τα εξής: «Υιοθετώ πρόσθετα στα ως άνω όλες τις θέσεις που υπέβαλα στην Επιτροπή μέχρι σήμερα γραπτά ή προφορικά τόσο αναφορικά με τα ενδιάμεσα μέτρα όσο και αναφορικά με Εκθέσεις Αιτιάσεων που συντάχθηκαν εναντίον της ΑΤΗΚ καθώς και τη μαρτυρία που δόθηκε.»

¹³ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 82/86 1/ΕΟΚ: Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1982 (IV/29.877 British Telecommunications), παράγραφος 28.

Σε ό,τι αφορά τους πιο πάνω ισχυρισμούς του δικηγόρου της ΑΤΗΚ, ο δικηγόρος της CALLSAT υποστήριξε ότι είναι πολύ ξεκάθαρο, τόσο στους ιδίους όσο και στην ΑΤΗΚ, τα γεγονότα και τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η Επιτροπή, διευκρινίζοντας ότι αυτά καταγράφονται στη σελίδα 8 της Έκθεσης Αιτιάσεων. Επίσης, υποστήριξε ότι η Έκθεση Αιτιάσεων δεν είναι αόριστη ούτε προκαλεί αβεβαιότητα και ότι αντιθέτως ξεκαθαρίζει με σαφήνεια ποιές είναι οι πρακτικές για τις οποίες καλείται να απαντήσει η ΑΤΗΚ.

Τέλος, ο δικηγόρος της CALLSAT δήλωσε ότι υιοθετεί *«όλα τα στοιχεία τα οποία η δική μας εταιρεία κατέθεσε στο φάκελο της Επιτροπής.»*

Σε σχέση με τα όσα έχουν υποστηριχθεί από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ επί του θέματος, η Επιτροπή εν πρώτοις επισημάνει ότι η Νομολογία επιτρέπει στην Υπηρεσία να κάμει χρήση του υπάρχοντος στο φάκελο υλικού γιατί θεωρεί ότι αποτελεί νόμιμο στοιχείο κρίσης ή στοιχείο για το οποίο δεν διαπιστώνεται οποιαδήποτε μεμπτότητα στον τρόπο με τον οποίο έχει εξασφαλιστεί (Α.Η.Κ. –v- Ευσταθιάδη (2022) 3 Α.Α.Δ. 436Μ 439, Χατζηγεωργίου –v- Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 23, 29 και τις υποθέσεις οι οποίες αναφέρονται σ’ αυτή και Συμεωνίδου κ.α. –v- Δημοκρατίας (1997) 3 Α.Α.Δ. 145, 156, στην οποία ύστερα από ακυρωτική απόφαση, τα στοιχεία τα οποία είχαν προσκομιστεί στο πλαίσιο της αρχικής διαδικασίας είχαν νομίμως τεθεί ενώπιον του διοικητικού οργάνου στα πλαίσια της διαδικασίας που ακολούθησε ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης). Η Επιτροπή υπογραμμίζει περαιτέρω την απόφαση της ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Δημήτρης Μπάρτζος κ.ά. –v- Δημοκρατίας (2009) 3 Α.Α.Δ. 7, η οποία υιοθετήθηκε και στην υπόθεση P. Tofinis Estates Ltd –v- Δημοκρατίας (2009) 3 Α.Α.Δ. 337, στην οποία σημειώθηκαν τα εξής σημαντικά:

«Στην εν λόγω υπόθεση Μπάρτζος κ.ά. v. Δημοκρατίας, την προσβληθείσα απόφαση στο αρχικό στάδιο υπέγραψε ο Λειτουργός Κ. Τσαγγαρίδης «για Έφορο ΦΠΑ». Κατά τα υπόλοιπα τα γεγονότα των δυο υποθέσεων και ο τρόπος με τον οποίο έγινε η επανεξέταση από την Έφορο ΦΠΑ είναι ακριβώς ο ίδιος.

Εξετάσαμε τους αντίστοιχους ισχυρισμούς. Έχουμε καταλήξει ότι η παρούσα περίπτωση δεν διαφοροποιείται με οποιοδήποτε τρόπο από την προαναφερθείσα υπόθεση, στην οποία η Ολομέλεια, απορρίπτοντας την έφεση, μεταξύ άλλων, είπε τα ακόλουθα:

«Η εξουσιοδότηση της Εφόρου προς το λειτουργό, όπως αυτή αναφέρεται στην απόφαση στην Προσφυγή 785/2003, ήταν «να ασκεί εκ μέρους μου τις εξουσίες και τα καθήκοντα που ανατίθενται σε μένα από τον Περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο 246/1990». Ως εκ τούτου, κρίνουμε πως όχι μόνο η επιβολή της φορολογίας έγινε από αναρμόδιο πρόσωπο, αλλά και η διεξαγωγή της έρευνας. Όμως, είναι η κατάληξή μας πως, παρόλο τούτο, τίποτε δεν εμπόδιζε την Έφορο ΦΠΑ να βασισθεί στα ήδη εξασφαλισθέντα πραγματικά δεδομένα, δηλαδή τα βιβλία των εφεσειόντων, το ημερολόγιο, και τα άλλα τεκμήρια που εξασφαλίστηκαν ως αποτέλεσμα της έρευνας. Τα στοιχεία και δεδομένα αυτά ήταν ήδη στην κατοχή της Εφόρου ΦΠΑ, θα ήταν δε χωρίς έννοια οποιαδήποτε ενέργεια για νέα έρευνα με σκοπό την εξασφάλιση στοιχείων.»

Τα πιο πάνω τυγχάνουν εφαρμογής, κατ' αναλογία, και στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης και επομένως η κατάληξή μας είναι ότι η έφεση δεν ευσταθεί.»

Υπό το φως των ως άνω αλλά και στη βάση των προαναφερθεισών δηλώσεων τόσο του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι υιοθετεί όλες τις θέσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή μέχρι σήμερα γραπτά ή προφορικά, τόσο αναφορικά με τα ενδιάμεσα μέτρα όσο και αναφορικά με τις Εκθέσεις Αιτιάσεων που συντάχθηκαν εναντίον της ΑΤΗΚ, καθώς και τη μαρτυρία που δόθηκε, όσο και του δικηγόρου της CALLSAT ότι επίσης υιοθετεί όλα τα στοιχεία τα οποία κατέθεσε στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, η Επιτροπή αποφασίζει να συνεκτιμήσει το εν λόγω υλικό κατά την εξέταση και αξιολόγηση της παρούσας υπόθεσης.

V. ΘΕΣΕΙΣ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ

ΑΤΗΚ

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ μέσα από τις γραπτές και προφορικές του θέσεις κατέγραψε το θεσμικό πλαίσιο που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο, υποστηρίζοντας ότι η ΑΤΗΚ με την έκδοση των συγκεκριμένων Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων που ρύθμιζαν διάφορες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, ενεργούσε ασκώντας τη ρυθμιστική αρμοδιότητα που της είχε παραχωρηθεί από το κράτος. Υποστήριξε ακόμα ότι η ρυθμιστική αρμοδιότητα της ΑΤΗΚ αφορούσε τόσο τους όρους, τα τέλη και χρόνους παροχής των τηλεπικοινωνιών υπηρεσιών. Η ΑΤΗΚ σαν επιχείρηση λειτούργησε το δίκτυο που απέκτησε.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο η εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου να εκδίδει άδειες δυνάμει του ΚΕΦ.305 ασκήθηκε σε ορισμένες περιπτώσεις, και ιδιαίτερα αναφορικά με τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου προς το τέλος της δεκαετίας του 1990 εξέδωσε άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας σταθμών τύπου VSAT σε παρόχους διαδικτύου, μέσω των οποίων συνδέοντο με κόμβους διαδικτύου του εξωτερικού. Τέτοιες άδειες, σύμφωνα με το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, εκδόθηκαν στη Spidernet, Logosnet, κ.ά. Η Callsat δεν ζήτησε και δεν εξασφάλισε τέτοια άδεια. Η πρώτη άδεια που απέκτησε η CALLSAT ήταν Γενική Εξουσιοδότηση που εκδόθηκε από τον Επίτροπο Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΡΤΤ) τον Μάρτιο του 2003 ή την 16 ή 17/3/2003. Συνακόλουθα, υποστήριξε, η CALLSAT μέχρι τον Μάρτιο του 2003 δεν ήταν αδειούχος πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου, συνεπώς δεν μπορεί κατά την ουσιώδη περίοδο, δηλαδή Απρίλιο 2002 μέχρι 13/3/2003, και να θεωρηθεί ότι ήταν ανταγωνιστής της ΑΤΗΚ ή οποιουδήποτε άλλου είτε στην παροχή υπηρεσιών είτε σε οτιδήποτε άλλο. Αυτό υποστήριξε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, έχει ως αποτέλεσμα η CALLSAT να στερεί του έννομου συμφέροντος.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, επιπρόσθετα υποστήριξε ότι η CALLSAT κατά τον ουσιώδη χρόνο παρέβαινε ή επιδίωκε να παραβεί και άλλον ουσιώδη όρο της πιο πάνω συμφωνίας, ήτοι αντί να χρησιμοποιεί τον κόμβο και τις διεθνές μισθωμένες συνδέσεις για μεταπώληση σε χρήστες για διεξαγωγή τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων, τα χρησιμοποιούσε για μεταπώληση των διεθνών μισθωμένων συνδέσεων (σε υποδιαιρέση τούτων) σε άλλους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και/ή πελάτες, πράγμα που ουδέποτε αδειοδοτήθηκε μέχρι μετά την πλήρη εφαρμογή του Νόμου με αριθμό 19(Ι)/2002.

Σε ό,τι αφορά τα προϊόντα CytaBusiness.Link και CytaInternetLink, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι αυτές είναι τεχνικά ταυτόσημες, με τη διαφορά των δύο να έγκειται στους όρους της υπηρεσίας και στην τιμή.

Υποστήριξε ότι η κανονική τιμή των ΔΙΜΣ ήταν η τιμή του CytaBusiness.Link. Αυτή, σύμφωνα με τα όσα ανέφερε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, καθορίστηκε με τη μέθοδο της βέλτιστης πρακτικής (benchmarking). Αυτή η μέθοδος, σύμφωνα με το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, λαμβάνει υπόψη τις τιμές που χρεώνουν οι άλλοι Οργανισμοί του εξωτερικού που προσφέρουν το έτερον ήμισυ του ημικυκλώματος που είναι αναγκαίο για να επιτευχθεί η διεθνής σύνδεση. Αυτή η πρακτική τιμολόγησης καταλήγει σε τιμολόγηση περίπου στις ίδιες τιμές. Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ δήλωσε ότι: «Είναι

αναγκαία και η μόνη προσφερόμενη διότι διαφορετικά ο οργανισμός του εξωτερικού θα μπορούσε να αποκτήσει φθηνή πρόσβαση στο δίκτυο της ΑΤΗΚ και να το εκμεταλλεύεται προς όφελος του, χωρίς άδεια.».

Σύμφωνα με την ΑΤΗΚ, το CytaBusiness.Link δεν έχει περιορισμούς ως προς τη χωρητικότητα ή τη χρήση του, πέραν του περιορισμού ότι δεν έπρεπε να χρησιμοποιείται για εξυπηρέτηση τρίτων. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τηλεφωνικές ή τηλετυπικές συνδιαλέξεις. Το δε CytalInternet.Link ως ανέφερε είναι εκπτωτικό πακέτο που προσφέρετο σε παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου για να αποκτήσουν πρόσβαση σε ανώτερο κόμβο εξωτερικού. Ως εκπτωτικό πακέτο είχε τους όρους και περιορισμούς του, όπως να χρησιμοποιείται μόνο για σύνδεση με κόμβο διαδικτύου στο εξωτερικό και να χρησιμοποιείται μόνο για διαδικτυακές συνδιαλέξεις.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι, η κατάργηση της υπηρεσίας CytalInternet,Link οφείλεται στο γεγονός ότι, με βάση τις Οδηγίες της Ε.Ε που άρχισαν να εφαρμόζονται και στην Κύπρο και με βάση το Νόμο αριθμό 19(Ι)/2002, δεν μπορούσε να υπάρξει διάκριση σε τιμές αναλόγως της χρήσης των ΔΙΜΣ.

Επίσης, ισχυρίστηκε ότι η ΑΤΗΚ ουδέποτε αρνήθηκε να παραχωρήσει τις υπηρεσίες που κατά καιρούς ζητούσε η CALLSAT και, προς υποστήριξη της θέσης αυτής, κατέθεσε πλήρες ιστορικό των αιτήσεων που της είχε υποβάλει η CALLSAT και των απαντήσεων της ΑΤΗΚ.

CALLSAT

Ο δικηγόρος της CALLSAT διαφώνησε με τη θέση του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι με την έκδοση των συγκεκριμένων Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων που ρύθμιζαν διάφορες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, η ΑΤΗΚ ουσιαστικά ενεργούσε ασκώντας τη ρυθμιστική αρμοδιότητα που της είχε παραχωρηθεί από το κράτος. Υποστήριξε ότι η ΑΤΗΚ οφείλει να σέβεται το δίκαιο του ανταγωνισμού. Αρμόδια για την εφαρμογή του δικαίου του ανταγωνισμού, πρόσθεσε, είναι η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού.

Ο δικηγόρος της CALLSAT απόρριψε τον ισχυρισμό περί της μη ύπαρξης εννόμου συμφέροντος από την πλευρά της CALLSAT για την υποβολή της καταγγελίας, υιοθετώντας τα όσα καταγράφονται στο Σημείωμα της Υπηρεσίας και στην Έκθεση Αιτιάσεων. Πρόσθεσε επίσης ότι δεν ευσταθούν οι ισχυρισμοί της ΑΤΗΚ, περί παραβίασης της μεταξύ τους Συμφωνίας από μέρος της CALLSAT, και διερωτήθηκε, γιατί τότε η ΑΤΗΚ δεν είχε προσφύγει στο Δικαστήριο.

Ακολούθως, ο δικηγόρος της CALLSAT υποστήριξε ότι τα προϊόντα CytaBusiness.Link (στο εξής «CBL») και CytaInternet.Link (στο εξής «CIL») δεν έχουν καμία διαφορά μεταξύ τους και συνακόλουθα δεν δικαιολογείται η οποιαδήποτε διαφορά στην τιμολόγηση των δύο προϊόντων.

Ο δικηγόρος της CALLSAT, τέλος απέρριψε τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι η CALLSAT προσπάθησε να εκμεταλλευθεί την υπηρεσία CytaInternetLink με το να ζητήσει πρόσθετες χωρητικότητες μεγέθους 34mb/s και 155mb/s. Επί τούτου, ανέφερε ότι δυνάμει της Σύμβασης που είχε συνάψει με την ΑΤΗΚ στις 6/4/2000, δεν προβλεπόταν οποιαδήποτε απαγόρευση στην CALLSAT να ζητήσει πρόσθετη χωρητικότητα. Επιπρόσθετα, υποστήριξε ότι η υπό αναφορά συμφωνία δεν απαγόρευε στην CALLSAT να πωλήσει σε οποιονδήποτε πελάτη ή σε οποιοδήποτε πρόσωπο αυτή τη χωρητικότητα, πράγμα το οποίο ήθελε να εμποδίσει η ΑΤΗΚ μέσω των Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων.

VI. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Για τους σκοπούς της παρούσας, το περιεχόμενο όλων των καταγγελιών που καταγράφεται πιο πάνω, θα αναφέρεται γενικά ως «η καταγγελία».

(Α) Παροχές Υπηρεσιών Διαδικτύου (Internet Service Providers (ISP))

Η Επιτροπή σημειώνει ότι η έννοια του παροχέα υπηρεσιών διαδικτύου ορίζεται ως: *«η εταιρεία ή οργανισμός που συγκεντρώνει τις συνδέσεις από διάφορους κόμβους και παρέχει τον απαραίτητο τεχνολογικό εξοπλισμό για τη διασύνδεση των κόμβων μεταξύ τους σε ευρείας παροχής δίκτυο, το οποίο με τη σειρά του συνδέεται με τα κεντρικά δίκτυα κορμού (backbones) του δικτύου».*¹⁴

(Β) Διεθνείς Ιδιωτικές Μισθωμένες Συνδέσεις (ΔΙΜΣ)

Διεθνείς Ιδιωτικές Μισθωμένες Συνδέσεις συνιστούν τις συνδέσεις ή γραμμές οι οποίες παρέχουν αποκλειστική χωρητικότητα διαφανούς μετάδοσης μεταξύ σημείων απολήξεως δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών που βρίσκονται σε γεωγραφικά διαφορετικές χώρες, διασχίζοντας ένα ή περισσότερα διεθνή όρια και δεν περιλαμβάνουν κατ' απαίτηση μεταγωγή. Ορίζονται γενικά ως θεμελιώδη δομοστοιχεία στην αγορά των επικοινωνιών, που χρησιμοποιούνται από φορείς εκμετάλλευσης δικτύου και παρόχους υπηρεσιών, ως βασική μεταφορική υποδομή επί της οποίας συγκροτούνται οι υπηρεσίες τους, καθώς και από μεγάλους

---

¹⁴ Βλέπε Wikipedia

επιχειρηματικούς χρήστες, ως μέσο σύνδεσης των εγκαταστάσεων τους σε παγκόσμια κλίμακα, για τη μεταφορά κίνησης φωνητικής τηλεφωνίας και επικοινωνίας δεδομένων.

Οι γραμμές αυτές προϋποθέτουν και συνίστανται κατά κύριο λόγο σε χωρητικότητα σε υποθαλάσσια καλωδιακά συστήματα. Αποτελούνται από δύο ενσύρματα ημικυκλώματα, τα οποία αποτελούν ένα κύκλωμα, με θεωρητικό σημείο σύνδεσης των δύο (ημικυκλωμάτων) το μέσο της θάλασσας στην περίπτωση της Κύπρου, τα οποία χωρίζονται επί μέρους σε διεθνές¹⁵ και εθνικό μέρος¹⁶. Κατά τον ουσιώδη χρόνο, η ΑΤΗΚ ήταν ο μοναδικός οργανισμός που κατείχε ιδιόκτητη χωρητικότητα (ημικύκλωμα) στην Κύπρο. Η παροχή του απομακρυσμένου διεθνούς ημικυκλώματος (περιλαμβανομένου και του εθνικού τμήματος του απομακρυσμένου διεθνούς ημικυκλώματος) στον πελάτη, γίνεται μέσω του αντίστοιχου ανταποκριτή εξωτερικού της ΑΤΗΚ.

Τα προϊόντα της ομάδας ΔΙΜΣ (όπως ήταν και τα CIL και CBL) αφορούν κατά την ΑΤΗΚ μισθωμένη υπηρεσία που προσφέρεται βασικά σε επιχειρηματικούς πελάτες. Τα προϊόντα είναι ιδεώδη στις περιπτώσεις που απαιτείται συστηματική και γρήγορη μετάδοση δεδομένων μεγάλου όγκου μεταξύ Κύπρου και συγκεκριμένων διεθνών προορισμών. Οι συνδέσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθ' όλη τη διάρκεια του 24ώρου και η διατηρητική λειτουργία των συνδέσεων τελεί κάτω από τον άμεσο και αποκλειστικό έλεγχο του (επιχειρηματικού) πελάτη.

(Γ) ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Κατά την υποβολή της καταγγελίας ήταν σε ισχύ ο περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών Νόμος (Κεφ. 302), ο οποίος καθορίζει τα ακόλουθα:

«12(1). Τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου αυτού, είναι καθήκον της Αρχής να:

(δ) να προωθεί την ανάπτυξη της υπηρεσίας τηλεπικοινωνιών σύμφωνα κατά το μέτρο που αυτό είναι πρακτικό, με το αναγνωρισμένο διεθνές επίπεδο πρακτικής και δημόσια απαίτηση.

(ε) εκδίδει κανονισμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού, ο οποίοι να ρυθμίζουν την υπηρεσία τηλεπικοινωνιών.

---

¹⁵ Το μέρος του ημικυκλώματος που εκτείνεται μέσα στα διεθνή χωρικά ύδατα, μεταξύ των εθνικών ορίων των θαλασσίων υδάτων και του θεωρητικού μέσου της θάλασσας.

¹⁶ Το μέρος του ημικυκλώματος που εκτείνεται μέσα στα όρια των εθνικών θαλασσίων υδάτων.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1) η Αρχή δύναται είτε μόνη της είτε μέσω τέτοιων προσώπων και υπό τέτοιους όρους όπως ήθελε καθοριστεί με Κανονισμούς για το λόγο αυτό-

(γ) να διεξάγει όλες τις άλλες εργασίες ή δραστηριότητες ως ήθελε φανεί στην Αρχή αναγκαίο επωφελές ή κατάλληλο για αυτή να διεξάγει για ή σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων της βάσει του Νόμου αυτού ή με πρόθεση να κάμει την καλύτερη δυνατή χρήση των περιουσιακών της στοιχείων ή προς εξασφάλιση αποδοτικής υπηρεσίας τηλεπικοινωνιών.

[...]

41. Κατά και μετά την ημερομηνία της έναρξης της ισχύος του Νόμου αυτού και ανεξάρτητα από οτιδήποτε περιέχεται στον περί Τηλεγράφων Νόμο-

(α) καμιά άδεια δεν δίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του αναφερόμενου Νόμου, σε οποιοδήποτε πρόσωπο εκτός αν δοθεί στην Αρχή ειδοποίηση περί των στοιχείων της αίτησης για την άδεια αυτή και εκτός αν η Αρχή έχει είτε εκφράσει στο Υπουργικό Συμβούλιο την αδυναμία της να αναλάβει τη λειτουργία αναφορικά με την οποία έγινε η αίτηση αυτή ή εντός τέτοιου χρόνου μετά την παράδοση της ειδοποίησης αυτής όπως το Υπουργικό Συμβούλιο ήθελε θεωρήσει εύλογο, αποτύχει να ικανοποιήσει το Υπουργικό Συμβούλιο περί της ικανότητας της να αναλάβει τέτοιες λειτουργίες.

(β) καμιά άδεια δεν δύναται να μεταβιβαστεί εκτός αν η συναίνεση της Αρχής για τη μεταβίβαση αποδεικνύεται γραπτώς ιδιοχείρως υπό τον Πρόεδρο.

43. Η Αρχή δύναται, με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου να εκδίδει Κανονισμούς οι οποίοι να μην αντίκεινται στις διατάξεις του Νόμου αυτού, ή οποιουδήποτε άλλου Νόμου που ισχύει κατά τον εκάστοτε χρόνο, οι οποίοι δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, για την καλύτερη εφαρμογή του Νόμου αυτού και, χωρίς βλάβη της γενικότητας της εξουσίας που απονέμεται με το παρόν, Κανονισμοί δύναται να εκδίδονται σε σχέση με όλα ή μερικά από τα ακόλουθα θέματα:

(α) να ρυθμίζουν το ύψος των τελών ή άλλων χρεώσεων, τις οποίες επιβάλλει η Αρχή για τις υπηρεσίες της, με αναφορά είτε:

- (i) σε συγκεκριμένο ποσό, αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών τηλεφωνίας μέσου σταθερού δικτύου εσωτερικού, τηλετυπικής υπηρεσίας εσωτερικού και της υπηρεσίας πληροφοριών καταλόγου, είτε
- (ii) σε οποιαδήποτε φόρμουλα ή άλλη μέθοδο ή τρόπο υπολογισμού ή καθορισμού των τελών ή χρεώσεων που να συνάδει με τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 19, αναφορικά με την παροχή οποιωνδήποτε άλλων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, εκτός εκείνων που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (i) πιο πάνω.»¹⁷

Στη βάση του άρθρου 43(α) του Κεφ. 302, η ΑΤΗΚ εξέδωσε τους περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών (Τέλη και άλλες Χρεώσεις) Κανονισμούς του 2000 (ΚΔΠ 355/00), οι οποίοι δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας (εφεξής "ΕΕΔ") στις 8 Δεκεμβρίου 2000.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 4 της εν λόγω ΚΔΠ 355/00, τα τέλη για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

(α) Βασικά τέλη.

(β) Τέλη κλήσεων εξωτερικού.

(γ) Άλλα τέλη που δεν εμπίπτουν στο (α) ή στο (β) πιο πάνω.

Τα βασικά τέλη καθορίστηκαν στον Πίνακα της συγκεκριμένης ΚΔΠ και αφορούσαν (i) την τηλεφωνική υπηρεσία (παροχή κύριας τηλεφωνικής σύνδεσης, τέλη κλήσεων εσωτερικού, τέλη κλήσεων προς διαδίκτυο) και (ii) την τηλετυπική υπηρεσία.

Για τα τέλη κλήσεων εξωτερικού, καθορίστηκε (στην ΚΔΠ 355/00) συγκεκριμένη φόρμουλα, στη βάση της οποίας η ΑΤΗΚ θα έπρεπε να κινείται και να ορίζει με απόφαση της τα συγκεκριμένα τέλη και να τα δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 7 της ΚΔΠ 355/00, τα τέλη τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών τα οποία δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των βασικών τελών, αλλά ούτε στην κατηγορία των τελών κλήσεων εξωτερικού, ορίζονταν με απόφαση της ΑΤΗΚ, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των κριτηρίων που αναφέρονται στο άρθρο 19 του

---

¹⁷ Το άρθρο 43 καταργήθηκε με τον τροποποιητικό Νόμο αρ.7/2004.

Νόμου και των δαπανών που υφίστατο η ΑΤΗΚ για την παροχή των σχετικών με τα τέλη αυτά υπηρεσιών.

Ο Κανονισμός 10 της ΚΔΠ 355/00 προνοούσε ότι η ΑΤΗΚ δύνατο να παρέχει ποσοτικές εκπτώσεις ή πακέτα, ειδικές εκπτώσεις ή ειδικά τέλη σε κατηγορίες συνδρομητών και ειδικά τέλη για διαφορετικές ώρες της ημέρας ή συγκεκριμένες ημέρες ή χρονικές περιόδους, νοουμένου ότι δεν θα γίνεται διάκριση μεταξύ συνδρομητών με παρόμοια χαρακτηριστικά.

Η ΑΤΗΚ κατά την υπό εξέταση περίοδο παρείχε δύο υπηρεσίες οι οποίες αφορούσαν καλωδιακή πρόσβαση στις διεθνείς μισθωμένες συνδέσεις (ΔΜΣ), το CytalInternet.Link (CIL) και το CytaBusiness.Link (CBL). Το CIL απευθυνόταν αποκλειστικά σε Κύπριους Παρόχους Διαδικτύου συμβεβλημένους με την ΑΤΗΚ για πρόσβαση στο Παγκόσμιο Διαδίκτυο μέσω κόμβων ανωτέρου επιπέδου στις χώρες όπου προέβλεπε το σχετικό τιμολόγιο. Το προϊόν προσφερόταν με συμβόλαιο διάρκειας 1-5 χρόνων, με ταχύτητες 64 kbps μέχρι 12 Mbps και σε τρεις μορφές: αμφίδρομες, μονόδρομες και ασύμμετρες συνδέσεις. Το CBL αφορούσε την επωνυμία των συνήθη Διεθνών Μισθωμένων Συνδέσεων, οι οποίες προσφέρονταν ανέκαθεν από την ΑΤΗΚ. Το CBL προσφερόταν με ελάχιστη χρονική δέσμευση ενός έτους σε οποιονδήποτε πελάτη υπέβαλλε σχετικό γραπτό αίτημα προς την ΑΤΗΚ. Το CBL μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για οποιαδήποτε δραστηριότητα πλην της παροχής υπηρεσιών σε τρίτους.

Τα δύο αυτά προϊόντα αποτελούσαν τη μετεξέλιξη της παραδοσιακής υπηρεσίας διεθνών μισθωμένων συνδέσεων και στόχευαν να ικανοποιήσουν τις ιδιαίτερες ανάγκες συγκεκριμένων σημαντικών πελατών. Ουσιαστικά, τα προϊόντα έθεταν τους όρους και τις τιμές εκμίσθωσης διεθνούς χωρητικότητας.

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στο έγγραφο με αριθμό αναφοράς ICS22/G-LCT-99-99/IN048-2002, ημερομηνίας 27/12/2002, το οποίο ετοιμάστηκε από το Τμήμα Αξιοποίησης Διεθνών Μέσων και δόθηκε στο Διευθυντή Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών, της ΑΤΗΚ και το οποίο επισυνάπτεται στο Υπόμνημα με αρ. 423/2002 το οποίο υποβλήθηκε από το Γενικό Διευθυντή της ΑΤΗΚ στο Διοικητικό Συμβούλιο: *«Στην πράξη τα πιο πάνω προϊόντα διαφέρουν μόνο στον τρόπο τιμολόγησης. Από τεχνικής πλευράς όλα τα προϊόντα περιλαμβάνουν την παροχή στον Κύπριο πελάτη της μισής διεθνούς σύνδεσης και ολόκληρης της εθνικής σύνδεσης στην Κύπρο.»*

Με την ΚΔΠ 402/00, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 30 Δεκεμβρίου 2000, εισήχθησαν τα προϊόντα τα οποία δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των βασικών τελών, ούτε στην κατηγορία των τελών κλήσεων εξωτερικού, και καθορίστηκαν τα καταβλητέα τέλη για αυτά, σύμφωνα και με την ΚΔΠ 355/00. Μεταξύ αυτών, ήταν και τα προϊόντα CYTA Internet.Link (CIL) και CYTA Business Link (CBL).

Η ΚΔΠ 402/00 καθόριζε για το προϊόν του αμφίδρομου CIL, χωρητικότητες από 64Kbps μέχρι 12Mbps, προς 10 χώρες (ξεχωριστά), μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, καθώς και προς την Ευρώπη (που περιλάμβανε άλλες 13 χώρες), με παροχή δυνατότητας δέσμευσης από 1 μέχρι 5 έτη. Όσον αφορά το προϊόν CBL, αυτό περιλάμβανε συνδέσεις από 64Kbps μέχρι 34Mbps σε 4 ζώνες χωρών, χωρίς να καθορίζεται ελάχιστη ή μέγιστη διάρκεια δέσμευσης.

Τα τέλη για την Ελλάδα για τις συνδέσεις που αφορά η καταγγελία, καταγράφονται στον πιο κάτω Πίνακα:

Πίνακας 1: Τέλη για αμφίδρομο CIL Ελλάδα (Δολάρια ΗΠΑ)

Χωρητικότητα	Τέλος Εγκατάστασης	Μηνιαίο Ποσό για δέσμευση				
		1 έτος	2 έτη	3 έτη	4 έτη	5έτη
64Kbps	1.400	206	189	177	168	158
128Kbps	1.400	350	321	301	286	269
256 Kbps	1.400	618	567	531	505	475
384 Kbps	1.400	824	756	708	674	633
512 Kbps	1.400	1.134	1.039	974	927	870
768 Kbps	1.400	1.443	1.323	1.239	1.179	1.107
1.024 Kbps	1.400	1.958	1.795	1.682	1.600	1.503
1.536 Kbps	1.400	2.782	2.551	2.390	2.274	2.135
2Mbps	1.400	3.092	2.834	2.656	2.527	2.373
4Mbps	1.900	4.637	4.251	3.984	3.790	3.559
6Mbps	1.900	6.801	6.235	5.843	5.559	5.220
8Mbps	1.900	7.729	7.085	6.640	6.317	5.931
10Mbps	1.900	9.893	9.069	8.499	8.086	7.592
12Mbps	1.900	12.366	11.336	10.623	10.108	9.490

Πίνακας 2: Τέλη για CBL (Κυπριακές Λίρες)

Ταχύτητα Μετάδοσης	Τέλος Εγκατάστασης	Μηνιαίο τέλος			
		ΖΩΝΗ 1	ΖΩΝΗ 2	ΖΩΝΗ 3	ΖΩΝΗ 4
64Kbps	400	661	1.706	1.918	2.773
128Kbps	700	1.124	2.896	3.257	4.711
256 Kbps	700	1.983	5.108	5.745	8.310
384 Kbps	700	2.644	6.822	7.672	11.092
512 Kbps	700	3.305	8.528	9.590	13.865
768 Kbps	700	3.966	10.233	11.508	16.638
1.024 Kbps	700	4.627	11.948	13.435	19.420
1.536 Kbps	700	5.949	15.341	17.253	24.948
2Mbps	950	6.610	17.055	19.180	27.730
4Mbps	950	9.915	25.583	28.770	41.595
8Mbps	950	16.525	42.638	47.950	69.325
16Mbps	950	26.440	68.220	76.720	110.920
34Mbps	950	39.660	102.330	115.080	166.380

ΖΩΝΗ 1: Αίγυπτος, Ελλάδα, Ισραήλ, Λίβανος, Συρία.

ΖΩΝΗ2: Αλβανία, Αλγερία, Αυστρία, Βουλγαρία, Τσεχία, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ιταλία, Ιορδανία, Λιβύη, Μάλτα, Μαρόκο, Ρουμανία, Ρωσία και Κοινοπολιτεία Ανεξάρτητων Κρατών (Κ.Α.Κ.) (μέσω Ρωσ. Δορυφόρων), Σλοβακία, Ελβετία, Τυνησία, Τουρκία, πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας.

ΖΩΝΗ 3: Βέλγιο, Δανία, Φινλανδία, Γιβραλτάρ, Ισλανδία, Λουξεμβούργο, Νορβηγία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ολλανδία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρωσία και Κ.Α.Κ., Ισπανία, Σουηδία.

ΖΩΝΗ 4: Υπόλοιπες χώρες.

Η ΚΔΠ 371/01, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 21 Σεπτεμβρίου 2001, σχετίζεται με τη συνολολόγηση και τον τερματισμό σύνδεσης της συμφωνίας στην υπηρεσία CIL που πρόσφερε η ΑΤΗΚ και τη σχετική εισαγωγή του θεσμού της τραπεζικής εγγύησης.

Με βάση την ΚΔΠ 371/01, για τη συνολολόγηση, ο πελάτης θα καταβάλει τραπεζική εγγύηση με ισχύ για όλη την περίοδο δέσμευσης, σύμφωνα με τον πιο κάτω πίνακα:

Πίνακας 3: Τραπεζική Εγγύηση

Ποσό τραπεζικής εγγύησης	
Δέσμευση	Ποσό¹⁸
1 έτος	6μ
2 έτη	7μ
3 έτη	8μ
4 έτη	9μ
5 έτη	10μ

Σε περίπτωση τερματισμού της συμφωνίας από τον πελάτη πριν από την κανονική της λήξη, επιβάλλεται στον πελάτη τέλος τερματισμού συμφωνίας, ίσο με το ποσό της τραπεζικής εγγύησης ή το ποσό που υπολείπεται μέχρι την κανονική λήξη της συμφωνίας, όποιο από τα δύο είναι μικρότερο. Η ΑΤΗΚ κατακρατά το σχετικό τέλος από το ποσό της τραπεζικής εγγύησης.

Η κατάργηση σύνδεσης CIL ή η υποβάθμιση της ταχύτητας της πριν από την κανονική λήξη της σχετικής συμφωνίας, έχει ως αποτέλεσμα τον τερματισμό της συμφωνίας και την επιβολή τέλους τερματισμού συμφωνίας. Στην περίπτωση υποβάθμισης της ταχύτητας του CIL, ο πελάτης καταβάλλει στην ΑΤΗΚ το σχετικό τέλος τερματισμού και υπογράφει νέα συμφωνία με διάρκεια τουλάχιστον ίση με ένα έτος.

Σε περίπτωση αναβάθμισης της συνολικής ταχύτητας του πελάτη πριν από την κανονική λήξη της σχετικής συμφωνίας, δεν επιβάλλεται τέλος τερματισμού συμφωνίας. Στην περίπτωση αυτή, η συμφωνία τροποποιείται ανάλογα και ο χρόνος δέσμευσης του πελάτη ανανεώνεται για τουλάχιστον ένα έτος.

Η ΚΔΠ 251/02, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 31 Μαΐου 2002, σχετίζεται μεταξύ άλλων και με την αναθεώρηση των όρων παροχής προϊόντων της ομάδας «Καλωδιακή πρόσβαση ΔΜΣ».

Αναφορικά με το προϊόν του αμφίδρομου CIL, αυτό προνοούσε: (α) Την κατάργηση των χωρητικότητων κάτω των 2Mbps (όπως καθορίστηκαν με την ΚΔΠ 402/00). Το

¹⁸ όπου αναγράφεται το «μ» είναι το μηνιαίο ενοίκιο της σύνδεσης CYTA InternetLink που αντιστοιχεί σε χρονική δέσμευση ενός έτους.

προϊόν θα παρέχεται σε ταχύτητες από 2 Mbps μέχρι και 12 Mbps. Η μέγιστη ταχύτητα ανά πελάτη και ανά προορισμό θα περιορίζεται σε 12 Mbps. (β) Την κατάργηση σύνδεσης προς ορισμένες χώρες (το προϊόν CIL θα παρέχεται μόνο για τις εξής χώρες, οι οποίες αποτελούσαν σημαντικούς κόμβους διαδικτύου: ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία, Ελλάδα και Ισραήλ). (γ) Το προϊόν CIL θα παρέχεται με συμβόλαιο, η ισχύς του οποίου δεν θα ξεπερνάει τα δύο έτη. Το σχετικό συμβόλαιο δεν θα απαιτούσε καταβολή τραπεζικής εγγύησης. Σε περίπτωση τερματισμού του συμβολαίου από τον πελάτη πριν από την κανονική του λήξη, ο πελάτης θα τιμολογείτο αναδρομικά σύμφωνα με το τιμολόγιο CBL ή με το ποσό που υπολείπεται μέχρι την κανονική λήξη του συμβολαίου, όποιο από τα δύο είναι μικρότερο.

Τα τέλη για την Ελλάδα ήταν αυτά τα οποία καταγράφονται στον πιο κάτω Πίνακα:

Πίνακας 4: Τέλη για CIL (δολάρια ΗΠΑ)

Χωρητικότητα	Τέλος Εγκατάστασης	Μηνιαίο ποσό για δέσμευση (Ελλάδα)	
		1 έτος	2 έτη
2Mbps	1.400	3.092	2.843
4Mbps	1.900	4.637	4.251
6Mbps	1.900	6.801	6.235
8Mbps	1.900	7.729	7.085
10Mbps	1.900	9.893	9.069
12Mbps	1.900	12.366	11.336

Με την ΚΔΠ 59/03, που δημοσιεύθηκε στην ΕΕΔ στις 24 Ιανουαρίου 2003, καταργείται το προϊόν CIL και αναθεωρείται το προϊόν CBL.

Συγκεκριμένα, το προϊόν CBL θα παρέχεται με συμβόλαιο το οποίο θα έχει ελάχιστη διάρκεια 1 μήνα. Ως μέγιστη χωρητικότητα καθίστανται πλέον τα 2Mbps, ενώ οποιαδήποτε άλλη αίτηση για εκμίσθωση σύνδεσης με χώρα ή/και για ταχύτητες πέραν των 2Mbps (34Mbps, 45Mbps και 155Mbps), εξετάζεται ως ειδική περίπτωση. Για χρονικές δεσμεύσεις ενός (1) και δύο (2) χρόνων παρέχονται εκπτώσεις 5% και 10% αντίστοιχα. Για μεταβολές ταχυτήτων που περιλαμβάνονται στο τιμολόγιο καθορίζεται τέλος μεταβολής ΑΚ500, ενώ για ταχύτητες πέραν των 2Mbps (34Mbps, 45Mbps, και 155Mbps) καθορίζονται ανά περίπτωση. Τέλη χονδρικής πώλησης

καθορίζονται για τη χωρητικότητα των 2Mbps σε αδειούχους Παρόχους Υπηρεσιών Διαδικτύου και είναι κατά 10% μειωμένα των λιανικών τελών.

Τα τέλη αυτά καταγράφονται στον πιο κάτω Πίνακα:

Πίνακας 5: Τέλη για CBL (Κυπριακές Λίρες)

Χωρητικότητα	Εγκατάσταση	Μηνιαίο Τέλος			
		ΖΩΝΗ 1	ΖΩΝΗ 2	ΖΩΝΗ 3	ΖΩΝΗ 4
64Kbps	750	500	1.250	1.500	2.500
128Kbps	1.000	850	2.125	2.550	4.250
256Kbps	1.000	1.500	3.750	4.500	7.500
384Kbps	1.000	2.100	5.250	6.300	10.500
512Kbps	1.000	2.600	6.500	7.800	13.000
768Kbps	1.000	3.500	8.750	10.500	17.500
1.024Kbps	1.000	4.200	10.500	12.600	21.000
1.536Kbps	1.000	5.200	13.000	15.600	26.000
2Mbps	1.250	6.000	15.000	18.000	30.000

ΖΩΝΗ 1 – Αίγυπτος, Ελλάδα, Ισραήλ, Λίβανος, Συρία, Ρωσία (δορυφ. - Μόνο για ΔΜΣ μέσω EXPRESS 6A).

ΖΩΝΗ 2 – Βέλγιο, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιορδανία, Ιταλία, Ομάν, Σαουδική Αραβία.

ΖΩΝΗ 3 – Αυστρία, Ελβετία, Ιρλανδία, Ολλανδία, Ουγγαρία, Ουκρανία, Πολωνία, Ρουμανία, Ρωσία, Σουηδία, Τσεχία.

ΖΩΝΗ 4 – Αυστραλία, ΗΠΑ, Ιαπωνία, Ινδία, Καναδάς, Κίνα, Ν. Κορέα, Πακιστάν, Σιγκαπούρη, Σρι Λάνκα, Φιλιππίνες, Χονγκ-Κόνγκ.

Σημειώνεται ότι το νομοθετικό καθεστώς διαφοροποιήθηκε από την 1^η Ιανουαρίου 2003, οπότε τέθηκαν σε ισχύ συγκεκριμένες διατάξεις του περί Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμου του 2002 (Ν.19(Ι)/2002), με τους περί Ενάρξεως Ισχύος Ορισμένων Άρθρων των περί Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Κανονισμούς του 2002 (ΚΔΠ 655/02), ημερομηνίας 31 Δεκεμβρίου 2002. Οι διατάξεις αυτές του Ν.19(Ι)/02,

απέσπασαν από την ΑΤΗΚ τις ρυθμιστικές αρμοδιότητες που της απέδιδε το Κεφ. 302.

Έτσι, τόσο το άρθρο 43(1)(α) του Κεφ. 302, όσο και οι 4 ΚΔΠ που αναφέρονται πιο πάνω και εκδόθηκαν βάσει αυτού, καταργήθηκαν με τον τροποποιητικό του Κεφ. 302 Νόμο αρ. 7(Ι)/2004, ο οποίος δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 6 Φεβρουαρίου 2004.

(Δ) ΣΥΜΦΩΝΙΑ CALLSAT - ΑΤΗΚ

Στις 6 Απριλίου 2000, υπογράφηκε συμφωνητικό έγγραφο μεταξύ της CALLSAT και της ΑΤΗΚ για τη σύνδεση του κόμβου¹⁹ της CALLSAT με μισθωμένα κυκλώματα²⁰ με το δίκτυο της ΑΤΗΚ, ώστε να προσφέρει (η καταγγέλλουσα εταιρεία) σε τρίτους χρήση του κόμβου της, με σκοπό την επίτευξη επικοινωνίας για αποστολή ή λήψη πληροφοριών και μηνυμάτων.

Οι κυριότεροι όροι του συμφωνητικού εγγράφου ήταν οι εξής:

(α) Η CALLSAT έχει δικαίωμα μεταπώλησης της πρόσβασης προς το εξειδικευμένο δίκτυο σε χρήστες για τη διεξαγωγή τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων, εκτός

¹⁹ Με βάση το συμφωνητικό έγγραφο, κόμβος σημαίνει το σύνολο των τεχνικών διατάξεων και μηχανημάτων που παρέχουν τη δυνατότητα δρομολόγησης εισερχόμενων κλήσεων που προέρχονται μόνο μέσω των δημόσιων μεταγωγικών δικτύων της ΑΤΗΚ, ή μέσω μισθωμένων συνδέσεων προς διευθύνσεις στην Κύπρο ή το εξωτερικό. Η δρομολόγηση επιτυγχάνεται μόνο μέσω μισθωμένων συνδέσεων οι οποίες διασυνδέουν τους διάφορους κόμβους πάνω στους οποίους είναι ενωμένες οι διάφορες διευθύνσεις στην Κύπρο ή το εξωτερικό.

²⁰ Με βάση το συμφωνητικό έγγραφο, μισθωμένο κύκλωμα ή σύνδεση σημαίνει τις συνδέσεις που προνοούνται στους κανονισμούς (i) 46 (ευθεία σύνδεση είναι πάσα τηλεφωνική γραμμή του αστικού τηλεφωνικού δικτύου μεταξύ συγκεκριμένων σημείων, συνδέουσα απ' ευθείας και άνευ μεσολαβήσεως των επιλογικών διατάξεων των αστικών κέντρων τον εις τα άκρα αυτής συνδεόμενο τηλεφωνικό ή άλλον εξοπλισμό ως ούτος εκάστοτε καθορίζεται υπό της Αρχής. Τα συγκεκριμένα σημεία δέον όπως εφίσκονται εις γήπεδα, άτινα να ανήκουν εις την κυριότητα, κατοχή ή χρήση του αυτού συνδρομητή, η δε ευθεία σύνδεση να χρησιμοποιείται προς αποκλειστική αυτού εξυπηρέτηση. Κατ' εξαίρεση, η Αρχή δύναται κατά την απόλυτον αυτής κρίση να επιτρέπει τη χρησιμοποίηση της ευθείας σύνδεσης για την εξυπηρέτηση και τρίτων και όπως τα γήπεδα στα οποία βρίσκονται τα συγκεκριμένα σημεία να μην ανήκουν στην κυριότητα, κατοχή ή χρήση του ίδιου συνδρομητή.), (ii) 97Α (Διεθνή κυκλώματα του διεθνούς δικτύου τα οποία συνδέουν την Κύπρο με το εξωτερικό και δρομολογούνται χωρίς τη μεσολάβηση διεπιλογικών κέντρων, μέσω διαφόρων τεχνικών μέσων μετάδοσης για αποκλειστική χρήση του συνδρομητή. Χρησιμοποιούνται για μετάδοση και λήψη σημάτων σε οποιαδήποτε μορφή, φωνική δεδομένα, εικόνες. Αρχίζουν από το κοντινότερο στα υποστατικά του συνδρομητή τοπικό κέντρο και τερματίζονται συνήθως στο μέσο της απόστασης μέχρι το διεθνή προορισμό. Το έτερο ήμισυ της σύνδεσης μέχρι τα υποστατικά του ανταποκριτή στο εξωτερικό είναι συνήθως αποκλειστική ευθύνη του ανταποκριτή αυτού και παρέχεται συνήθως από τον αντίστοιχο τηλεπικοινωνιακό οργανισμό του εξωτερικού. Σε ειδικές περιπτώσεις όπου την αποκλειστική ευθύνη έχει η ΑΤΗΚ τότε συνάπτονται ειδικές συμφωνίες. Τα διεθνή μισθωμένα κυκλώματα επεκτείνονται με αστικές μισθωμένες συνδέσεις μέχρι τον τερματικό εξοπλισμό του συνδρομητή.), και (iii) 113 (Κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων η Αρχή δύναται να εκμισθώνει υπεραστικά τηλεφωνικά κυκλώματα προς αποκλειστική χρήση εκ μέρους των αιτούντων την μίσθωση ιδιωτών ή κρατικών υπηρεσιών. Οι ανάγκες των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας σε μισθωμένα υπεραστικά τηλεφωνήματα καλύπτονται κατά προτεραιότητα.) των περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών (Τηλεφωνικών) Κανονισμών του 1973 έως 2000.

τηλεφωνικών, τηλεομοιοτυπικών και τέλεξ, με τέλη που καθορίζει η ίδια και με δικαίωμα να χρεώνει τους χρήστες του κόμβου της για την εν λόγω χρήση κατά οποιοδήποτε τρόπο κρίνει σκόπιμο.

(β) Τα τέλη που θα καταβάλλει η CALLSAT για τη σύνδεση του κόμβου της με το δίκτυο της ΑΤΗΚ είναι αυτά που εκάστοτε καθορίζονται στο τιμολόγιο της ΑΤΗΚ.

(γ) Η ΑΤΗΚ παρέχει την υπηρεσία²¹ μετά από γραπτή αίτηση της CALLSAT στην οποία δηλώνει το είδος της υπηρεσίας που επιθυμεί και τον προορισμό που επιθυμεί για το μισθωμένο κύκλωμα.

(δ) Η αίτηση πρέπει να αναφέρει με σαφήνεια και περιοριστικά τη συγκεκριμένη υπηρεσία που η CALLSAT θα προσφέρει προς τους χρήστες και το περιεχόμενο της, καθώς και τις τεχνικές διατάξεις του κόμβου που προτείνει να εγκαταστήσει και το χώρο όπου θα τον εγκαταστήσει.

(ε) Η CALLSAT υποχρεούται να συνομολογεί ξεχωριστή συμφωνία με κάθε χρήστη. Ο χρήστης θα δεσμεύεται να καταβάλλει στην ΑΤΗΚ τα τέλη για όλες τις κλήσεις από και προς τον κόμβο και να μην χρησιμοποιεί τον κόμβο για κλήσεις τηλεφωνίας, τηλεομοιοτυπίας και / ή τηλέτυπου.

(στ) Το συμφωνητικό έγγραφο ανανεώνεται από έτος σε έτος αυτόματα, εκτός αν οποιοδήποτε από τα μέρη ειδοποιήσει το άλλο γραπτώς για την πρόθεση του να τερματίσει την εν λόγω συμφωνία, τουλάχιστον ένα μήνα πριν τη λήξη του έτους.

(Ε) ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στις 19 Ιανουαρίου 2002, η ΑΤΗΚ κοινοποίησε για πρώτη φορά στην CALLSAT πρότυπο συμφωνίας, που αφορούσε την υλοποίηση αίτησης της CALLSAT για παραχώρηση σύνδεσης χωρητικότητας 2Mbps με το Ισραήλ. Σημειώνεται ότι, προηγουμένως είχαν ήδη παραχωρηθεί σταδιακά συνδέσεις εκ μέρους της ΑΤΗΚ προς την CALLSAT, συνολικής χωρητικότητας 8Mbps με Ελλάδα και 2Mbps με Ισραήλ.

Με επιστολή της ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002 (δηλαδή καθόσον ίσχυαν οι ΚΔΠ 402/00 και ΚΔΠ 371/01), η CALLSAT κοινοποίησε στην ΑΤΗΚ την πρόθεσή της να

---

²¹ Με βάση το συμφωνητικό έγγραφο, υπηρεσία σημαίνει της τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που παρέχει η καταγγελλόμενη στη καταγγέλλουσα εταιρεία για τη λειτουργία του κόμβου.

αυξήσει τη χωρητικότητα που διέθετε με Ελλάδα σε 34Mbps ή 155Mbps και ζήτησε από την ΑΤΗΚ καλύτερες τιμές από τις υφιστάμενες για τη συγκεκριμένη αναβάθμιση.

Προτού λάβει απάντηση, η CALLSAT με επιστολή της ημερομηνίας 19 Απριλίου 2002, ζήτησε από την ΑΤΗΚ και 12Mbps του προϊόντος CIL.

Με επιστολή της ημερομηνίας 23 Απριλίου 2002, η CALLSAT γνωστοποίησε στην ΑΤΗΚ επιπρόσθετα στοιχεία αναφορικά με την αίτηση της για τα 12Mbps του προϊόντος CIL.

Στις 9 Μαΐου 2002, υποβλήθηκε αντίστοιχη αίτηση του ΟΤΕ Globe για τα 12Mbps του προϊόντος CIL, η οποία ανέφερε ότι: *«Στα πλαίσια ανάπτυξης Διεθνούς Δικτύου Data/IP, λάβαμε αίτημα από τη δική μας Διεύθυνση Ανάπτυξης και Λειτουργίας δικτύου για Δρομολόγηση 6 ημικυκλωμάτων 2 Mbps (6ΧΕ1) μεταξύ των κόμβων Αθηνών και Λευκωσίας του Διεθνούς Δικτύου Data/IP. Η αντίστοιχη παραγγελία των Κυπριακών ημικυκλωμάτων έχει ήδη υποβληθεί στην ΑΤΗΚ από την εταιρεία Callsat.»*

Στις 21 Μαΐου 2002 (δηλαδή καθόσον ίσχυαν οι ΚΔΠ 402/00 και ΚΔΠ 371/01), το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΤΗΚ ενέκρινε εισηγήσεις για τροποποιήσεις στους όρους παροχής των προϊόντων της ομάδας ΔΙΜΣ, όπως αυτοί καθορίστηκαν αργότερα (δηλαδή από την 31^η Μαΐου 2002) με την ΚΔΠ 251/02. Μεταξύ των νέων όρων, εγκρίθηκε ο περιορισμός της συνολικής ταχύτητας του CIL ανά χώρα και ανά πελάτη στα 12 Mbps.

Συνακόλουθα, με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 24 Μαΐου 2002, η ΑΤΗΚ ενημέρωσε την CALLSAT ότι το αίτημά της για 12Mbps του προϊόντος CIL δεν έγινε αποδεκτό, διότι η προτιθέμενη χρήση του παραβίαζε τους όρους υπό τους οποίους αυτό παρέχεται. Υπενθύμισε επίσης, ότι το CIL παρέχεται σε αδειοδοτημένους στην Κύπρο παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου για σύνδεση με το παγκόσμιο διαδίκτυο, μέσω ενός ανώτερου κόμβου στο εξωτερικό και πρότεινε εναλλακτικά 12Mbps του προϊόντος CBL, δίνοντας τις τιμές του CBL.

Επιπλέον, με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας επίσης 24 Μαΐου 2002, η ΑΤΗΚ ενημέρωσε την CALLSAT σε σχέση με το αίτημα της ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002

για 34Mbps ή 155Mbps, ότι το CIL παρέχεται μέχρι και 12Mbps, ενώ το CBL μέχρι και 34Mbps και ότι για τα 155Mbps, μπορεί να γίνει αίτηση για πολλαπλά CBL.

Η CALLSAT ανέφερε σε ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 24 Μαΐου 2002 προς την ΑΤΗΚ, αναφορικά με το αίτημα της για 12Mbps του προϊόντος CIL, ότι η αιτούμενη σύνδεση ήταν για σκοπούς διαδικτύου.

Σε συνέχεια της αίτησης του ημερομηνίας 9 Μαΐου 2002, ο ΟΤΕ Globe απέστειλε διευκρινιστική επιστολή στην ΑΤΗΚ αναφέροντας ότι: *«Θα θέλαμε να σας διευκρινίσουμε ότι τα 6 ψηφιακά κυκλώματα 2 Mbps μεταξύ Αθηνών και Λευκωσίας που αναφέρονται στο παραπάνω σχετικό, θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο στην παροχή υπηρεσιών του INTERNET και όχι για Data, όπως γράφτηκε εκ παραδρομής στο ανωτέρω τηλεμοιότυπο μας.»*

Στις 3 Ιουνίου 2002 (είχε τεθεί σε ισχύ η ΚΔΠ 251/02), η ΑΤΗΚ απάντησε ότι με βάση τους νέους όρους παροχής ΔΙΜΣ, η μέγιστη συνολική ταχύτητα συνδέσεων CIL ανά πελάτη και ανά προορισμό περιορίζεται στα 12 Mbps. Η ΑΤΗΚ ανέφερε περαιτέρω στην CALLSAT ότι: *«Σύμφωνα με τα στοιχεία μας, η συνολική ταχύτητα των υφιστάμενων συνδέσεων CIL της εταιρείας σας με την Ελλάδα είναι ίση με 8 Mbps. Συνεπώς η αίτηση σας για υλοποίηση 6 επιπρόσθετων συνδέσεων CIL 2 Mbps, συνολικής ταχύτητας 12 Mbps με την Ελλάδα δεν μπορεί να ικανοποιηθεί ως έχει. Με βάση τους νέους όρους παροχής δικαιούστε να αιτηθείτε για υλοποίηση επιπρόσθετων συνδέσεων CIL συνολικής ταχύτητας 4 Mbps.»*

Με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 4 Ιουνίου 2002, η CALLSAT ενημέρωσε την ΑΤΗΚ ότι απόφασή της ήταν να μεταφερθεί όλη η χωρητικότητα προς Ελλάδα στη διασύνδεση με την ΟΤΕ Globe, και παρακάλεσε την ΑΤΗΚ να προχωρήσει στην άμεση υλοποίηση του αιτήματος.

Με επιστολή της ημερομηνίας 17 Ιουνίου 2002, η CALLSAT ανέφερε στην ΑΤΗΚ τα εξής: *«Σε συνέχεια των διαβουλεύσεων που είχαμε τους τελευταίους δύο μήνες σε σχέση με την αναβάθμιση της διεθνούς μας διασύνδεσης με την Ελλάδα από 8 Mbps σε 12 Mbps, παρακαλώ όπως σημειώσετε ότι η εταιρεία μας επείγεται για την ολοκλήρωση της συγκεκριμένης αναβάθμισης. Επίσης, αποδεχόμαστε την εισήγησή σας όπως το σύνολο της χωρητικότητας μεταφερθεί στη διασύνδεση μας με την ΟΤΕ Globe και να διακοπεί η υπάρχουσα διασύνδεση με την Global One / Equant. Όπως έχουμε συζητήσει και προφορικά σε συνάντησή μας θα χρειαστούμε για τη μεταφορά*

των πελατών μας από την Global One / Equant στην OTE Globe μια περίοδο περίπου τεσσάρων εβδομάδων και για όλο αυτό το διάστημα τα δύο δίκτυα θα πρέπει να εργάζονται παράλληλα.»

Με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 20 Ιουνίου 2002, η ΑΤΗΚ απέστειλε στην OTE Globe προς υπογραφή σύμβαση έργου, η οποία περιείχε τους ακόλουθους όρους:

«1. Η OTE Globe θα προσφέρει στην εταιρεία CALLSAT διασύνδεση στο παγκόσμιο διαδίκτυο μέσω κόμβου διαδικτύου που η OTE Globe διατηρεί στην Αθήνα. Για το συγκεκριμένο σκοπό η Αρχή και η OTE Globe θα προχωρήσουν στην υλοποίηση αριθμού ΔΙΜΣ ταχύτητας 2Mbps έκαστη, μεταξύ Κύπρου και Ελλάδας. Οι συγκεκριμένες ΔΙΜΣ θα υλοποιηθούν σε υποθαλάσσιο καλωδιακό σύστημα βάσει μισού κυκλώματος που θα παραχωρηθεί από την Αρχή και την OTE Globe. Ο συνολικός αριθμός των συνδέσεων που θα υλοποιηθούν δε δύναται να ξεπεράσει τις 6 καθ' όλη τη διάρκεια παροχής της υπηρεσίας προς τη CALLSAT.

2. Η Αρχή θα προσφέρει τις συγκεκριμένες ΔΙΜΣ στη CALLSAT βάσει των όρων που προνοεί το προϊόν της Αρχής CIL.

3. Οι συγκεκριμένες ΔΙΜΣ θα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη διασύνδεση της CALLSAT στο παγκόσμιο διαδίκτυο και υπό τους όρους παροχής του προϊόντος CIL, όπως προνοείται στη σχετική συμφωνία με τη CALLSAT και όχι για οποιαδήποτε άλλη εφαρμογή συμπεριλαμβανομένης και της επέκτασης του διεθνούς δικτύου Data / IP της OTE Globe στην Κύπρο.

4. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί χρήση των ΔΙΜΣ που θα παραχωρηθούν στην CALLSAT για οποιαδήποτε άλλη εφαρμογή εκτός από αυτή που προνοεί η παρούσα συμφωνία, η Αρχή διατηρεί το δικαίωμα να διακόψει αμέσως και χωρίς οποιαδήποτε προειδοποίηση την παροχή της υπηρεσίας CIL.»

Η OTE Globe απέστειλε στην ΑΤΗΚ επιστολή ημερομηνίας 1 Ιουλίου 2002, κάνοντας γενικές αναφορές, χωρίς να υπογράψει την προτεινόμενη σύμβαση έργου.

Επίσης, με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 3 Ιουλίου 2002, η ΑΤΗΚ απέστειλε στην CALLSAT «Συμφωνία Παροχής Ειδικής Τηλεπικοινωνιακής Υπηρεσίας CIL». Μεταξύ άλλων, στους όρους 6.2 και 6.3 αναφέρεται ότι: «Ο Συνδρομητής υποχρεούται να χρησιμοποιεί την Υπηρεσία μόνο για δικό του όφελος. Ο

Συνδρομητής υποχρεούται να απαγορεύσει τη χρήση της υπηρεσίας από άλλους ή για σκοπούς άλλους από τους προηγούμενους στη συμφωνία, χωρίς την προηγούμενη γραπτή συγκατάθεση της Αρχής. Σε τέτοια περίπτωση ο Συνδρομητής υποχρεούται να υπογράψει ξεχωριστή συμφωνία με την Αρχή για τη χρήση της Υπηρεσίας από άλλους.»

Περαιτέρω, στους όρους 7.2 μέχρι 7.4 της συμφωνίας ημερομηνίας 3 Ιουλίου 2002 αναφέρεται ότι: *«Η χρήση της Υπηρεσίας από το Συνδρομητή για σκοπούς εξυπηρέτησης άλλων προσώπων ή για σκοπούς παροχής με ή χωρίς αντάλλαγμα τηλεπικοινωνιακής υπηρεσίας σε άλλα πρόσωπα απαγορεύεται χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση της Αρχής. Σε τέτοια περίπτωση ο Συνδρομητής υποχρεούται να υπογράψει ξεχωριστή συμφωνία με την Αρχή για τέτοια χρήση της Υπηρεσίας. Η Αρχή θα διακόψει την Υπηρεσία αν διαπιστώσει ότι ο Συνδρομητής προέβη ή προβαίνει σε τέτοιες ενέργειες. Η Υπηρεσία θα χρησιμοποιείται μόνο για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παρούσα και όχι για οποιαδήποτε άλλη χρήση. Η Αρχή έχει το δικαίωμα να προβαίνει σε έλεγχο της σύνδεσης και λειτουργίας της Υπηρεσίας και της χρήσης που γίνεται από το συνδρομητή.»*

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο Παράρτημα Α της εν λόγω συμφωνίας το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής, αναφέρεται ότι το CIL είναι το εγγεγραμμένο προϊόν της αρχής το οποίο προσφέρεται σε Κύπριους Παρόχους Υπηρεσιών Διαδικτύου που έχουν συμβληθεί με την αρχή. Το CIL προσφέρεται αποκλειστικά για πρόσβαση στο Παγκόσμιο Διαδίκτυο μέσω κόμβου διαδικτύου ανωτέρου επιπέδου που βρίσκεται στο εξωτερικό. Το CIL συνίσταται σε μία ή πολλαπλές ψηφιακές διεθνείς μισθωμένες συνδέσεις ταχύτητας 2Mbps. Η συνολική ταχύτητα των συνδέσεων δεν δύναται να ξεπεράσει τα 12Mbps ανά συνδρομητή και ανά χώρα προορισμού. Το CIL προσφέρεται για χρονικές περιόδους δέσμευσης ενός ή δύο ετών. Επισημαίνεται ότι η παροχή του προϊόντος CIL έχει με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: Χώρα προορισμού είναι η Ελλάδα, ταχύτητα 12Mbps, περίοδος δέσμευσης ένα έτος, με ανταποκριτή της Αρχής και ξένο πάροχο υπηρεσίας να είναι η OTEGlobe.

Στους όρους 2.4 μέχρι 2.6 του Παραρτήματος αναφέρεται ότι: *«Απαγορεύεται η χρήση του CIL για οποιαδήποτε εφαρμογή εκτός από τη διασύνδεση του συνδρομητή στο παγκόσμιο διαδίκτυο μέσω κόμβου πρόσβασης διαδικτύου ανώτερου επιπέδου στο εξωτερικό. Απαγορεύεται η χρήση του CIL για την παροχή φωνητικών υπηρεσιών σε τρίτους. Απαγορεύεται η διασύνδεση του CIL με τοπικές ιδιωτικές μισθωμένες*

συνδέσεις εντός Κύπρου εκτός και αν εξασφαλιστεί η σύμφωνη γνώμη της Αρχής. Σε τέτοια περίπτωση οι τοπικές προσβάσεις χρεώνονται βάσει ειδικού τιμολογίου.»

Η CALLSAT υπέγραψε τη συμφωνία την ίδια ημέρα και την απέστειλε στην ΑΤΗΚ με επιστολή της ημερομηνίας 4 Ιουλίου 2002, σύμφωνα με την οποία αναφέρονταν: «Παρακαλώ όπως σημειώσετε ότι η εταιρεία μας επιφυλάσσει τα δικαιώματα της σε σχέση με τις συνθήκες παρουσίασης της συμφωνίας που μας εστάλη καθυστερημένα όσο και με τον ετεροβαρή χαρακτήρα της εν λόγω συμφωνίας.»

Την ίδια ημέρα (4 Ιουλίου 2002), η CALLSAT απέστειλε και επιστολή με την οποία ζητούσε από την ΑΤΗΚ την άμεση εγκατάσταση των κυκλωμάτων το αργότερο μέχρι τις 8 Ιουλίου 2002.

Η ΑΤΗΚ σε ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 5 Ιουλίου 2002 αναφέρει στην CALLSAT: «Θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι έχουμε λάβει τα δύο υπογεγραμμένα αντίγραφα της συμφωνίας CIL που μας έχετε αποστείλει. Όπως γνωρίζετε, η ΑΤΗΚ έχει ανταποκριθεί θετικά σε πρόσφατες εισηγήσεις της εταιρείας σας, προχωρώντας σε τροποποιήσεις της σχετικής συμφωνίας. Συγκεκριμένα, από την εν λόγω συμφωνία έχουν αφαιρεθεί οι όροι που αναφέρονταν σε καταβολή τραπεζικών εγγυήσεων, ενώ με δική μας πρωτοβουλία έχει συμπεριληφθεί πρόνοια για καταβολή από πλευράς ΑΤΗΚ εκπτώσεων στις περιπτώσεις διακοπής της υπηρεσίας εξ' υπαιτιότητας του Οργανισμού μας. Τα πιο πάνω θεωρούμε ότι αντικατοπτρίζουν την πρόθεση μας για την άμεση εξυπηρέτηση των πελατών μας σύμφωνα με πάντοτε με τις εγκεκριμένες διαδικασίες και λαμβάνοντας όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Οργανισμού μας. Θεωρούμε επίσης ότι το κείμενο της συμφωνίας αντικατοπτρίζει και τις δικές σας επιδιώξεις και λαμβάνει υπόψη τα ισοζυγισμένα συμφέροντα των συμβαλλομένων. Σε περίπτωση που έχετε οτιδήποτε να παρατηρήσετε ή να προτείνετε, παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε σχετικά. Αναφερόμενοι στην επιστολή σας ημερομηνίας 4 Ιουλίου 2002, σύμφωνα με την οποία επιφυλάσσετε τα δικαιώματα σας αναφορικά σε περίπτωση καθυστέρησης στην υλοποίηση του CIL 12Mbps με ΟΤΕ Globe και μετά από σχετική γνωμάτευση του νομικού μας συμβούλου, θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι θεωρούμε πως η συγκεκριμένη επιστολή αναιρεί την υπογραφή της συμφωνίας την οποία μας έχετε αποστείλει. Συνεπώς, σε περίπτωση που δεν έχετε να μας προτείνετε οποιαδήποτε τροποποίηση της συμφωνίας παρακαλούμε όπως επιβεβαιώσετε την ανεπιφύλακτη αποδοχή της. Επιπλέον, παρακαλούμε όπως υποβάλετε γραπτή βεβαίωση σύμφωνα με την οποία θα καταβάλετε στην ΑΤΗΚ τέλος

τερματισμού για τις υφιστάμενες συνδέσεις CIL που κατέχετε με την Ελλάδα και τις οποίες προτίθεστε να καταργήσετε. Υπενθυμίζεται ότι, όπως είχαμε συμφωνήσει, το τέλος τερματισμού θα υπολογιστεί βάσει του ποσού που υπολείπεται για να συμπληρωθούν οι χρεώσεις που θα καταβάλλατε από τις 30 Νοεμβρίου 2001 μέχρι την κατάργηση των συγκεκριμένων συνδέσεων θεωρώντας ωστόσο τέλη CIL 8 Mbps με δέσμευση ενός έτους.»

Με επιστολή της ημερομηνίας 5 Ιουλίου 2002 η CALLSAT ανέφερε, μεταξύ άλλων, στην ΑΤΗΚ ότι: «Με την επιστολή αυτή θα θέλαμε να εκφράσουμε την λύπη μας αλλά και την αγανάκτηση μας για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η εταιρεία μας σε σχέση με την διασύνδεση της με την ΟΤΕ Globe. Έχουμε παρατηρήσει ότι η καθυστέρηση που σημειώνεται είναι εντελώς αδικαιολόγητη και εσκεμμένη και έχει απώτερο σκοπό τη δημιουργία προβλημάτων στη λειτουργία της εταιρείας μας. Αυτή η συμπεριφορά εκ μέρους της ΑΤΗΚ πλήττει τις αρχές του ανταγωνισμού και εάν συνεχιστεί θα καταγγελθεί τόσο στις αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας όσο και στην αρμόδια Επιτροπή της Ε.Ε. Έχουμε αποδεχθεί όλες τις απαιτήσεις της ΑΤΗΚ και έχουμε υπογράψει όλα τα σχετικά συμβόλαια, αλλά ούτε και αυτό δείχνει να ικανοποιεί, αντιθέτως φαίνεται ότι σκοπίμως συνεχίζεται η καθυστέρηση για την τοποθέτηση των κυκλωμάτων τα οποία γραπτώς έχουμε ζητήσει να εγκατασταθούν μέχρι τη Δευτέρα 8 Ιουλίου 2002 για να μπορέσουμε και εμείς να προχωρήσουμε στην υλοποίηση των εργασιών και των συμβατικών μας υποχρεώσεων. Η αίτησή μας (την οποία επισυνάπτουμε) για τη συγκεκριμένη διασύνδεση έγινε στις 19 Απριλίου 2002 και υπήρχε όλος ο χρόνος για την υλοποίηση της, εντούτοις μόνο στις 2 Ιουλίου 2002 και μετά από έντονες παρεμβάσεις από το πρόσωπο σας μας στάλθηκε το προαπαιτούμενο συμβόλαιο και παρόλο που το επιστρέψαμε στην ΑΤΗΚ δεόντως υπογραμμένο η ΑΤΗΚ δεν έχει προβεί στην έκδοση των απαιτούμενων οδηγιών για την σύνδεση πράγμα που είναι εντελώς γραφειοκρατικό και που θα μπορούσε να γίνει σε μηδέν χρόνο. Επίσης, κάτι πρωτόγνωρο είναι η απαίτηση να υπογράψει ο ΟΤΕ δέσμευση προς την ΑΤΗΚ για κάτι το οποίο αποκλειστικά αφορά την εταιρεία μας και το οποίο έχουμε κάνει εμείς. ... ένα άλλο φαινόμενο το οποίο παρατηρείται είναι η έμμονη προσπάθεια συγκεκριμένου διευθυντή της Αρχής να καταργήσει προϊόντα, τα οποία θα μπορούσαν να αποδειχθούν χρήσιμα και κερδοφόρα και για τις δύο πλευρές, με το δικαιολογητικό ότι αυτά τα προϊόντα δεν χρησιμοποιούνται για το λόγο για τον οποίο δημιουργήθηκαν. Δεν θέλουμε να πιστεύουμε ότι η ΑΤΗΚ θα πετούσε ένα εισόδημα της τάξης του μισού εκατομμυρίου δολαρίων το χρόνο και αυτό μόνο για να σταματήσει τι ανταγωνισμό από την Callsat.»

Σε ηλεκτρονικό της μήνυμα, επίσης ημερομηνίας 5 Ιουλίου 2002, η ΑΤΗΚ επισύναψε εκ νέου προτεινόμενη συμφωνία προς την ΟΤΕ Globe (ανάλογη της σύμβασης έργου που στάλθηκε και στις 20 Ιουνίου 2002) σε συνέχεια της επιστολής της ημερομηνίας 1 Ιουλίου 2002 αναφορικά με την προτεινόμενη σύμβαση έργου και ανέφερε στην ΟΤΕ Globe τα εξής: «*Η εταιρεία Callsat ως πάροχος υπηρεσιών Διαδικτύου συμβεβλημένος με την ΑΤΗΚ δικαιούται να εξασφαλίσει από την ΑΤΗΚ το προϊόν CIL. Το συγκεκριμένο προϊόν αφορά διεθνές ιδιωτικό μισθωμένο ημικύκλωμα το οποίο προσφέρεται αποκλειστικά για διασύνδεση του πελάτη στο παγκόσμιο διαδίκτυο μέσω κόμβου διαδικτύου ανώτερου επιπέδου που βρίσκεται στο εξωτερικό. Η διαφοροποίηση του προϊόντος CIL από το παραδοσιακό διεθνές ιδιωτικό μισθωμένο ημικύκλωμα το οποίο προσφέρεται από την ΑΤΗΚ με την ονομασία CBL, έγκειται ουσιαστικά στον τρόπο τιμολόγησης. Αναφέρεται ότι για την Ελλάδα η τιμή του CIL με χρονική δέσμευση ενός έτους είναι περίπου 30% της αντίστοιχης τιμής για το CBL. Υπογραφή της συνημμένης συμφωνίας διασφαλίζει ότι η χρήση ημικυκλωμάτων που η ΟΤΕ Globe θα παραχωρήσει στην Callsat θα συνάδει με τους όρους παροχής του προϊόντος CIL και ότι τα συγκεκριμένα ημικυκλώματα δεν θα χρησιμοποιηθούν για οποιοδήποτε άλλο σκοπό συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης του δικτύου Data/IP της ΟΤΕ Globe όπως η ίδια η ΟΤΕ Globe αρχικά είχε αναφέρει. Η χρήση του προϊόντος CIL για άλλους σκοπούς πέραν από τη διασύνδεση του πελάτη με κόμβο διαδικτύου ανώτερου επιπέδου αντίκειται στους όρους παροχής του συγκεκριμένου προϊόντος και στα συμφέροντα της ΑΤΗΚ λόγω της χαμηλής τιμολόγησης. Γι' αυτό σε περιπτώσεις που κάτι τέτοιο γίνει αντιληπτό, ο άμεσος τερματισμός της υπηρεσίας από πλευράς ΑΤΗΚ είναι επιβεβλημένος, σε αντίθεση με τη διαδικασία που ακολουθείται στην περίπτωση των παραδοσιακών ιδιωτικών μισθωμένων ημικυκλωμάτων CBL.*»

Σε επιστολή της ημερομηνίας 8 Ιουλίου 2002 προς την ΑΤΗΚ, η CALLSAT ανέφερε ότι: «*Αναφερόμαστε στο μήνυμα σας ημερομηνίας 5 Ιουλίου 2002 στο οποίο μας πληροφορείτε ότι για να προβεί η ΑΤΗΚ στην υπογραφή του συμβολαίου που σας υπογράψαμε και αποστείλαμε στις 4 Ιουλίου 2002 θα πρέπει να αποσύρουμε το περιεχόμενο της επιστολής μας της ίδιας ημερομηνίας με την οποία σας διαβιβάσαμε το συμβόλαιο. Με την παρούσα επιστολή και υπό τις πιο πάνω συνθήκες επιβεβαιώνουμε ότι αποσύρουμε το περιεχόμενο της επιστολής και αποδεχόμαστε ανεπιφύλακτα τη συμφωνία. Επίσης, βεβαιώνουμε ότι θα καταβάλουμε στην ΑΤΗΚ τέλος τερματισμού για τις υφιστάμενες συνδέσεις που κατέχουμε με την Ελλάδα και τις οποίες προτιθέμεθα να καταργήσουμε, βάσει συμφωνίας την οποία έχουμε κάνει.*

Αναφορικά με την παράγραφο 3 του μηνύματος σας, λόγω του χρόνου που έχει περάσει από την αρχική μας αίτηση που έγινε στις 17 Απριλίου 2002 και του γεγονότος ότι πλέον έχουμε άμεση ανάγκη για την πραγματοποίηση της σύνδεσης δεν είμαστε σε θέση να μπορούμε σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση μαζί σας σχετικά με τους όρους της συμφωνίας.»

Σε επιστολή της με την ίδια ημερομηνία (8 Ιουλίου 2002), η CALLSAT ανέφερε επίσης στην ΑΤΗΚ το εξής: «Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να σας παρακαλέσω όπως προχωρήσετε στην άμεση εγκατάσταση των κυκλωμάτων (12Mbps CIL) για τις ανάγκες της διασύνδεσης μας με την ΟΤΕ Globe, ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε χωρίς άλλη καθυστέρηση σε testing με την άλλη πλευρά έστω και σε προσωρινή βάση, και μέχρι να διεκπεραιωθούν οι διαδικασίες.»

Σε απάντηση της επιστολής της CALLSAT ημερομηνίας 8 Ιουλίου 2002, η ΑΤΗΚ ανέφερε με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 9 Ιουλίου 2002 στην CALLSAT τα εξής: «Ευχαριστούμε για την επιστολή σας ημερομηνίας 8 Ιουλίου 2002 και τις διευκρινήσεις σας στο θέμα της υλοποίησης των νέων συνδέσεων CIL της Callsat με την ΟΤΕ Globe. Στη συγκεκριμένη επιστολή θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι η αναφορά σας σε αίτημα της ΑΤΗΚ για απόσυρση παλαιότερης σας επιστολής δεν μας βρίσκει σύμφωνους εφόσον κάτι τέτοιο δεν σας είχε ζητηθεί. Αντίθετα, σας είχε ζητηθεί όπως είτε να δεχτείτε ανεπιφύλακτα τη συμφωνία την οποία υπογράψατε είτε να παραθέσετε σχόλια. Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω χαιρόμαστε για την ανεπιφύλακτη αποδοχή της συμφωνίας από την πλευρά σας και σας ευχαριστούμε για τη βεβαίωση την οποία μας αποστείλατε και με την οποία εκφράζετε την αποδοχή σας σε σχέση με τον τρόπο διευθέτησης του τέλους τερματισμού για τις υφιστάμενες σας συνδέσεις με Ελλάδα. Αναφερόμενοι στο αίτημα σας για άμεση παροχή των νέων συνδέσεων με ΟΤΕ Globe, αποκλειστικά για σκοπούς δοκιμών θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι αυτό μπορεί να ικανοποιηθεί ως εξής: 1. Η Αρχή θα προχωρήσει άμεσα στην υλοποίηση των εν λόγω συνδέσεων. 2. Μετά την υπογραφή του σχετικού διατακτικού εργασίας (υλοποίησης) από την εταιρεία σας και μέχρι το τέλος Ιουλίου 2002 θα μπορείτε να χρησιμοποιείτε τις συνδέσεις αυτές μόνο για σκοπούς δοκιμών και όχι για εμπορική χρήση. Κατά το διάστημα αυτό η ΑΤΗΚ θα παρέχει τις συνδέσεις αυτές χωρίς χρεώσεις. 3. Από την 1^η Αυγούστου 2002 και έπειτα οι συνδέσεις αυτές θα χρεώνονται βάσει CIL αν μέχρι τις 31 Ιουλίου 2002 θα έχει διευθετηθεί η υπογραφή σχετικής συμφωνίας μεταξύ ΑΤΗΚ και ΟΤΕ Globe. Σε διαφορετική περίπτωση οι συνδέσεις θα χρεώνονται βάσει του προϊόντος CBL έως

όπου η OTE Globe υπογράψει τη σχετική συμφωνία οπότε και η ΑΤΗΚ θα προσυπογράψει τη συμφωνία CIL. Νοείται ότι από την 1^η Αυγούστου 2002 και έπειτα μπορείτε να χρησιμοποιείτε τις συγκεκριμένες συνδέσεις για εμπορικούς σκοπούς.»

Σε απαντητικό της μήνυμα ημερομηνίας 27 Ιουλίου 2002, η CALLSAT δήλωσε στην ΑΤΗΚ ότι τα πιο πάνω ήταν αποδεκτά.

Στις 10 Ιουλίου 2002, διαφαίνεται ότι ικανοποιήθηκε το αίτημα της CALLSAT για τη σύνδεση 12Mbps με την Ελλάδα, όπως αυτό προκύπτει από ευχαριστήρια επιστολή της, χωρίς ημερομηνία, προς την ΑΤΗΚ.

Την 1^η Αυγούστου 2002, αποστάληκε υπογεγραμμένη και η σχετική συμφωνία της ΑΤΗΚ με την OTE Globe.

Στις 29 Αυγούστου 2002, η ΑΤΗΚ απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα στην CALLSAT με το οποίο της ανέφερε: *«Όπως γνωρίζετε, μετά από σχετικό αίτημα, στις 10 Ιουλίου 2002 η ΑΤΗΚ προχώρησε στην υλοποίηση 6Χ2Mbps νέων διεθνών Μισθωμένων Συνδέσεων για την εταιρεία σας με την OTE Globe. Υπενθυμίζεται ότι οι συγκεκριμένες ΔΜΣ παραχωρήθηκαν στην Callsat με τους εξής όρους / προϋποθέσεις. Τερματισμό παλαιότερων συνδέσεων της εταιρείας σας με Ελλάδα (Global One) αφού πρώτα δοθεί λογικός χρόνος ώστε να μεταφερθούν οι υφιστάμενοι πελάτες σας στις νέες συνδέσεις με OTE Globe. Χρήση των νέων ΔΜΣ με Ελλάδα από την εταιρεία σας για σκοπούς δοκιμών μέχρι το τέλος Ιουλίου χωρίς χρεώσεις. Λόγω της παρόδου πέραν του ενός μηνός από την ημερομηνία υλοποίησης των νέων ΔΜΣ με Ελλάδα διάστημα το οποίο κρίνεται λογικό για τη μεταφορά των πελατών σας, παρακαλούμε όπως μας πληροφορήσετε ως προς την ημερομηνία που επιθυμείτε να προχωρήσετε στην κατάργηση των παλαιότερων σας ΔΜΣ με Ελλάδα. Σε περίπτωση δε που χρειάζεστε περισσότερο χρόνο για να μεταφέρετε τους πελάτες σας στις νέες ΔΜΣ με Ελλάδα, παρακαλούμε όπως μας ειδοποιήσετε σχετικώς. Επιθυμούμε επίσης να σας υπενθυμίσουμε ότι για το μήνα Αύγουστο, η Callsat θα τιμολογηθεί βάσει του προϊόντος CIL τόσο για τις παλιές ΔΜΣ όσο και για τις νέες ΔΜΣ (12Mbps) με Ελλάδα.»*

Σε επιστολή της ημερομηνίας 15 Οκτωβρίου 2002, η ΑΤΗΚ ανέφερε στην CALLSAT τα ακόλουθα: *«Θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία μας, ο συνολικός χρόνος ο οποίος έχει παρέλθει από την ημερομηνία εγκατάστασης των διεθνών μισθωμένων συνδέσεων της εταιρείας σας με την OTE Globe έχει ξεπεράσει*

τους τρεις μήνες. Υπενθυμίζεται ότι οι συγκεκριμένες συνδέσεις, σας παραχωρήθηκαν στις 10 Ιουλίου 2002 δεδομένης της πρόθεσης της εταιρείας σας να προβεί σε άμεση κατάργηση των διεθνών μισθωμένων συνδέσεων της με Global One Ελλάδας. Συγκεκριμένα, όπως είχε συμφωνηθεί το μέγιστο επιτρεπτό χρονικό διάστημα παράλληλης λειτουργίας των πιο πάνω συνδέσεων δεν θα έπρεπε να ξεπερνά τον ένα μήνα. Όπως γνωρίζετε, η μέγιστη επιτρεπτή χωρητικότητα ανά προορισμό και ανά πελάτη για προϊόν CIL είναι ίση με 12Mbps. Ωστόσο, η συνολική χωρητικότητα των συνδέσεων της εταιρείας σας με Ελλάδα είναι ίση με 20Mbps, για περίοδο πέραν των τριών μηνών. Το διάστημα αυτό κρίνεται ως αρκετό για τη διεξαγωγή οποιωνδήποτε δοκιμών και μεταφορά των πελατών σας από τις συνδέσεις σας με OTE Globe στις συνδέσεις σας με OTE Globe. Εν όψει των πιο πάνω, θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι από τις 19 Οκτωβρίου 2002, οι συνδέσεις σας με OTE Globe Ελλάδας συνολικής χωρητικότητας 8 Mbps, θα χρεώνονται βάσει του τιμολογίου για το προϊόν CBL. Σε περίπτωση που δεν επιθυμείτε πλέον τη διατήρηση των συγκεκριμένων συνδέσεων βάσει τιμολόγησης CBL, παρακαλώ όπως υποβάλετε επίσημη αίτηση προς τις Υπηρεσίες Πελατών της ΑΤΗΚ, για κατάργηση τους.»

Στις 30 Δεκεμβρίου 2002, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΤΗΚ αποφάσισε την αναθεώρηση των προϊόντων ΔΙΜΣ, όπως αυτά καθορίστηκαν με την ΚΔΠ 59/03.

Κατά τον Ιανουάριο του 2003, η CALLSAT απέστειλε στην ΑΤΗΚ τιμολόγιο για το μήνα Δεκέμβριο 2002 ύψους ΛΚ52.686, που αφορούσε χρέωση συνδέσεων για ΔΙΜΣ 8Mbps.

Με επιστολή της ημερομηνίας 3 Φεβρουαρίου 2003, η CALLSAT ανέφερε στην ΑΤΗΚ ότι: «Θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι στην χρέωση η οποία μας έχει αποσταλεί σε σχέση με το τιμολόγιο για το μήνα Δεκέμβριο 2002 που αφορά μισθωμένη σύνδεση με Ελλάδα φαίνεται ότι υπάρχει λάθος. Η κανονική χρέωση έπρεπε να κυμαίνεται γύρω στις ΛΚ3.400 και όχι στις ΛΚ52.686 όπως αναγράφεται στο προαναφερθέν τιμολόγιο...»

Η ΑΤΗΚ, με επιστολή της ημερομηνίας 27 Φεβρουαρίου 2003 προς την CALLSAT, απάντησε ότι: «Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 3 Φεβρουαρίου 2003 για να σας πληροφορήσω ότι το γεγονός ότι υποβάλατε παράπονα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και στον Επίτροπο Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων δεν αναστέλλουν την υποχρέωση σας να πληρώνετε τους λογαριασμούς σας, ούτε αναστέλλουν τις αντίστοιχες αποφάσεις της Αρχής. Γι' αυτό καλείστε όπως

εξοφλήσετε τους λογαριασμούς που σας έχουν αποσταλεί μέχρι τις 7 Μαρτίου 2003. Αν μελλοντικά προκύψουν λόγοι για τους οποίους θα πρέπει να πιστωθείτε τότε ανάλογο ποσό θα πιστωθεί στο λογαριασμό σας ή θα σας επιστραφεί. Εννοείται ότι τυχόν παράλειψη σας να εξοφλήσετε τις υποχρεώσεις σας μέχρι τις 7 Μαρτίου 2003 θα έχει ως συνέπεια τη διακοπή των σχετικών υπηρεσιών. Σημειώστε ότι με την υιοθέτηση του νέου τιμολογίου της Αρχής και την κατάργηση προαναφερόμενων υπηρεσιών, τα παράπονα σας στις πιο πάνω Αρχές καθίστανται άνευ αντικειμένου. Περαιτέρω, σας πληροφορώ ότι η αρχή επιφυλάσσει τα δικαιώματα της σχετικά με τον τρόπο που εξασφαλίσατε την υπηρεσία 12Mbps με Ελλάδα τον περασμένο Ιούλιο.»

Στις 5 Μαρτίου 2003, η ΑΤΗΚ κοινοποίησε στην CALLSAT προσφορά για την πώληση χωρητικότητας με ρυθμό 34Mbps και 45Mbps με Ελλάδα και Ισραήλ.

Σε απαντητική της επιστολή ημερομηνίας 6 Μαρτίου 2003, η CALLSAT ανέφερε στην ΑΤΗΚ: «Σχετικά με την επιστολή της ΑΤΗΚ με ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 2003 με την οποία αναφέρετε ότι τυχόν παράλειψη εξόφλησης του λογαριασμού 118405 θα έχει ως συνέπεια την διακοπή των υπηρεσιών θέλουμε να αναφέρουμε τα εξής: Τα 8 MB προς Global One Hellas παραγγέλθηκαν το 2000 και οι τιμές που μας δόθηκαν τότε ήταν οι επίσημες ισχύουσες τιμές της ΑΤΗΚ. Τα 12 MB με την ΟΤΕ Globe τα παραγγείλαμε στις 4 Φεβρουαρίου 2002 και τότε ίσχυαν οι ίδιες τιμές για το CIL. Η εταιρεία μας πάντοτε πρόσφερε υπηρεσίες internet με αυτές τις συνδέσεις. Πιστεύουμε ότι η ΑΤΗΚ καθυστέρησε σκόπιμα στην έγκριση της αίτησης μας για τα 12 MB με απώτερο σκοπό να πετύχει στο ενδιάμεσο τη γνωστή αλλαγή στα δεδομένα, δηλαδή τον περιορισμό της χωρητικότητας των συνδέσεων CIL στα 12 MB ανά προορισμό ανά πελάτη και να αυξήσει το κόστος για την εταιρεία μας, ώστε να μας ωθήσει μακριά από το να συναγωνιζόμαστε με τη CYTA Net. Εφόσον η υπηρεσία που μας προσφέρετε ήταν, είναι και θα είναι η ίδια γιατί μέχρι σήμερα η σημαντική αύξηση της χρέωσης παραμένει αναιτιολόγητη. Η ΑΤΗΚ με την ενέργεια στην οποία προτίθεται να προβεί μας αποκλείει ουσιαστικά από τη διεξαγωγή των εργασιών μας και στη μη δυνατότητα μας να ανταγωνιστούμε αντίστοιχες υπηρεσίες της. Αυτοί ήταν οι λόγοι συνοπτικά που μας ώθησαν να αποταθούμε στην Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού με γραπτό παράπονο στις 18 Οκτωβρίου 2002. Πιστεύουμε ότι θα έπρεπε οπωσδήποτε να αναμένετε την έκβαση της διαδικασίας ενώπιον της Αρχής Προστασίας του Ανταγωνισμού προτού προβείτε σε οποιαδήποτε μέτρα εναντίον μας. Σας υπενθυμίζουμε ότι η απόφαση της Αρχής Προστασίας Ανταγωνισμού επί της αίτησης μας για προσωρινά μέτρα εκκρεμεί από τις 26 Νοεμβρίου 2002 και πρέπει

λογικά να είναι θέμα ημερών η έκδοση της. Η εταιρεία μας μέσω των διευθυντών της με δικά τους έξοδα και δέσμευση τους είναι διατεθειμένη να συζητήσει μαζί σας το ενδεχόμενο να παρέχει εγγύηση στην ΑΤΗΚ για την πληρωμή κάθε οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση που η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού απορρίψει το παράπονο της εταιρείας μας ως μέτρο προστασίας του δημοσίου και με την ελπίδα όπως η ΑΤΗΚ δεν θα προχωρήσει σε ενέργειες οι οποίες είναι δυνατόν να καταστρέψουν την εταιρεία μας. Έχουμε νομική συμβουλή ότι ούτε η νομοθεσία που διέπει τη λειτουργία της ΑΤΗΚ αλλά ούτε και η σχετική σύμβαση προνοεί για τη διακοπή της υπηρεσίας που παρέχει η ΑΤΗΚ στην εταιρεία μας με αυτές τις περιστάσεις. Σας υπενθυμίζουμε ότι η ΑΤΗΚ είναι ημικρατικός Οργανισμός και ασκεί εργασίες μονοπωλιακού χαρακτήρα και αυτή κατέχει δεσπόζουσα θέση λόγω αυτού του μονοπωλιακού καθεστώτος. Η απόφαση της να αποκόψει την υπηρεσία χωρίς προηγουμένως να εξασφαλίσει σχετική απόφαση Δικαστηρίου και τη στιγμή που εκκρεμεί η απόφαση της Επιτροπής ανταγωνισμού θεωρείται από την εταιρεία μας ως απαράδεκτη και αυταρχική.»

Στις 11 Μαρτίου 2003, η ΑΤΗΚ διέκοψε τις συνδέσεις CIL 8Mbps της CALLSAT με την Ελλάδα.

Στις 12 Μαρτίου 2003, η CALLSAT απέστειλε επιστολή στην ΑΤΗΚ αναφέροντας τα εξής: «Επισυνάπτουμε επιταγή ... ποσού ΛΚ 71.689,75 η οποία σας παραδίδεται άνευ βλάβης των θέσεων μας ως αυτές διατυπώθηκαν στο γραπτό παράπονο μας που υποβλήθηκε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού ημερομηνίας 18 Οκτωβρίου 2002.»

Στις 17 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού εξέδωσε ενδιάμεση απόφαση σε αίτημα για λήψη προσωρινών μέτρων και διέταξε όπως:

«(α) Η ΑΤΗΚ παρέχει στους καταγγέλλοντες δικαίωμα χρήσης ΔΙΜΣ χωρητικότητας μέχρι 34Mbps, επιβάλλοντας τέτοιους περιορισμούς και τέτοιες χρεώσεις ως αυτές ίσχυαν μέχρι την 31 Μαΐου 2002 για υπηρεσίες CIL.

(β) Απαγορεύεται στην ΑΤΗΚ να προβαίνει σε διακοπή των ΔΙΜΣ ή άλλων τηλεπικοινωνιακών συνδέσεων της εταιρείας CALLSAT TELECOM LTD, νοουμένου ότι οι καταγγέλλοντες ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους με βάση την ανωτέρω διαταγή.

(γ) Η ΑΤΗΚ να τιμολογήσει και να χρεώσει τις παρασχεθείσες υπηρεσίες που δόθηκαν στους καταγγέλλοντες μέχρι 31 Ιανουαρίου 2003 με βάση το καθεστώς που ίσχυε μέχρι 31 Μαΐου 2002.

Ως εκ των ανωτέρω, η δοθείσα επιταγή εκ μέρους των καταγγελλομένων προς όφελος της ΑΤΗΚ για το ποσό των ΛΚ71.689,75 παύει να ισχύει. Εννοείται ότι οι καταγγέλλοντες υποχρεούνται να καταβάλουν άμεσα το ποσό που θα προκύψει από την τιμολόγηση εκ μέρους της ΑΤΗΚ με βάση το καθεστώς που ισχύει μέχρι την 31 Μαΐου 2002, για τις υπηρεσίες που δόθηκαν από την ΑΤΗΚ μέχρι 31 Ιανουαρίου 2003.»

VII. ΥΠΑΡΞΗ ΕΝΝΟΜΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Ο Νόμος ορίζει ότι, σε καταγγελία παραβάσεων των διατάξεων του Νόμου δικαιούται να προβεί κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο προς τούτου συμφέρον. Έννομο συμφέρον έχει αυτός που δικαιούται να αποδείξει ότι υπέστη ή ότι υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να υποστεί αισθητή οικονομική βλάβη ή να τεθεί σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, σαν άμεσο αποτέλεσμα της παράβασης.

Σύμφωνα με την CALLSAT, το έννομο της συμφέρον προς υποβολή της καταγγελίας συνίσταται στο γεγονός ότι η ίδια έχει ως κύριο τομέα δραστηριοτήτων την παροχή υπηρεσιών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και του διαδικτύου και ότι στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της συνεργάζεται με την ΑΤΗΚ, από τις πράξεις της οποίας ισχυρίζεται (όπως προκύπτει από την καταγγελία της) ότι έχει υποστεί οικονομική βλάβη ή / και ότι τέθηκε σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση.

Στα πλαίσια εξέτασης της παρούσας καταγγελίας, είχε τεθεί επανειλημμένα από την ΑΤΗΚ ότι η CALLSAT δεν είχε κατά την κρίσιμη χρονική περίοδο εξασφαλίσει τις εκ του Νόμου απαιτούμενες άδειες για να παρέχει υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών εντός της Κυπριακής Δημοκρατίας και ως εκ τούτου παράνομα παρείχε τις σχετικές υπηρεσίες, ενώ ταυτόχρονα ισχυρίστηκε ότι η μεταπώληση διεθνούς χωρητικότητας απαγορευόταν με βάση σχετικούς κανονισμούς.

Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό της αυτό, η ΑΤΗΚ σε απαντητική της επιστολή προς την Υπηρεσία ημερομηνίας 10/5/2005 υποστήριξε τα εξής: «.. δεν υπήρχε αρμόδια αρχή για την παροχή υπηρεσιών διαδικτύου την κρίσιμη χρονική περίοδο, πλην του Υπουργικού Συμβουλίου με το άρθρο 3 του Κεφαλαίου 305. Από την 1/1/2003 ο

αρμόδιος για την παροχή τέτοιας άδειας ήταν ο Επίτροπος Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων.»

Η Επιτροπή, σε σχέση με το όλο ζήτημα και ενεργώντας στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, ζήτησε από τα εμπλεκόμενα μέρη να τεκμηριώσουν με σαφήνεια και πληρότητα τη θέση τους.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις γραπτές του θέσεις, υποστήριξε ειδικότερα ότι, με το Νόμο αρ. 19(Ι)/2002 καταργήθηκε το μονοπώλιο της ΑΤΗΚ και παρασχέθηκαν όλες οι ρυθμιστικές εξουσίες και αρμοδιότητες στον Επίτροπο Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Με τον υπό αναφορά Νόμο, παρασχέθηκε στον ΕΡΗΕΤ εξουσία να αδειοδοτεί παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και να ρυθμίζει με κανονισμού και διατάγματα τον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Η ΑΤΗΚ, σε απαντητική της επιστολή προς την Υπηρεσία ημερομηνίας 10/5/2005, υποστήριξε ότι: *«...πριν την 1/1/2003 αίτηση υποβάλλεται στο Υπουργικό Συμβούλιο μέσω του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων.»* Επί τούτου, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις γραπτές του θέσεις ανέφερε ότι η εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου πήγαζε από το ΚΕΦ.305 και πρόσθεσε ότι η εν λόγω εξουσία, ήτοι της έκδοσης αδειών, ασκήθηκε σε ορισμένες περιπτώσεις, και ιδιαίτερα αναφορικά με τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου προς το τέλος της δεκαετίας του 1990 όταν εξέδωσε άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας σταθμών τύπου VSAT σε παρόχους διαδικτύου, μέσω των οποίων συνδέονταν με κόμβους διαδικτύου του εξωτερικού. Τέτοιες άδειες, σύμφωνα με το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, είχαν εκδοθεί στη Spidernet και στη Logosnet, ενώ η CALLSAT δεν είχε εξασφαλίσει τέτοια άδεια.

Εκπρόσωπος της CALLSAT από την άλλη, κατά την ακροαματική διαδικασία που πραγματοποιήθηκε ενώπιον της Επιτροπής, υποστήριξε ότι: *«.. το ρυθμιστικό όργανο της εποχής εκείνης ήταν η ΑΤΗΚ. Άρα εμείς για να γίνουμε παροχείς διαδικτύου δεν είχαμε πουθενά άλλο να απευθυνθούμε παρά στο ρυθμιστικό όργανο, [...] το οποίο μας είχε δώσει την άδεια αυτή και την έχει δώσει επίσης στους άλλους παροχείς διαδικτύου υπό την ανοχή της ΑΤΗΚ για 4-5 χρόνια.»*

Η Επιτροπή, μετά από μελέτη των ενώπιον της στοιχείων, και των όσων οι δικηγόροι των εμπλεκόμενων μερών κατέθεσαν γραπτά και προφορικά διαπίστωσε ότι υφίσταται μια διάσταση απόψεως ως προς το όργανο ή αρχή της Δημοκρατίας που είναι αρμόδιο για την αδειοδότηση των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Η

Επιτροπή, συνακόλουθα, εστίασε την προσοχή της στο άρθρο 3(2) του Κεφ. 305 το οποίο διελάμβανε ότι: «Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να χορηγεί άδεια με τέτοιους όρους και προϋποθέσεις και έναντι τέτοιων πληρωμών όπως αυτό θεωρεί ορθό σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή τηλεγραφική εταιρεία για να εγκαθιδρύσει, κατασκευάσει, διατηρήσει, ή λειτουργήσει τηλεγράφο ή τηλεγραφική γραμμή εντός οποιουδήποτε μέρους της Δημοκρατίας και για να τοποθετήσει, αποθέσει, μεταφέρει και διατηρήσει οποιουδήποτε πασσάλους ή καλώδια για το σκοπό αυτού του τηλεγράφου ή της τηλεγραφικής γραμμής εντός, κατά μήκος, δια μέσου, κατά πλάτος, ή κάτω από οποιαδήποτε οδό ή ακίνητη ιδιοκτησία.»

Στο άρθρο 2 του Κεφ. 305 του ίδιου Νόμου, αναφέρεται ότι: «τηλέγραφος περιλαμβάνει τηλέφωνο και σημαίνει ηλεκτρικό ή μαγνητικό τηλεγράφο, και περιλαμβάνει όργανα και συσκευές, για τη διενέργεια μεταβίβαση ή λήψη τηλεγραφικών, τηλεφωνικών, ή άλλων επικοινωνιών με ηλεκτρισμό ή μαγνητισμό, ή με οποιοδήποτε μέσο παρόμοιας φύσεως, με τη βοήθεια καλωδίων. Τηλεγραφική γραμμή σημαίνει καλώδιο, καλώδια, αγωγό ή άλλα μέσα που χρησιμοποιούνται για την μεταφορά, μεταβίβαση ή διανομή ηλεκτρισμού προς το σκοπό επικοινωνίας με τηλεγράφο, μαζί με οποιοδήποτε πρόβλημα, επικάλυμμα, σωλήνωση, κάλυψη με σωλήνες ή απομονωτήρα που εγκλείει, περιβάλλει ή προστατεύει αυτά, και περιλαμβάνει οποιοδήποτε τμήμα τηλεγραφικής γραμμής όπως ορίζεται πιο πάνω.»

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 41 του ΚΕΦ 302: «(α) καμία άδεια δεν δίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του αναφερόμενου Νόμου, σε οποιαδήποτε πρόσωπο εκτός αν δοθεί στην Αρχή ειδοποίηση περί των στοιχείων της αίτησης για την άδεια αυτή και εκτός αν η Αρχή έχει είτε εκφράσει στο Υπουργικό Συμβούλιο την αδυναμία της να αναλάβει τη λειτουργία αναφορικά με την οποία έγινε η αίτηση αυτή ή εντός τέτοιου χρόνου μετά την παράδοση της ειδοποίησης αυτή όπως το Υπουργικό Συμβούλιο ήθελε θεωρήσει εύλογο αποτύχει να ικανοποιήσει το Υπουργικό Συμβούλιο περί της ικανότητας της να αναλάβει τέτοιες λειτουργίες.»

Από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου και σύμφωνα με όσα έχει αναφέρει και δηλώσει στην Επιτροπή η ΑΤΗΚ, κατά την υπό εξέταση περίοδο άδεια από το Υπουργικό Συμβούλιο είχαν λάβει μόνο οι εταιρείες Spidernet και Logosnet. Η εν λόγω άδεια αφορούσε την εγκατάσταση και λειτουργία σταθμών τύπου Systems Satellite Internet (VSAT).

Η Επιτροπή σημείωσε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου, η Υπηρεσία στα πλαίσια εξέτασης της καταγγελίας απευθύνθηκε με σχετική επιστολή στη Διεύθυνση Τηλεπικοινωνιών του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων ζητώντας να ενημερωθεί κατά πόσο κατά την υπό εξέταση περίοδο το Τμήμα αυτό συνιστούσε το αρμόδιο Τμήμα για τη χορήγηση αδειών προς παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Το εν λόγω Τμήμα σε απάντηση του πληροφόρησε την Υπηρεσία ότι ουδέποτε είχε εξουσία χορήγησης αδειών παροχής υπηρεσιών διαδικτύου, χωρίς όμως να αναφέρει κατά πόσον υπήρχε άλλο αρμόδιο Τμήμα με σχετική εξουσία αναφορικά με το ζήτημα αυτό.

Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιον της στοιχεία, διακρίνει ότι ο σκοπός της Σύμβασης που είχε συναφθεί μεταξύ της ΑΤΗΚ και της CALLSAT στις 6/4/2000, ήταν η σύνδεση Κόμβου με μισθωμένα κυκλώματα και το δίκτυο της ΑΤΗΚ, για να προσφέρει η CALLSAT σε τρίτους χρήση του κόμβου αυτού με σκοπό την επίτευξη επικοινωνίας για αποστολή ή λήψη πληροφοριών και μηνυμάτων. Οι άδειες που παραχωρούνταν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του ΚΕΦ 305, δεν αφορούσαν τη σύνδεση ενός συνδρομητή με τον κόμβο της ΑΤΗΚ αλλά την εγκαθίδρυση, κατασκευή, διατήρηση ή λειτουργία τηλεγράφου ή τηλεγραφικής γραμμής εντός οποιουδήποτε μέρους της Δημοκρατίας, και για τοποθέτηση, απόθεση, μεταφορά και διατήρηση οποιουδήποτε πασσάλου, ή καλωδίου για το σκοπό αυτού του τηλεγράφου ή της τηλεγραφικής γραμμής, εντός, κατά μήκος, διά μέσου, κατά πλάτος ή κάτω από οποιαδήποτε οδό ή ακίνητη ιδιοκτησία.

Η Επιτροπή επιπρόσθετα επισημαίνει, ότι στη βάση των στοιχείων και δεδομένων του διοικητικού φακέλου, δεν προσκομίστηκε οποιαδήποτε στοιχεία που να καταδεικνύει ότι η ΑΤΗΚ διαμαρτυρήθηκε στην CALLSAT ή/και οπουδήποτε αλλού για αθέτηση συμβατικής δέσμευσης για την εξασφάλιση των απαιτούμενων αδειών όπως προβλεπόταν στον όρο 16 της Συμφωνίας. Αντίθετα, από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτει ότι η ΑΤΗΚ για περίοδο πέραν το τριών ετών παρείχε στη CALLSAT υπηρεσίες ώστε αυτή να δύναται να δραστηριοποιείται στην αγορά. Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιον της στοιχεία, κρίνει ότι ΑΤΗΚ γνώριζε ότι η CALLSAT δεν είχε υποβάλει αίτηση στο Υπουργικό Συμβούλιο καθότι, δυνάμει του άρθρου 41(α) του ΚΕΦ 302, καμία άδεια δεν δίδεται προτού ειδοποιηθεί η ΑΤΗΚ.

Εξάλλου, η ΑΤΗΚ συμπεριφερόταν στην CALLSAT έως σαν να ήταν πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου. Ενδεικτικό επί τούτου είναι το ηλεκτρονικό μήνυμα που είχε

στείλει ο λειτουργός της ΑΤΗΚ, κύριος [.....]* εκ μέρους του Διευθυντή Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών στις 5/7/2002, όπου χαρακτηριστικά αναφέρει: «...Η εταιρεία CALLSAT, ως Πάροχος Υπηρεσιών Διαδικτύου συμβεβλημένος με την ΑΤΗΚ, δκαιοίται να εξασφαλίζει από την ΑΤΗΚ το προϊόν CytalInternetLink...».²²

Σε σχέση με τα πιο πάνω, η Επιτροπή επισημαίνει ότι την περίοδο 2002- 2003 η ΑΤΗΚ λειτουργούσε σε ένα μονοπωλιακό καθεστώς. Στις 4/5/2001, δυνάμει του περί Επιτρόπου Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Διορισμός, Αρμοδιότητες, Ίδρυση και Λειτουργία) Νόμου του 2001 (Νόμος αριθμ. 91(Ι)/2001), θεσπίστηκε ο θεσμός του Επιτρόπου Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Το μονοπώλιο της ΑΤΗΚ, όπως αναφέρει και ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, ουσιαστικά καταργήθηκε περί τα τέλη του 2002 με την θέσπιση Νόμου αρ. 19(Ι)/2002. Οπότε η CALLSAT, δυνάμει του υπό αναφορά Νόμου προσέφυγε στο αρμόδιο Όργανο της Δημοκρατίας και έλαβε την άδεια με αρ. 3/2003 για την παροχή υπηρεσιών σταθερής τηλεφωνίας, δορυφορικών υπηρεσιών, υπηρεσίες δεδομένων, διαδικτύου και σταθερής τηλεφωνίας.

Με βάση τα πιο πάνω, η Επιτροπή έχει τη θέση ότι η CALLSAT νομιμοποιείται να προβεί στην παρούσα καταγγελία. Το έννομο συμφέρον της CALLSAT πηγάζει από τη Σύμβαση που είχε υπογράψει με την ΑΤΗΚ στις 6 Απριλίου 2000, για την αγορά ΔΜΣ.

VIII. ΝΟΜΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Σε ό,τι αφορά τη νομική αξιολόγηση των κατ' ισχυρισμό παραβάσεων, η Επιτροπή σημειώνει αρχικά ότι η ακυρωθείσα από το Ανώτατο Δικαστήριο απόφαση της Επιτροπής αφορούσε την εφαρμογή των περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμων του 1989 μέχρι (αρ. 2) του 2000. Οι εν λόγω Νόμοι έχουν καταργηθεί και αντικατασταθεί με τον περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμο του 2008, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 18 Απριλίου 2008.

Η Επιτροπή εστίασε την προσοχή της στο άρθρο 58 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, το οποίο ορίζει ότι:

---

* Οι αριθμοί και/ή τα στοιχεία που παραλείπονται και δεν εμφανίζονται τόσο σε αυτό το σημείο, όσο και στη συνέχεια καλύπτονται από επιχειρηματικό/επαγγελματικό απόρρητο. Ενδεικτικό της παράλειψης είναι το σύμβολο [.....].

²² Βλέπε Παράρτημα 17 της Ένορκης Δήλωσης του κ. Κωνσταντίνου Α. Μιχαηλίδη, Διευθυντή κα Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών της ΑΤΗΚ, ημερομηνίας 14/12/2005

«Κατά την επανεξέταση πράξης της που έχει ακυρωθεί, η διοίκηση οφείλει να λάβει υπόψη το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο που εκδόθηκε η σχετική απόφαση. Κατ'εξίρεση και τηρουμένων των διατάξεων οποιουδήποτε νόμου είναι εφαρμοστέο το κατά το χρόνο της έκδοσης της νέας πράξης ισχύον νομικό καθεστώς, όταν το νεότερο νομοθέτημα είναι αναδρομικής ισχύος ή προκύπτει από αυτό ότι ο νομοθέτης δεν ανέχεται εφεξής την εφαρμογή των παλαιών διατάξεων.»

Η Επιτροπή παράλληλα εξέτασε τις πρόνοιες του άρθρου 53(4) του Νόμου 13(Ι)/2008, που προβλέπουν τα ακόλουθα:

«(4) Η διαδικασία διεκπεραίωσης υποθέσεων, εξέτασης καταγγελιών και διενέργειας αυτεπάγγελτων ερευνών, περιλαμβανομένης της διαδικασίας λήψης προσωρινών μέτρων, οι οποίες κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού που είχε ιδρυθεί δυνάμει του άρθρου 8 των περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμων του 1989 μέχρι (αρ. 2) του 2000, θεωρείται εκκρεμούσα ενώπιον της Επιτροπής με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.»

Συνακόλουθα, η Επιτροπή εξετάζει τις κατ' ισχυρισμό παραβάσεις στη βάση του άρθρου 6 του Νόμου 13(Ι)/2008, οι οποίες αναφέρουν τα ακόλουθα:

«6.(1) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης μιας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων, που κατέχει ή κατέχουν δεσπόζουσα θέση στο σύνολο ή μέρος της εγχώριας αγοράς ενός προϊόντος, ιδιαίτερα, εάν η πράξη αυτή έχει ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα-

(α) τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής,

(β) τον περιορισμό της παραγωγής ή της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης, προς ζημιά των καταναλωτών,

(γ) την εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση,

(δ) την εξάρτηση της σύναψης συμφωνιών από την αποδοχή από μέρους των αντισυμβαλλόμενων πρόσθετων υποχρεώσεων, οι οποίες, εκ της φύσεως τους ή

σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες, δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμφωνιών αυτών.»

(2) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μια ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μια επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη, προμηθευτή, παραγωγού, αντιπροσώπου, διανομέα ή εμπορικού συνεργάτη τους, ακόμη κι ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δε διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση.

Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδιαίτερα στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης, στη διακοπή εμπορικών σχέσεων με ανάληψη ή μεταφορά των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται με τις εν λόγω εμπορικές σχέσεις κατά τρόπο που επηρεάζει ουσιωδώς τον ανταγωνισμό ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων.»

Με γνώμονα τις πιο πάνω διατάξεις, η Επιτροπή κρίνει πως για την υπαγωγή στην απαγόρευση της διάταξης του άρθρου 6(1) του Νόμου, προαπαιτείται η στοιχειοθέτηση δύο παραμέτρων :

- (α) της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης από μέρους της καταγγελλόμενης εταιρείας, και
- (β) η κατάχρηση αυτής.

Η έννοια της κατάχρησης, σύμφωνα με τη νομολογία, είναι αντικειμενική²³ και σχετίζεται με τη συμπεριφορά της δεσπόζουσας επιχείρησης που επιδρά στη δομή της αγοράς, αποδυναμώνοντας τον ήδη ασθενή ανταγωνισμό με τη χρήση μεθόδων ανάρμοστων σε καθεστώς υγιούς και αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

Επίσης, από το περιεχόμενο του εδαφίου 2 προκύπτει ότι, προκειμένου να εξεταστεί κατά πόσο υπάρχουν ή όχι οι κατ' ισχυρισμό ενδεικτικές παραβάσεις του άρθρου 6(2), θα πρέπει να στοιχειοθετηθούν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) σχέση οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται μια επιχείρηση από άλλη επιχείρηση, από την οποία προμηθεύεται η εξαρτώμενη ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και η οποία κατέχει θέση.

---

²³ Βλέπε Υπόθεση C-85/76 Hoffmann- La Roche & Co. AG v. Commission of the European Communities [1979] ECR 00461, παρ. 91.

(β) Απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης, υπό την έννοια ότι δεν προσφέρονται καθόλου εναλλακτικές λύσεις ή οι υπάρχουσες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα για την εξαρτώμενη επιχείρηση.

(γ) Καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης.

(Α) ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Το άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ως «επιχείρηση» κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί οικονομικής ή εμπορικής φύσεως δραστηριότητες, ανεξάρτητα αν οι δραστηριότητες του είναι κερδοσκοπικές ή όχι, και περιλαμβάνει κάθε επιχείρηση ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), προσεγγίζοντας την έννοια «επιχείρηση» στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, έδωσε σ' αυτήν ευρεία ερμηνεία, καθορίζοντας ότι τούτη συνιστά «*κάθε οντότητα που ασκεί οικονομικής ή εμπορικής φύσεως δραστηριότητες*», ανεξάρτητα από τη νομική της υπόσταση και τον τρόπο με τον οποίο χρηματοδοτείται,²⁴ και αποφάνθηκε ότι ο όρος «οικονομικής φύσεως δραστηριότητα» εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που έχει σχέση με την προσφορά αγαθών ή / και υπηρεσιών.

Η ΑΤΗΚ είναι οργανισμός που αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου βάσει του Κεφ.302 του περί Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών Νόμο και έχει την εκ του νόμου αρμοδιότητα να διαχειρίζεται μια καλή και επαρκή υπηρεσία τηλεπικοινωνιών στη Δημοκρατία. Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΚ, όταν μια επιχείρηση, η οποία έχει το καθεστώς δημόσιας επιχείρησης, διαχειρίζεται τις δημόσιες εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνιών και τις θέτει στη διάθεση των χρησιμοποιούντων έναντι καταβολής τελών, αποτελεί επιχειρηματική δραστηριότητα η οποία, ως εκ φύσεως της, υπόκειται τις υποχρεώσεις του άρθρου 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ε.Ε..²⁵

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της ΑΤΗΚ, εντάσσονται και τα προϊόντα ή / και υπηρεσίες οι οποίες αναφέρονται στη καταγγελία και τις οποίες κατά τον ουσιώδη χρόνο προσέφερε έναντι καταβολής τελών. Πρόκειται ως εκ τούτου για εμπορική δραστηριότητα, η άσκηση της οποίας καθιστά την ΑΤΗΚ επιχείρηση σύμφωνα και με

²⁴ Υπόθεση C-41/90, *Hofner & Elsnher v. Macroton*, [1991] ECR I-1979, 170/83, *Hydrotherm v. Compact*, [1984] ECR 2999.

²⁵ Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση 41/83, *Ιταλία/Επιτροπή* Συλλογή 1985, σελ. 873, παράγραφοι 17-20.

την έννοια του άρθρου 2 του Νόμου, με αποτέλεσμα ο έλεγχος της σχετικής συμπεριφοράς της να υπόκειται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής.

(B) ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

Η σχετική αγορά των προϊόντων / υπηρεσιών είναι αυτή που περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που θεωρούνται ομοειδή και εναλλάξιμα από τη σκοπιά της ζήτησης ή της προσφοράς, λόγω των ιδιοτήτων, της τιμής τους και της χρήσης για την οποία προορίζονται.²⁶

Όσον αφορά την ιδιότητα του προϊόντος / υπηρεσίας, όπως γίνεται παραδεκτό και από την ΑΤΗΚ σε επιστολή της ημερομηνίας 10 Μαΐου 2005 (σελίδα 10), «*Η παρεχόμενη από την ΑΤΗΚ τεχνική λύση ήταν και στις δύο περιπτώσεις ίδια (ημικύκλωμα ΔΙΜΣ).*

Όσον αφορά τη διαφοροποίηση στην τιμή και τη χρήση του προϊόντος / υπηρεσίας, η CALLSAT αναφέρει αμέσως μετά (στην ίδια επιστολή) ότι: «*Στην περίπτωση ωστόσο του CIL, αναμένετο ότι η σύνδεση που θα παρέχετο στον πελάτη θα τερματιζετο σε κόμβους διαδικτύου και στα δύο άκρα. Στη μεριά της Κύπρου ο κόμβος αυτός θα παρέχετο από τον κύπριο πελάτη (π.χ CALLSAT) ενώ στο απομακρυσμένο άκρο θα παρέχετο από τον ανταποκριτή της ΑΤΗΚ. Κάτι τέτοιο εγγυάτο ότι η σύνδεση θα χρησιμοποιούταν αποκλειστικά για την εφαρμογή για την οποία προοριζετο και θα αποκλείετο η χρήση της για άλλους σκοπούς (π.χ παροχή υπηρεσιών διεθνούς τηλεφωνίας ή πώληση διεθνών μισθωμένων γραμμών.)»*

Η Επιτροπή, στη βάση των δεδομένων και στοιχείων του διοικητικού φακέλου, διαπιστώνει ότι η καταγγελία αφορά τους όρους παροχής ΔΜΣ. Σύμφωνα με τους περί Τηλεπικοινωνιών Κανονισμούς (Τηλεφωνικοί), και ειδικότερα με τον Κανονισμό 97^A(2): «*Διεθνή μισθωμένα κυκλώματα είναι κυκλώματα του διεθνούς δικτύου τα οποία συνδέουν την Κύπρο με το εξωτερικό και δρομολογούνται, χωρίς τη μεσολάβηση διεπιλογών κέντρων, μέσω διαφόρων τεχνικών μέσων μετάδοσης αποκλειστική χρήση του συνδρομητή. Χρησιμοποιούνται για μετάδοση και λήψη σημάτων σε οποιαδήποτε μορφή (φωνή, δεδομένα, εικόνες). Αρχίζουν από το κοντινότερο στα υποστατικά του συνδρομητή τοπικό κέντρο και τερματίζονται συνήθως στο μέσο της απόστασης μέχρι το διεθνή προορισμό. Το έτερο ήμισυ της σύνδεσης μέχρι τα υποστατικά ανταποκριτή στο εξωτερικό είναι συνήθως*

²⁶ Ανακοίνωση Επιτροπής για τον καθορισμό της σχετικής αγοράς, ΕΕ C 372 της 3^{ης} Δεκεμβρίου 1997.

αποκλειστική ευθύνη του ανταποκριτή αυτού και παρέχεται συνήθως από τον αντίστοιχο τηλεπικοινωνιακό οργανισμό του εξωτερικού. Σε ειδικές περιπτώσεις όπου την αποκλειστική ευθύνη για το έτερο ήμισυ ή μέρος αυτού έχει η Αρχή τότε συνάπτονται ειδικές συμφωνίες. Το διεθνή μισθωμένα κυκλώματα επεκτείνονται με αστικές μισθωμένες συνδέσεις μέχρι τον τερματικό εξοπλισμό του συνδρομητή.»

Οι γραμμές αυτές προϋποθέτουν και συνίστανται κατά κύριο λόγο σε χωρητικότητα σε υποθαλάσσια καλωδιακά συστήματα. Αποτελούνται από δύο ενσύρματα ημικυκλώματα, τα οποία αποτελούν ένα κύκλωμα, με θεωρητικό σημείο σύνδεσης των δύο (ημικυκλωμάτων) το μέσο της θάλασσας στην περίπτωση της Κύπρου, τα οποία χωρίζονται επί μέρους σε διεθνές²⁷ και εθνικό μέρος²⁸.

Η διεθνής σύνδεση μπορεί να παρασχεθεί μέσω υποθαλάσσιου καλωδίου, ή μέσω δορυφόρου ή μερικώς μέσω επίγειων συστημάτων μετάδοσης ή και με συνδυασμό των μέσων αυτών. Η παροχή του απομακρυσμένου διεθνούς ημικυκλώματος και εθνικού τμήματος στον πελάτη εξωτερικού γίνεται μέσω του αντίστοιχου Ανταποκριτή Τηλεπικοινωνιακού Οργανισμού της ΑΤΗΚ.

Η εισαγωγή των τεσσάρων προϊόντων της ομάδας ΔΜΣ (CytaBusiness.Link, CytalInternet.Link, CytaNews.Link και CytaAcademic.Link) έγινε από την ΑΤΗΚ μέσα στο 2000 με στόχο την αποδοτικότερη εξυπηρέτηση συγκεκριμένων πελατοψηφίδων. Στην πράξη, τα τέσσερα προϊόντα διαφέρουν μόνο στη χρήση και στον τρόπο τιμολόγησης. Από τεχνικής πλευράς όλα τα προϊόντα περιλαμβάνουν την παροχή στον Κύπριο πελάτη της μισής διεθνούς σύνδεσης και ολόκληρης της εθνικής στην Κύπρο. Τα υπό αναφορά προϊόντα περιλαμβάνουν την παροχή εντός διεθνούς ημικυκλώματος και του εθνικού τμήματος στην Κύπρο. Η διεθνής σύνδεση μπορεί να παρασχεθεί μέσω υποθαλάσσιου καλωδίου ή μέσω δορυφόρου. Η παροχή του απομακρυσμένου διεθνούς ημικυκλώματος και εθνικού τμήματος στον πελάτη εξωτερικού γίνεται μέσω του αντίστοιχου Ανταποκριτή της ΑΤΗΚ.²⁹

Η Επιτροπή στη βάση όλων των στοιχείων του φακέλου διαπιστώνει ότι τα προϊόντα της ομάδας ΔΙΜΣ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για πολλές εφαρμογές, μεταξύ των οποίων η διασύνδεση δικτύων WAN η πρόσβαση σε κεντρικές βάσεις δεδομένων, η

²⁷ Το μέρος του ημικυκλώματος που εκτείνεται μέσα στα διεθνή χωρικά ύδατα, μεταξύ των εθνικών ορίων των θαλασσιών υδάτων και του θεωρητικού μέσου της θάλασσας.

²⁸ Το μέρος του ημικυκλώματος που εκτείνεται μέσα στα όρια των εθνικών θαλασσιών υδάτων.

²⁹ Βλέπε το Έγγραφο της ΑΤΗΚ «Προϊόντα της Ομάδας Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων, Παράρτημα 1 της Δήλωσης Γεγονότων του κύριου Κωνσταντίνου Α. Μιχαηλίδη, ημερομηνίας 14/12/2005.

σύνδεση στο Διαδίκτυο, η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ προμηθευτών και πελατών, οι υπηρεσίες εικονοδιάσκεψης, κλπ.

Κατά τον ουσιώδη χρόνο, η ΑΤΗΚ ήταν ο μοναδικός οργανισμός που κατείχε ιδιόκτητη χωρητικότητα (ημικύκλωμα) στην Κύπρο. Η παροχή του απομακρυσμένου διεθνούς ημικυκλώματος (περιλαμβανομένου και του εθνικού τμήματος του απομακρυσμένου διεθνούς ημικυκλώματος) στον πελάτη, γίνεται μέσω του αντίστοιχου Ανταποκριτή εξωτερικού της ΑΤΗΚ.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι στην παρούσα υπόθεση η σχετική αγορά καθορίζεται ως οι Διεθνείς Ιδιωτικές Μισθωμένες Συνδέσεις.

Η σχετική αγορά αντιστοιχεί στην περιοχή όπου οι ενδιαφερόμενοι παροχείς/οργανισμοί δραστηριοποιούνται στην προσφορά και τη ζήτηση των σχετικών προϊόντων/ υπηρεσιών, και όπου οι συνθήκες του ανταγωνισμού είναι επαρκώς ομοιογενείς, και η οποία μπορεί να διακριθεί από γειτονικές κυρίως περιοχές διότι στις εν λόγω περιοχές οι συνθήκες του ανταγωνισμού διαφέρουν σημαντικά.³⁰

Ακολουθώντας την πάγια Κοινοτική Νομολογία και τη σχετική πρακτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η Επιτροπή προχώρησε στον ορισμό της γεωγραφικής εμβέλειας της σχετικής αγοράς, βασιζόμενη κυρίως σε δύο κριτήρια³¹, ήτοι:

(α) τη φυσική περιοχή που καλύπτει χρήση των ΔΜΣ, και

(β) την ύπαρξη νομικών και άλλων κανονιστικών περιορισμών ή υποχρεώσεων που έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του γεωγραφικού εύρους των λειτουργιών ενός παροχέα.

Βάσει των πιο πάνω κριτηρίων, άποψη της Επιτροπής είναι πως η σχετική γεωγραφική αγορά για τις ΔΜΣ συμπίπτει με το σύνολο της επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

³⁰ Υπόθεση United Brands κατά της Επιτροπής (1978) συλλογή 207.

³¹ Υπόθεση IV/M.1025, Mannesman/Olivetti/Infostrad.

(Γ) ΔΕΣΠΟΖΟΥΣΑ ΘΕΣΗ

Σύμφωνα με την ερμηνεία που δίδεται στο άρθρο 2 του Νόμου: «*δεσπόζουσα θέση αναφορικά με επιχείρηση, σημαίνει τη θέση οικονομικής δύναμης που απολαμβάνει η επιχείρηση, που την καθιστά ικανή να παρακωλύει τη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στη σχετική αγορά και της επιτρέπει να ενεργεί σε αισθητό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές και τους πελάτες της και σε τελική ανάλυση ανεξάρτητα από τους καταναλωτές.*»

Την ίδια ερμηνεία υιοθετεί και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία στη *United Brands v Commission* έκρινε τα ακόλουθα³²:

«A dominant position relates to a position of economic strength enjoyed by an undertaking which enables it to prevent effective competition being maintained on the relevant market by affording it the power to behave to an appreciable extent independently of its competitors, customers and ultimately of its consumers.»

Όπως επίσης γίνεται δεκτό σε κοινοτικό επίπεδο, η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης μπορεί να απορρέει και από συνδυασμό διαφόρων παραγόντων, οι οποίοι από μόνοι τους δεν αποτελούν απαραίτητα επαρκή ένδειξη για την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης, αλλά, όταν συνδυάζονται μεταξύ τους οδηγούν στη δημιουργία της. Τέτοιοι παράγοντες είναι κυρίως: (α) το μερίδιο αγοράς, (β) η ύπαρξη ανταγωνιστών στην ίδια σχετική αγορά, (γ) το εύρος του φάσματος προϊόντων που προσφέρουν οι ανταγωνιστές, (γ) η δυνατότητα πρόσβασης, αλλά και επιβίωσης νέων ανταγωνιστών στη σχετική αγορά.³³

Σύμφωνα με τα όσα καταγράφονται στο Εισηγητικό έγγραφο για τη Δημόσια Διαβούλευση αναφορικά με την προοπτική ρύθμισης των Διεθνών Μισθωμένων Γραμμών του ΕΡΗΕΤ, του 2003: «*Σύμφωνα με την παρούσα κατάσταση στην αγορά των Διεθνών Μισθωμένων Γραμμών η ΑΤΗΚ έχει το μονοπώλιο προσφορά αυτής της μορφής συνδέσεων στην Κύπρο.*»³⁴

Η Επιτροπή σε σχέση με το όλο ζήτημα σημείωσε και τα όσα επανειλημμένα δήλωσε γραπτώς και προφορικά η ΑΤΗΚ, ότι δηλαδή κατείχε μονοπώλιο στη μεταπώληση

³² Απόφαση ΔΕΚ στην υπόθεση *United Brands v Commission*, C-27/76 αιτιολογική σκέψη 65.

³³ Απόφαση ΠΕΚ στην υπόθεση *Compagnie Maritime Belge Transports and others v. Commission* T-24/93, T-25/93, T-26/93 και T-28/93.

³⁴ Βλέπε επιστολή της ΑΤΗΚ προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού, ημερομηνίας 16/5/2003.

χωρητικότητας στις διεθνείς μισθωμένες συνδέσεις.³⁵ Συγκεκριμένα, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις γραπτές του θέσεις ημερομηνίας 7 Ιουνίου 2003, είχε αναφέρει επί λέξει: «*Η ΑΤΗΚ έχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά των Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων (ΔΙΜΣ). Στην πραγματικότητα είχε μονοπώλιο στις ΔΙΜΣ αφού οποιοσδήποτε στην Κύπρο επιθυμούσε να αποκτήσει ΔΙΜΣ πριν την 1/1/2003 έπρεπε να αποταθεί στην ΑΤΗΚ για να την αποκτήσει.*»

Τέλος, η Επιτροπή σημειώνει και τα όσα καταγράφονται στην Έκθεση του Τμήματος Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών της ΑΤΗΚ, ημερομηνίας 27/12/2002, η οποία κοινοποιήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΤΗΚ στις 30 Δεκεμβρίου 2002. Συγκεκριμένα, στην σελίδα 9 της υπό αναφορά Έκθεσης αναφέρονται τα εξής: «*Η διαφυγή πελατών στον Ανταγωνισμό σε περίπτωση εφαρμογής της προτεινόμενης αναθεώρησης ΔΙΜΣ κρίνεται ότι συγκεντρώνει μικρές πιθανότητες εφόσον η ΑΤΗΚ ουσιαστικά ελέγχει όλα τα διεθνή μέσα με εξαίρεση τα VSAT. Ωστόσο κρίνεται ότι τα VSAT παρουσιάζουν μειονεκτήματα όπως το υψηλό κόστος, η καθυστέρηση μεταφοράς δεδομένων (σήματος) λόγω απόστασης (satellite delay) και το περιορισμένο εύρος της ζώνης.*»

Ως εκ των ανωτέρω, και ιδιαίτερα του γεγονότος ότι η ΑΤΗΚ κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν ο μόνος οργανισμός στην Κύπρο που δραστηριοποιείτο στην αγορά των ΔΜΣ, θεωρείται ως επιχείρηση που κατείχε δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά της παροχής ΔΜΣ.

(Δ) ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΑΤΗΚ

(α) Εκ πρώτης όψεως παράβαση των άρθρων 6(1)(α) και 6(1)(β) του Νόμου σε σχέση με το αίτημα της CALLSAT ημερομηνίας 15/4/2002 για αύξηση της χωρητικότητας προς Ελλάδα

Στις 15 Απριλίου 2002, η CALLSAT κοινοποίησε στην ΑΤΗΚ την πρόθεσή της να αυξήσει τη χωρητικότητα που διέθετε με Ελλάδα σε 34Mbps ή 155Mbps και ζήτησε από την ΑΤΗΚ όπως της προσφέρει καλύτερες τιμές από τις υφιστάμενες για τη συγκεκριμένη αναβάθμιση.

---

³⁵ Βλέπε σελίδα 20 των γραπτών θέσεων του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ημερομηνίας 11/2/2013.

Το αίτημα αυτό έγινε ενόσω ίσχυε η ΚΔΠ 402/00, η οποία είχε δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 30 Δεκεμβρίου 2000, και με την οποία μεταξύ άλλων είχαν εισαχθεί τα προϊόντα CYTA Internet.Link (CIL) και CYTA Business Link (CBL).

Η ΚΔΠ 402/00 καθόριζε για το προϊόν του αμφίδρομου CIL, χωρητικότητες από 64Kbps μέχρι 12Mbps, προς 10 χώρες (ξεχωριστά), μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, καθώς και προς την Ευρώπη (που περιλάμβανε άλλες 13 χώρες), με παροχή δυνατότητας δέσμευσης από 1 μέχρι 5 έτη. Όσον αφορά το προϊόν CBL, αυτό περιλάμβανε συνδέσεις από 64Kbps μέχρι 34Mbps σε 4 ζώνες χωρών, χωρίς να καθορίζεται ελάχιστη ή μέγιστη διάρκεια δέσμευσης.

Τα τέλη για την Ελλάδα για τις συνδέσεις που αφορά η καταγγελία, ήταν αυτά τα οποία καταγράφονται στον Πίνακα 1.

Η ΑΤΗΚ με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 24 Μαΐου 2002, ενημέρωσε την CALLSAT σε σχέση με το αίτημα της ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002 για 34Mbps ή 155Mbps, ότι το CIL παρέχεται μέχρι και 12Mbps, ενώ το CBL μέχρι και 34Mbps και ότι για τα 155Mbps, μπορεί να γίνει αίτηση για πολλαπλά CBL.

Της πιο πάνω επιστολής προηγήθηκε η απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου ημερομηνίας 21 Μαΐου 2002, στην οποία αποφασίστηκε όπως: *«Για σκοπούς απλοποίησης της διαχείρισης των προϊόντων της ομάδας «Καλωδιακή Πρόσβαση Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων: CytaBusiness.Link, CytalInternet.Link, CytaNews.Link και CytaVideo.Link και λόγω του ότι υπάρχει υποψία εκμετάλλευσης ορισμένων εκ των προϊόντων από συγκεκριμένους πελάτες ή / και χρήσης τους πέραν από το σκοπό για τον οποίο προσφέρονται, κρίνεται ότι θα πρέπει να υπάρξουν τροποποιήσεις ή και καταργήσεις προϊόντων που εμπίπτουν στη συγκεκριμένη ομάδα. [...] Διατήρηση των αμφίδρομων συνδέσεων CytalInternet.Link μόνο για ταχύτητες 2Mbps μέχρι και 12 Mbps και εισαγωγή επιπρόσθετου περιορισμού για μέγιστη συνολική ταχύτητα συνδέσεων CytalInternet. Link ανά πελάτη και προορισμό ίση με 12Mbps.»*

Η Επιτροπή από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου διαπιστώνει ότι η ΚΔΠ 251/02, με την οποία ουσιαστικά αναθεωρήθηκε ο τρόπος παροχής των υπηρεσιών CIL και CBL, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 31 Μαΐου 2002,

οπότεν ουσιαστικά δεν ίσχυε όταν η ΑΤΗΚ απέστειλε την πιο πάνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Αναφορικά με το προϊόν του αμφίδρομου CIL, αυτό προνοούσε: (α) Την κατάργηση των χωρητικοτήτων κάτω των 2Mbps (όπως καθορίστηκαν με την ΚΔΠ 402/00). Το προϊόν θα παρέχεται σε ταχύτητες από 2 Mbps μέχρι και 12 Mbps. Η μέγιστη ταχύτητα ανά πελάτη και ανά προορισμό θα περιοριζόταν σε 12 Mbps. (β) Την κατάργηση σύνδεσης προς ορισμένες χώρες (το προϊόν CIL θα παρέχεται μόνο για τις εξής χώρες, οι οποίες αποτελούσαν σημαντικούς κόμβους διαδικτύου: ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία, Ελλάδα και Ισραήλ). (γ) Το προϊόν CIL θα παρέχεται με συμβόλαιο, η ισχύς του οποίου δεν θα ξεπερνούσε τα δύο έτη. Το σχετικό συμβόλαιο δεν θα απαιτούσε καταβολή τραπεζικής εγγύησης. Σε περίπτωση τερματισμού του συμβολαίου από τον πελάτη πριν από την κανονική του λήξη, ο πελάτης θα τιμολογείτο αναδρομικά σύμφωνα με το τιμολόγιο CBL ή με το ποσό που υπολείπετο μέχρι την κανονική λήξη του συμβολαίου, όποιο από τα δύο είναι μικρότερο.

Τα τέλη για την Ελλάδα ήταν αυτά τα οποία καταγράφονται στον Πίνακα 4.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι, σύμφωνα με την απάντηση της ΑΤΗΚ, ενώ για το CBL (του οποίου η δομή / τρόπος χρέωσης –όχι οι τιμές – των ταχυτήτων ήταν παρόμοια με αυτήν του CIL) επιτρεπόταν η χρήση πολλαπλών κυκλωμάτων ώστε να φτάσουν τα 155Mbps, αντίθετα, δεν επιτρεπόταν η αντίστοιχη χρήση πολλαπλών κυκλωμάτων CIL ώστε να φτάσουν τα 34Mbps ή 155Mbps.

Η Επιτροπή σημείωσε ότι το κριτήριο του κατά πόσον ένας εμπορικός όρος δεν είναι θεμιτός, σχετίζεται και με το βάρος που επιβάλλεται στον καταναλωτή. Η Επιτροπή επί τούτου υπογραμμίζει την απόφαση του ΔΕΚ στην υπόθεση Alsatel, το οποίο έκρινε ότι ο όρος να επιτρέπεται στην επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση να αυξάνει μονομερώς το ενοίκιο των τηλεπικοινωνιακών εξοπλισμών και αυτόματα να επεκτείνει την ισχύ του συμβολαίου για 15 χρόνια, ήταν αθέμιτος.³⁶

Η Επιτροπή επιπρόσθετα σημειώνει ότι, όπως έχει γίνει αποδεκτό από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η έννοια της άρνησης παροχής υπηρεσίας δεν περιλαμβάνει μόνο την απόλυτη άρνηση, αλλά και

---

³⁶ Case 247/86 Alsatel [1988] ECR 5987, παρ.10.

καταστάσεις στις οποίες οι επιχειρήσεις με δεσπόζουσα θέση εξαρτούν την παροχή της υπηρεσίας από όρους που αντικειμενικά δεν είναι εύλογοι.³⁷

Η προσφορά των ΔΜΣ που αιτήθηκε η CALLSAT, όπως διαμορφώθηκε με την απάντηση της ΑΤΗΚ ημερομηνίας 24 Απριλίου 2002, ισοδυναμούσε με καθορισμό όρων οι οποίοι δεν ήταν αποδεκτοί από την CALLSAT και οι οποίοι δεν ήταν εις γνώση της πριν από την υποβολή της αίτησης της ημερομηνίας 15 Απριλίου 2002. Αντίθετα, οι νέοι όροι παροχής των εν λόγω υπηρεσιών είχαν επιβληθεί μονομερώς από την ΑΤΗΚ και είχαν δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας μεταγενέστερα της αίτησης της CALLSAT, ήτοι στις 31/5/2002.

Ο λόγος για τον οποίο η ΑΤΗΚ έθεσε τον περιορισμό των 12Mbps στο CIL ήταν η υποψία εκμετάλλευσης του προϊόντος από συγκεκριμένους πελάτες ή / και χρήσης του πέραν από το σκοπό για τον οποίο προσφέρεται. Ο σκοπός σύμφωνα με την ΑΤΗΚ ήταν αποκλειστικά η σύνδεση με το παγκόσμιο διαδίκτυο, μέσω ενός ανώτερου κόμβου στο εξωτερικό.

Στα πλαίσια της διερεύνησης της καταγγελίας, ζητήθηκε από την ΑΤΗΚ να υποβάλει τα υπομνήματα και τις μελέτες που είχαν ετοιμαστεί από τα αρμόδια τμήματά της και τα οποία σχετίζονταν με την αναθεώρηση των όρων παροχής της υπηρεσίας CytalInternet Link. Στο έγγραφο με αριθμό ICS22/G-LCT-99-99/IN048-2002, το οποίο ετοιμάστηκε από το Τμήμα Αξιοποίησης Διεθνών Μέσων και απευθύνεται προς τον Διευθυντή Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών, και το οποίο επισυνάπτεται στο Υπόμνημα με αρ. 128/2002 που είχε υποβάλει ο Γενικός Διευθυντής στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΤΗΚ με εισήγηση για αναθεώρηση των όρων παροχής των ΔΜΣ, καταγράφονται τα ακόλουθα:

«Οι χαμηλές τιμές για το προϊόν καθορίστηκε με γνώμονα την ανακοπή της χρήσης VSAT³⁸ από τους παρόχους υπηρεσιών Διαδικτύου (ISPs) και την εξασφάλιση ακόμη μεγαλύτερου μεριδίου στη σχετική αγορά. Ωστόσο πιστεύεται ότι το προϊόν έτυχε εκμετάλλευσης από ISPs που το μεταπωλούν ή το χρησιμοποιούν για να

---

³⁷ United brands C-27/76 αιτιολογική σκέψη 189, απόφαση της Επιτροπής Michelin II, E.E.L 143/43, ημερομηνίας 31 Μαΐου 2002, παράγραφος 211.

³⁸ Η τεχνολογία VSAT (Very small aperture terminal) είναι μία ιδιαίτερη μορφή δορυφορικής επικοινωνίας, που πήρε το όνομά της από το ότι οι τερματικοί σταθμοί εδάφους χρησιμοποιούν κεραίες μικρών διαστάσεων και χαμηλού κόστους. Η τεχνολογία VSAT επιτρέπει την αξιόπιστη μετάδοση δεδομένων μέσω δορυφόρου με χρήση παραβολικών κεραιών διαμέτρου 0,6 έως 1,8 μ. Πίσω από την κεραία συνδέεται με εύκολο τρόπο τυποποιημένος εξοπλισμός χαμηλού κόστους χωρίς την ανάγκη εξειδικευμένων μηχανικών.

προσφέρουν υπηρεσίες άλλης μορφής. Για τον περιορισμό του φαινομένου αυτού προτείνονται τα εξής:

Κατάργηση όλων των ταχυτήτων για αμφίδρομες συνδέσεις CytalInternet.Link κάτω των 2Mbps έτσι ώστε να περιοριστεί εν μέρει η εκμετάλλευση του προϊόντος από πελάτες που εμφανίζονται ως πάροχοι διαδικτύου και ο κανιβαλισμός του προϊόντος CytaBusiness.Link. Σήμερα και οι τρεις πελάτες που διαθέτουν συνδέσεις CytalInternet.Link, έχουν εξασφαλίσει το προϊόν για ταχύτητες πέραν των 2Mbps.

Παροχή του CytalInternet.Link με συμβόλαιο η ισχύ του οποίου δεν ξεπερνά τα δύο έτη. Αναφέρεται ότι η εταιρεία Callsat διαθέτει σήμερα σύνδεση CytalInternet.Link 8Mbps με Ελλάδα την οποία έχει δεσμευτεί προφορικά να διατηρήσει για πέντε χρόνια. Για να μην επηρεαστεί ο εν λόγω πελάτης προτείνεται όπως η σχετική συμφωνία συνεχιστεί μέχρι τη λήξη της νοουμένου ότι θα υπογραφεί σχετικό συμβόλαιο.

Παροχή του CytalInternet.Link μόνο για τις εξής χώρες οι οποίες αποτελούν σημαντικούς κόμβους διαδικτύου: ΗΠΑ, Ην.Β, Γερμανία, Ελλάδα και Ισραήλ.

Εισαγωγή περιορισμού για μέγιστη συνολική ταχύτητα συνδέσεων CytalInternet.Link ανά πελάτη και ανά περιορισμό στα 12Mbps.»

Από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτει ότι η CALLSAT είχε δηλώσει στην ΑΤΗΚ ότι λειτουργούσε ως πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου, ενώ κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία δήλωσε ότι μεταπωλούσε μικρότερη χωρητικότητα προς άλλους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου, και συγκεκριμένα στους Globalsoft, Planitis, Spidernet Services Ltd και Telepassport Telecommunications Ltd. Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο εκπρόσωπος της CALLSAT ενώπιον της Επιτροπής: «.. εμείς δίναμε 2Mbps τα οποία περνούσαν με σωλήνα στην Logosnet ή στην Spidernet..»

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ υποστήριξε επιπρόσθετα ότι η CALLSAT κατά τον ουσιώδη χρόνο της καταγγελίας, δεν είχε άδεια να μεταπωλεί χωρητικότητα σε άλλους παρόχους διαδικτύου. Επί τούτου, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, έκανε αναφορά στο άρθρο 46 των περί Τηλεπικοινωνιών (Τηλεφωνικοί) Κανονισμών που προνοεί τα εξής:

«(2) τα συγκεκριμένα σημεία δέον όπως ευρισκωνται εις γήπεδα, αντί να ανήκουν εις την κυριότητα, κατοχήν ή χρήσιν του αυτού συνδρομητού, η δε ευθεία σύνδεσις να χρησιμοποιήται προς αποκλειστικήν αυτού εξυπηρέτησιν. Κατ' εξαίρεση, η Αρχή κατά την απόλυτον αυτήν κρίσιν δύναται να επιτρέπη την χρησιμοποίησιν της ευθείας συνδέδεως δια την εξυπηρέτησιν και τρίτων.

[...]

(6) Η εκμετάλλευσις των ευθείων συνδέσεων προς εξυπηρέτησιν ετέρων φυσικών ή νομικών προσώπων απαγορεύεται.

[...]

113(3) Ο μισθωτής δικαιούνται να χρησιμοποιή το εκμισθωθέν εις αυτόν κύκλωμα προς εξυπηρέτησιν αποκλειστικώς των ιδίων αυτού συμφερόντων, ατομικών ή επαγγελματικών, εφ' όσον πρόκειται περί ιδιωτικών ή υπηρεσιακών, εφ' όσον πρόκειται περί Κρατικών Υπηρεσιών, μη επιτρεπόμενης επ' ουδενί λόγω της εκμετάλλευσεως του κυκλωμάτος προς εξυπηρέτησιν ετέρων φυσικών ή νομικών προσώπων.»

Επίσης, σύμφωνα με τη Συμφωνία ημερομηνίας 6/4/2000 που είχε υπογραφεί μεταξύ της ΑΤΗΚ και της CALLSAT: «όρος 3: Ο Συνδρομητής θα έχει το δικαίωμα μεταπώλησης της πρόσβασης προς το εξειδικευμένο δίκτυο σε χρήστες, για τη διεξαγωγή τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων, εκτός τηλεφωνικών, τηλεομοιοτυπικών και τέλεξ με τέλη που ο ίδιος θα καθορίζει.»

Επιπρόσθετα, στον όρο 8 της υπό αναφοράς Συμφωνίας προβλέπονται τα εξής: «Απαγορεύεται οποιαδήποτε σύνδεση του κόμβου του Συνδρομητή με οποιοδήποτε τηλεπικοινωνιακό δίκτυο (ενσύρματο ή ασύρματο) που δεν παρέχεται από την ΑΤΗΚ.»

Σε σχέση με τη εκ πρώτης όψεως διαπίστωση της Επιτροπής ότι ήταν σε γνώση της ΑΤΗΚ ότι η CALLSAT μεταπώλούσε χωρητικότητα, αφού ανταλλασσόταν μεταξύ τους αλληλογραφία με την οποία η CALLSAT ζητούσε από την ΑΤΗΚ σύνδεση μισθωμένου κυκλώματος για σκοπούς διαδικτύου, η ΑΤΗΚ δήλωσε ότι: «Οι συνδέσεις που παραχωρούντο μπορούσαν και έπρεπε να χρησιμοποιούνται νόμιμα, ήτοι μόνον για σύνδεση χρηστών όχι για να δημιουργηθεί μια ευθεία σύνδεσης μεταξύ του παρόχου πελάτη της CALLSAT και του κόμβου του εξωτερικού. [...]».

Περαιτέρω, η ΑΤΗΚ διευκρίνισε ότι, παρόλο που προέβαινε σε σύνδεση του κόμβου της CALLSAT και των υπό αναφορά εταιρειών, δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τους λόγους ή και το σκοπό της σύνδεσης. Τέλος, σύμφωνα με τα όσα αναφέρθηκαν από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία, η πρόθεση για αλλότρια χρήση προέκυψε μεταξύ άλλων από τις συναλλαγές που είχε η CALLSAT με την ΟΤΕ Globe. Συγκεκριμένα υποστήριξαν ότι η δήλωση της ΟΤΕGlobe ότι η χωρητικότητα και η σύνδεση ζητείτο «στα πλαίσια ανάπτυξης διεθνούς δικτύου Data» δεν είναι κάτι που μπορεί να ειπωθεί από λάθος όπως μεταγενέστερα προσπάθησε να αιτιολογήσει η ΟΤΕGlobe. Ειδικότερα, ο εκπρόσωπος της ΑΤΗΚ υποστήριξε ότι η επέκταση ενός δικτύου προϋποθέτει επενδύσεις, τη δημιουργία κόμβου, κλπ.

Από την άλλη ο δικηγόρος της CALLSAT υποστήριξε ότι η Σύμβαση που είχε υπογραφεί με την ΑΤΗΚ, έδινε στην CALLSAT την δυνατότητα να πωλεί ότι θέλει.

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, απέρριψε την πιο πάνω θέση αυτού του δικηγόρου της CALLSAT, υποστηρίζοντας ότι ο όρος «χρήστης» που χρησιμοποιείται στη Σύμβαση σημαίνει τον πάροχο υπηρεσιών διαδικτύου.

Σε σχέση με τα όσα υποστήριξε αμφότερες οι δύο πλευρές, η Επιτροπή εν πρώτοις εστίασε την προσοχή της στη Συμφωνία ημερομηνίας 6/4/2000. Η Επιτροπή αφού εξέτασε με προσοχή της υπό αναφορά Συμφωνία σημείωσε ότι ο «Συνδρομητής» (δηλαδή η CALLSAT) συνομολόγησε τη εν λόγω συμφωνία γιατί επιθυμούσε σύνδεση Κόμβου³⁹ με μισθωμένα κυκλώματα και το δίκτυο της Αρχής για να προσφέρει σε τρίτους χρήση του Κόμβου του με σκοπό την επίτευξη επικοινωνίας για αποστολή ή λήψη πληροφοριών και μηνυμάτων μέσω του Κόμβου του. Η Επιτροπή, επιπρόσθετα σημειώνει ότι, δυνάμει της υπό αναφοράς Συμφωνίας (όρος 3): *«ο Συνδρομητής θα έχει το δικαίωμα μεταπώλησης της πρόσβασης προς το εξειδικευμένο δίκτυο σε χρήστες για τη διεξαγωγή τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων, εκτός τηλεφωνικών τηλεομοιοτύπων και τέλεξ, με τέλη που ο ίδιος καθορίζει.»* Ο χρήστης στη Συμφωνία ορίζεται ως: *«οποιοδήποτε πρόσωπο χρησιμοποιεί τον κόμβο με σκοπό την επίτευξη επικοινωνίας για αποστολή ή λήψη πληροφοριών και μηνυμάτων μέσω του Κόμβου.»*

Η Επιτροπή μετά από ενδελεχή μελέτη της συμφωνίας, διαπιστώνει ότι το δικαίωμα της CALLSAT, περιορίζεται, υπό την έννοια ότι, μεταξύ άλλων,

---

³⁹ Βλέπε υποσημείωση 19

απαγορευόταν οποιαδήποτε σύνδεση του κόμβου του συνδρομητή με οποιοδήποτε τηλεπικοινωνιακό δίκτυο (ενσύρματο ή ασύρματο) που δεν παρέχεται από τη ΑΤΗΚ.

Ακολούθως, η Επιτροπή εστίασε την προσοχή της στους περί Τηλεπικοινωνιακούς (Τηλεφωνικοί) Κανονισμούς δυνάμει των οποίων η ΑΤΗΚ έχει την εξουσία να αποφασίζει πότε και υπό ποιους όρους θα επιτρέπει τη χρήση των διεθνών μισθωμένων κυκλωμάτων. Η Επιτροπή σε σχέση με το όλο ζήτημα και κατά πόσο η CALLSAT είχε το δικαίωμα να μεταπωλεί τη χωρητικότητα ή/και το διαδίκτυο, ως υποστήριξε ο δικηγόρος της, διαπίστωσε ότι σύμφωνα με το Κανονισμό 113(3): *«Ο μισθωτής δικαιούνται να χρησιμοποιή το εκμισθωθέν εις αυτόν κύκλωμα προς εξυπηρέτησιν αποκλειστικώς των ιδίων αυτού συμφερόντων, ατομικών ή επαγγελματικών, εφ' όσον πρόκειται περί ιδιωτικών ή υπηρεσιακών, εφ' όσον πρόκειται περί Κρατικών Υπηρεσιών, μη επιτρεπόμενης επ' ουδενί λόγω της εκμετάλλευσως του κυκλωμάτος προς εξυπηρέτησιν ετέρων φυσικών ή νομικών προσώπων.»*

Ως εκ τούτου, από τα πιο πάνω εξάγεται το συμπέρασμα ότι η CALLSAT δυνάμει της υπό αναφορά Συμφωνίας, είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τη διεθνή μισθωμένη γραμμή αποκλειστικά προς εξυπηρέτηση των ιδίων συμφερόντων της και δεν της επιτρέπετο η εκμετάλλευση του κυκλωμάτος για εξυπηρέτηση ετέρων φυσικών ή νομικών προσώπων.

Η Επιτροπή στη βάση των όσων εκπρόσωποι της CALLSAT δήλωσαν ενώπιον της Επιτροπής, ομόφωνα διαπιστώνει ότι η CALLSAT αγόραζε χωρητικότητα ΔΙΜΣ (8 Mbps) από την ΑΤΗΚ για σύνδεση του κόμβου της με ανώτερο κόμβο του εξωτερικού, και ακολούθως «έσπαζε» αυτή τη χωρητικότητα σε μικρότερες χωρητικότητες (π.χ. 2Mbps ή 64Kbs) και τη μεταπωλούσε σε παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Σύμφωνα με τα όσα δήλωσε ενώπιον της Επιτροπής ο εκπρόσωπος της CALLSAT: *«Ανταγωνιζόμαστε όχι στα μισθωμένα κυκλώματα που πουλούσε η ΑΤΗΚ, αλλά της CYTANET. Εκείνο τον καιρό η CYTANET πουλούσε και πουλεί ακόμα Internet και σε μικρούς ή μεγάλους πελάτες.»*

Η Επιτροπή σε σχέση με τα όσα υποστήριξε η CALLSAT, ομόφωνα διαπιστώνει ότι η υπηρεσία CytalInternet.Link διατίθεται σε παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου για σκοπούς σύνδεσης του κόμβου τους με ανώτερο κόμβο διαδικτύου στο εξωτερικό, για σκοπούς προώθησης της διείσδυσης του διαδικτύου στο κοινό. Σύμφωνα με τα όσα δήλωσε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ: *«Αποκλειστικός σκοπός του CytalInternet.Link*

ήταν να χρησιμοποιείται από τους χρήστες (λιανικούς) του παρόχου ISP. Δεν προσφέρεται για μεταπώληση σε άλλους ISPs.»⁴⁰ Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι σκοπός της δημιουργίας της υπηρεσίας CytalInternet.Link δεν ήταν η πώληση διαδικτύου προς παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου, ως έπραττε η CALLSAT.

Συναφώς, στη βάση των πιο πάνω, η Επιτροπή ομόφωνα κρίνει ότι η υποψία της ΑΤΗΚ για εκμετάλλευση της υπηρεσίας CytalInternet.Link από την CALLSAT εκ των πραγμάτων ευσταθούσε, αφού όπως δήλωσε εκπρόσωπος της CALLSAT ενώπιον της Επιτροπής, η CALLSAT πωλούσε Internet: *«Αντί η Spidernet ή η Logosnet να το αγοράζει από την Cytanet αγόραζαν από εμάς το Internet και το μεταπωλούσαν σε μικρούς πελάτες.»*

Εξάλλου όπως προκύπτει και από το έγγραφο του ΕΡΗΕΤ με τίτλο: «Εισηγητικό Έγγραφο για τη Δημόσια Διαβούλευση αναφορικά με την προοπτική ρύθμισης των Διεθνών Μισθωμένων Γραμμών», που απεστάλη από την ΑΤΗΚ με σχετική επιστολή ημερομηνίας 16/5/2003 και η οποία υιοθετήθηκε από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, αναφέρει τα εξής: *«..σύμφωνα με τους κανονισμούς περί Γενικών Εξουσιοδοτήσεων και Ειδικών Αδειών που τέθηκαν σε ισχύ από τις 31 Δεκεμβρίου 2003, και το διάταγμα Περί Γενικών Εξουσιοδοτήσεων και Ειδικών Αδειών που τέθηκε σε ισχύ στις 28 Φεβρουαρίου 2003, το Γραφείο του Επιτρόπου Ρυθμίσεως Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων είναι σε θέση να αδειοδοτεί διεθνείς εναλλακτικούς παροχείς για τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον τομέα της παροχής διεθνούς χωρητικότητας προς άλλους οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο.»*

Σε σχέση με το ζήτημα αυτό, η Επιτροπή σημειώνει ότι έχει κριθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο ότι η άρνηση πώλησης δικαιολογείται σε περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος δεν τηρεί τις συμβατικές του ή νόμιμες υποχρεώσεις του⁴¹ ή της εμπορική πολιτική. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα κρίνει ότι η απόφασή της ΑΤΗΚ να περιορίσει τη μέγιστη χωρητικότητα και να μειώσει τα έτη δέσμευσης της χωρητικότητας που θα πωλείται ήταν αντικειμενικά αιτιολογημένη.

⁴⁰ Βλέπε γραπτή αγόρευση του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ημερομηνίας 25/11/2002 σε σχέση με το αίτημα της CALLSAT για τη λήψη προσωρινών μέτρων.

⁴¹ Συνεκδ. Υποθ. C-468/06 έως C-478/06, Σωτ, Λέλος και Σία Ε.Ε. κ.ά κατά GlaxoSmithKline ΑΕΒΕ Φαρμακευτικών Προϊόντων, πρώην Glaxowellcome ΑΕΒΕ, Συλλ. 2008 σελ I-7139, σκ71-77. Βλέπε επίσης το σύγγραμμα με τίτλο Δίκαιο του Ελεύθερου Ανταγωνισμού, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, σελ 571-572

Η Επιτροπή στη βάση όλων της στοιχείων τα οποία τέθηκαν στα πλαίσια της ενώπιον της διαδικασίας εξέτασης της καταγγελίας σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 17 του Νόμου, ομόφωνα καταλήγει ότι με βάση τα στοιχεία και τις διευκρινίσεις που δόθηκαν εκατέρωθεν, αλλά και σύμφωνα με τα στοιχεία και δεδομένα του διοικητικού φακέλου, δεν στοιχειοθετούνται οι πιθανολογούμενες παραβάσεις του άρθρου 6(1)(α) και 6(1)(β) του Νόμου εναντίον της ΑΤΗΚ, ως αυτές είχαν διατυπωθεί στην Έκθεση Αιτιάσεων.

(β) Εκ πρώτης όψεως παράβαση των άρθρων 6(1)(α) και 6(1)(β) του Νόμου σε σχέση με το αίτημα της CALLSAT ημερομηνίας 19 Απριλίου 2002 για ενοικίαση χωρητικότητας προς Ελλάδα

Στις 19 Απριλίου 2002, η CALLSAT ζήτησε από την ΑΤΗΚ 12Mbps του προϊόντος CIL με την εταιρεία OTEGlobe Ελλάδας, ενώ η CALLSAT είχε ήδη μέχρι εκείνη τη στιγμή CIL συνολικής ταχύτητας / χωρητικότητας 8Mbps με Ελλάδα.

Στις 9 Μαΐου 2002, η OTEGlobe απευθυνόμενη στην ΑΤΗΚ με ηλεκτρονικό μήνυμα της ανέφερε τα εξής: *«Στα πλαίσια ανάπτυξης Διεθνούς Δικτύου Data/IP, λάβαμε αίτημα από τη δική μας Διεύθυνση Ανάπτυξης και Λειτουργίας δικτύου για Δρομολόγηση 6 ημικυκλωμάτων 2 Mbps (6XE1) μεταξύ των κόμβων Αθηνών και Λευκωσίας του Διεθνούς Δικτύου Data/IP. Η αντίστοιχη παραγγελία των Κυπριακών ημικυκλωμάτων έχει ήδη υποβληθεί στην ΑΤΗΚ από την εταιρεία Callsat.»*

Η ΑΤΗΚ, με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 24 Μαΐου 2002, ενημέρωσε την CALLSAT ότι το αίτημά της για 12Mbps του προϊόντος CIL δεν έγινε αποδεκτό, διότι η προτιθέμενη χρήση του παραβίαζε τους όρους υπό τους οποίους αυτό παρέχεται. Υπενθύμισε επίσης, ότι το CIL παρέχεται σε αδειοδοτημένους στην Κύπρο παροχός υπηρεσιών διαδικτύου για σύνδεση με το παγκόσμιο διαδίκτυο, μέσω ενός ανώτερου κόμβου στο εξωτερικό, και πρότεινε εναλλακτικά 12Mbps του προϊόντος CBL, δίνοντας τις τιμές του CBL.

Η CALLSAT ανέφερε με ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερομηνίας 24 Μαΐου 2002 προς την ΑΤΗΚ σε σχέση με το αίτημα της για 12Mbps του προϊόντος CIL, ότι η αιτούμενη σύνδεση ήταν για σκοπούς διαδικτύου.

Σε συνέχεια της αίτησης της ημερομηνίας 9 Μαΐου 2002, η ΟΤΕGlobe απέστειλε διευκρινιστική επιστολή στην ΑΤΗΚ αναφέροντας ότι τα 6 ψηφιακά κυκλώματα, 2 Mbps μεταξύ Αθηνών και Λευκωσίας, θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο στην παροχή υπηρεσιών του διαδικτύου και όχι για δεδομένα, όπως γράφτηκε εκ παραδρομής σε τηλεομοιότυπο της.

Η ΑΤΗΚ, σε επιστολή της ημερομηνίας 3 Ιουνίου 2002, απάντησε ότι με βάση τους νέους όρους παροχής ΔΙΜΣ, η μέγιστη συνολική ταχύτητα συνδέσεων CIL ανά πελάτη και ανά προορισμό περιορίζεται στα 12 Mbps και ότι η αίτηση για υλοποίηση 6 επιπρόσθετων συνδέσεων CIL 2 Mbps, συνολικής ταχύτητας 12 Mbps, με την Ελλάδα, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί ως έχει, αλλά μόνο η υλοποίηση επιπρόσθετων συνδέσεων CIL συνολικής ταχύτητας 4 Mbps.

Η CALLSAT στα πλαίσια της καταγγελίας της ισχυρίστηκε ότι οι ενέργειες της ΑΤΗΚ παραβίαζαν τα άρθρα 6(1)(α) και 6(1)(β) του Νόμου, αφού είχαν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του προϊόντος CYTA Internet.Link, με την εισαγωγή του περιορισμού στη χωρητικότητα των 12 Mbps ανά πελάτη και προορισμό, και ότι περιορίζεται η διάθεση, προς ζημιά των καταναλωτών, αφού ο κάθε πάροχος εξωθείται, αν η χωρητικότητα που χρειάζεται είναι μεγαλύτερη, να την προμηθεύεται σε αδικαιολόγητα υψηλές τιμές οι οποίες δεν είναι οικονομικά συμφέρουσες, και συνεπώς μπορεί να περιοριστεί σε μικρότερη χωρητικότητα, άρα σε καθόλου τεχνολογική ανάπτυξη. Επιπλέον, η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η επιβολή της ΚΔΠ 251/02 με τους περιορισμούς που περιέχει συνιστά επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, κατά παράβαση του άρθρου 6(2)(δ) του Νόμου 207(Ι)/89.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι η ΚΔΠ 251/02, στην οποία περιέχοντο οι περιορισμοί της χρήσης της υπηρεσίας CytalInternet.Link, συνιστούσε το επακόλουθο αποτέλεσμα της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΤΗΚ ημερομηνίας 21 Μαΐου 2002.

Η Επιτροπή παρά το γεγονός ότι εκ πρώτης όψεως έκρινε ότι σε σχέση με τα πιο πάνω γεγονότα πιθανολογείτο παράβαση των άρθρων 6(1)(α) και (β) του Νόμου από τα στοιχεία και τις διευκρινίσεις που δόθηκαν από τα εμπλεκόμενα μέρη στα πλαίσια της ενώπιον της διαδικασίας και στη βάση των στοιχείων του φακέλου, διαπίστωσε ότι η CALLSAT ουσιαστικά μεταπωλούσε χωρητικότητα στους διάφορους Πάροχος Υπηρεσιών Διαδικτύου, πράγμα το οποίο αφενός δεν μπορούσε να πράττει με βάση την υπογραφείσα Συμφωνία και αφετέρου δεν είχε εξασφαλίσει άδεια να το πράξει. Η

άδεια με βάση την οποία θα μπορούσε να διενεργεί τέτοιου είδους εργασίες εξασφαλίστηκε από τον ΕΡΗΕΤ εντός του 2003.

Συνακόλουθα, η Επιτροπή στη βάση όλων των στοιχείων τα οποία τέθηκαν στα πλαίσια της ενώπιον της διαδικασίας εξέτασης της καταγγελίας σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 17 του Νόμου, ομόφωνα καταλήγει ότι, με βάση τα στοιχεία και τις διευκρινίσεις που δόθηκαν εκατέρωθεν, δεν στοιχειοθετούνται οι πιθανολογούμενες παραβάσεις του άρθρου 6(1)(α) και 6(1)(β) του Νόμου από εναντίον της ΑΤΗΚ, ως αυτές είχαν διατυπωθεί στην Έκθεση Αιτιάσεων.

(γ) Εκ πρώτης όψεως παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου ως αποτέλεσμα της κατάργησης της υπηρεσίας CIL

Στις 24 Ιανουαρίου 2003 τέθηκε σε ισχύ η ΚΔΠ 59/03, με την οποία καταργήθηκε το προϊόν CIL και αναθεωρήθηκε το προϊόν CBL.

Συγκεκριμένα, το προϊόν CBL πλέον θα παρέχεται με συμβόλαιο το οποίο θα είχε ελάχιστη διάρκεια 1 μήνα. Ως μέγιστη χωρητικότητα καθίσταντο πλέον τα 2Mbps, ενώ οποιαδήποτε άλλη αίτηση για εκμίσθωση σύνδεσης με χώρα ή/και για ταχύτητες πέραν των 2Mbps (34Mbps, 45Mbps και 155Mbps), θα εξετάζονταν ως ειδική περίπτωση. Για χρονικές δεσμεύσεις ενός (1) και δύο (2) χρόνων, παρέχονταν εκπτώσεις 5% και 10% αντίστοιχα. Για μεταβολές ταχυτήτων που περιλαμβάνονταν στο τιμολόγιο, καθοριζόταν τέλος μεταβολής ΑΚ500, ενώ για ταχύτητες πέραν των 2Mbps (34Mbps, 45Mbps και 155Mbps) καθορίστηκε τέλος ανά περίπτωση. Τέλη χονδρικής πώλησης καθορίστηκαν για τη χωρητικότητα των 2Mbps σε αδειούχους Παρόχους Υπηρεσιών Διαδικτύου και ήταν κατά 10% μειωμένα των λιανικών τελών. Τα τέλη ήταν όπως αυτά καταγράφονται στον Πίνακα 5.

Η CALLSAT ισχυρίστηκε ότι η κατάργηση του CIL από την ΑΤΗΚ, μέσω της ΚΔΠ 59/03, πράγμα που κατά τον ισχυρισμό θα σήμαινε ότι οι ΔΙΜΣ θα παρέχονταν μόνο μέσω του CBL, συνιστούσε παράβαση του Νόμου.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι σε σχέση με το ζήτημα αυτό, στο έγγραφο με αριθμό αναφοράς ICS22/G-LCT-99-99/IN191-02 και ημερομηνία 27 Δεκεμβρίου 2002, το οποίο ετοιμάστηκε από το Τμήμα Αξιοποίησης Διεθνών Μέσων που δόθηκε στο Διευθυντή Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών, της ΑΤΗΚ και το οποίο επισυνάπτεται στο Υπόμνημα με αρ. 423/2002, το οποίο υποβλήθηκε από το Γενικό Διευθυντή της

ΑΤΗΚ στο Διοικητικό Συμβούλιο με εισήγηση για κατάργηση της υπηρεσίας CIL, καταγράφονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Ενόψει της επερχόμενης ελευθεροποίησης της Κυπριακής αγοράς τηλεπικοινωνιών, της επιδίωξης εφαρμογής των Ευρωπαϊκών οδηγιών από την Κυπριακή ΕΡΑ: Εθνική Ρυθμιστική Αρχή (Επίτροπος Ρυθμίσεων Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων) του έντονου ανταγωνισμού που ήδη παρατηρείται στον τομέα της μεταφοράς δεδομένων μέσω νοητών μισθωμένων κυκλωμάτων κυρίως Frame Relay και IP VPNs και με στόχο την απλοποίηση της διαχείρισης των ΔΜΣ τις οποίες παρέχει η ΑΤΗΚ, γίνεται σειρά εισηγήσεων για αναθεώρηση των προϊόντων των ΔΜΣ.

Η προτεινόμενη αναθεώρηση ενοποιεί τα τέσσερα υφιστάμενα προϊόντα των ΔΜΣ σε ένα καταργώντας υφιστάμενους περιορισμούς /προϋποθέσεις σε σχέση με την εξασφάλιση ή και τη χρήση τους.

[...]

Σημειώνεται ότι η κατάργηση των πιο πάνω προϊόντων συνάδει με την οδηγία της Ε.Ε. για ανεξαρτησία των τιμολογίων των ΔΜΣ από τον τύπο εφαρμογή που χρησιμοποιούν οι χρήστε μισθωμένων γραμμών.

[...]

2.1. Κατάργηση των CytalInternet.Link, CytaNews.link και CytaAcademic.Link

CytalInternet.Link

Κρίνεται ότι το CytalInternet.Link τυγχάνει εκμετάλλευσης για την παροχή γενικότερων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών από τρίτους λόγω της χαμηλής του τιμολόγησης. (Λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα θα μπορούσε ενδεχομένως να δοθεί με την μετεξέλιξη του CytalInternet.Link σε ολοκληρωμένη λύση IP μεταξύ Κύπρου και επιλεγμένων προορισμών. Ωστόσο, η λύση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί αμέσως εφόσον προϋποθέτει τη δημιουργία Σημείων Παρουσίας (ΣΠ) της ΑΤΗΚ στο εξωτερικό.)

Εναλλακτική λύση αποτελεί η κατάργηση του CytalInternet.Link. Κρίνεται ότι η συγκεκριμένη λύση θα λύσει αμέσως και δραστική το πρόβλημα το οποίο παρατηρείται. Τονίζεται ότι, η υιοθέτηση της συγκεκριμένης πρότασης προϋποθέτει

την ετοιμότητα της ΑΤΗΚ για δυναμική και ικανοποιητική υποστήριξη της ενώπιον της Ρυθμιστικής Αρχής και ίσως της Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού.

[...]

3. Χειρισμός Πελατών

[...]

Σύμφωνα με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε) περί αναθεώρησης τελών για μισθωμένες συνδέσεις η τροποποίηση τελών μπορεί να αποφασιστεί μόνο αφού ζητηθεί η γνώμη των χρηστών τους οποίους αφορά. Σε περίπτωση διαφωνίας όσον αφορά την ημερομηνία εφαρμογής νέων τελών όπως σχεδιάζεται από τον Πάροχο της υπηρεσίας, οι χρήστες έχουν δικαίωμα προσφυγής στην ΕΡΑ. Οι χρήστες έχουν επίσης δικαίωμα προσφυγής στην ΕΡΑ στην περίπτωση που θεωρούν ότι έχουν ζημιωθεί ή πρόκειται να ζημιωθούν λόγω παράβασης των σχετικών Ευρωπαϊκών οδηγιών από την ΑΤΗΚ.

Ενόψει των πιο πάνω, η εφαρμογή της προτεινόμενης αναθεώρησης των ΔΜΣ ενδέχεται να προκαλέσει προσφυγή των αρνητικά επηρεαζόμενων πελατών στην ΕΡΑ με το επιχείρημα της πρόκλησης ζημίας λόγω υιοθέτησης από την ΑΤΗΚ μη κοστοστρεφών τελών. Η προσφυγή των ISPs στην ΕΡΑ θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη, ανεξαρτήτως μέτρων που θα λάβει η ΑΤΗΚ λόγω της σύγκρουσης των συμφερόντων των ISPs με τα συμφέροντα της ΑΤΗΚ. Ωστόσο, κρίνεται ότι η προσφυγή των υπόλοιπων πελατών στην ΕΡΑ μπορεί και πρέπει να αποτραπεί έτσι ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία πολλών μετώπων σύγκρουσης και μαζικής αντίδρασης των πελατών.

Ακόμη, η εφαρμογή της προτεινόμενης αναθεώρησης και κυρίως η κατάργηση του προϊόντος CytalInternet.Link ενδέχεται να εγείρει το θέμα παροχής Backhaul (τοπική σύνδεση/πρόσβαση σε ιδιόκτητη μισθωμένη ολόκληρη (whole) διεθνή χωρητικότητα που εξασφαλίζει ο πελάτης). Το ίδιο θέμα ενδέχεται να εγείρουν πέραν από τους ISPs και οι πελάτες της εταιρείας Ronitel-MKS. Η προετοιμασία της ΑΤΗΚ για αντιμετώπιση τέτοιου ενδεχομένου κρίνεται ως ιδιαίτερα σημαντική.

Η διαφυγή πελατών στον Ανταγωνισμό σε περίπτωση εφαρμογής της προτεινόμενης αναθεώρησης ΔΜΣ κρίνεται ότι συγκεντρώνει μικρές πιθανότητες εφόσον η ΑΤΗΚ ουσιαστικά ελέγχει όλα τα διεθνή μέσα με εξαίρεση τα VSAT. Ωστόσο κρίνεται ότι τα

VSAT παρουσιάζουν μειονεκτήματα όπως το υψηλό κόστος, η καθυστέρηση μεταφοράς δεδομένων (σήματος) λόγω απόστασης (satellite delay) και το περιορισμένο εύρος ζώνης.

[...]

3.3 Πελάτες με ΔΜΣ που εμπíπτουν στα προϊόντα CytalInternet.Link, CytalNews.Link CytalAcademic.Link και ΚΕΑ

[...]

Ωστόσο όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, αναμένεται ότι τρεις ISPs, AT&T, Callsat και Planitis που αποτελούν πελάτες του CytalInternet.Link, θα προσφύγουν τελικώς στην ΕΡΑ.

Συνεπώς, η ΑΤΗΚ θα πρέπει να προετοιμαστεί κατάλληλα για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της. Προτείνεται όπως, στο μεταβατικό διάστημα των 9 μηνών, γίνει προσπάθεια από την ΑΤΗΚ για δημιουργεί ολοκληρωμένης λύσης IP μεταξύ Κύπρου και χωρών του εξωτερικού έτσι ώστε να υπάρξει εναλλακτική λύση για τους ISPs που επιθυμούν σύνδεση στο διαδίκτυο παρακάμπτοντας το Cytanet. Συγκεκριμένα, προτείνεται όπως, η ΑΤΗΚ παρέχει ολοκληρωμένες λύσεις IP μεταξύ Κύπρου-Ελλάδας και Κύπρου –Η.Β. Προτείνεται επίσης, όπως η ΑΤΗΚ παρέχει δυνατότητα σύνδεσης των ISPs σε συγκεκριμένους Παρόχους υπηρεσίας στο εξωτερικό οι οποίοι θα αποτελούν συνεργάτες της ΑΤΗΚ. Με αυτό τον τρόπο κρίνεται ότι θα υπάρξει έλεγχος, όσο αυτό είναι δυνατόν, της γκάμας διεθνών υπηρεσιών τις οποίες θα δύναται να προσφέρει ο Ανταγωνισμός στην Κύπρο.»

Η Επιτροπή είχε κρίνει εκ πρώτης όψεως ότι η ΑΤΗΚ, μέσω της πλήρους κατάργησης του CIL με την εφαρμογή της ΚΔΠ 59/2003 που τέθηκε σε ισχύ στις 24 Ιανουαρίου 2003 έλεγχε όλους τους εν δυνάμει ανταγωνιστές της ως προς τις υπηρεσίες που θα παρείχαν στο ευρύ καταναλωτικό κοινό, και ουσιαστικά παραβίαζε το άρθρο 6(1)(β) του Νόμου.

Επί τούτο, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις θέσεις του ημερομηνίας 30/4/2003, τις οποίες και υιοθετεί, αναφέρει η κατάργηση της υπηρεσίας CIL δυνάμει της ΚΔΠ 59/2003 έγινε με σκοπό να καταργεί την ανισότητα της τιμολόγησης των ΔΙΜΣ σύμφωνα με τις επιταγές του Νόμου 19(Ι)/2002 και της σχετικής οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απαιτούν όπως οι τιμές είναι οι ίδιες για όλους τους χρήστες. Επιπρόσθετα, ως

ανέφερε η ΚΔΠ 59/2003 υιοθετεί χονδρικές τιμές για αδειούχους παρόχους υπηρεσιών όπως οι παραπονούμενοι που είναι κατά 10% χαμηλότερη των τιμών των λιανικών πωλήσεων.

Σε σχέση με το ζήτημα αυτό, η Επιτροπή σημειώνει ότι έχει κριθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο ότι η δεσπόζουσα επιχείρηση έχει το δικαίωμα να προστατεύσει τα εμπορικά της συμφέροντα όταν αυτά θίγονται και ότι πρέπει να της παρέχεται σε εύλογο βαθμό η ευχέρεια να λαμβάνει τα μέτρα που αυτή κρίνει πρόσφορα για την προστασία των εν λόγω συμφερόντων της⁴², αρκεί να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, να αποδεικνύεται δηλαδή ότι η άρνηση δεν είναι δυσανάλογη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο⁴³.

Η Επιτροπή, υπό το φως των όσων έχουν αναπτυχθεί από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ, καθώς και των όσων έχουν αναλυθεί για τις προηγούμενες Αιτιάσεις, και βάση των δεδομένων του διοικητικού φακέλου κρίνει ότι η κατάργηση της υπηρεσίας CIL δεν την επηρέασε δυσμενώς την CALLSAT, αφού αυτή η CALLSAT ουσιαστικά μεταπωλούσε χωρητικότητα στους διάφορους Πάροχους Υπηρεσιών Διαδικτύου, πράγμα το οποίο αφενός δεν μπορούσε να πράττει με βάση την υπογραφείσα Συμφωνία και αφετέρου δεν είχε εξασφαλίσει άδεια να το πράξει. Η άδεια με βάση την οποία θα μπορούσε να διενεργεί τέτοιου είδους εργασίες εξασφαλίστηκε από τον ΕΡΗΕΤ εντός του 2003.

Στη βάση των πιο πάνω, η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει ότι δεν στοιχειοθετείται η πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1) (β) του Νόμου εναντίον της ΑΤΗΚ ως αποτέλεσμα της κατάργησης της CIL, ως αυτή είχε διατυπωθεί στην Έκθεση Αιτιάσεων.

(δ) Εκ πρώτης όψεως πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου αναφορικά με την εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια η CALLSAT να τίθεται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση σε σχέση με τις λιανικές τιμές της υπηρεσίας Cytanet.

Η CALLSAT στα πλαίσια της καταγγελίας της ισχυρίστηκε ότι, ως αποτέλεσμα των όρων και τιμών που ισχύουν με την ΚΔΠ 251/02, υπόκειται σε διακριτική μεταχείριση

⁴² Συνεκδ. Υποθ. C-468/06 έως C-478/06, Σωτ, Λέλος και Σία Ε.Ε. κ.ά κατά GlaxoSmithKline ΑΕΒΕ Φαρμακευτικών Προϊόντων, πρώην Glaxowellcome ΑΕΒΕ, Συλλ. 2008 σελ Ι-7139, σκ50.

⁴³ Βλ. μεταξύ άλλων υπόθεση United Brands.

έναντι των τιμών και όρων που παρέχονται από την ΑΤΗΚ στην υπηρεσία της CYTANet, κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου. Ο ισχυρισμός αυτός προέκυψε μετά από διαφήμιση της ΑΤΗΚ για παροχή ταχέων διασυνδέσεων.

Στα πλαίσια της διερεύνησης της παρούσας καταγγελίας, ζητήθηκε από την ΑΤΗΚ να ενημερώσει με ποία υπηρεσία ήταν συνδεδεμένη την εν λόγω περίοδο η υπηρεσία CYTANET. Η ΑΤΗΚ, με την επιστολή της ημερομηνίας 31/10/2012, υποστήριξε τα εξής: *«Οι υπηρεσίες CytalInternet. Link και CytaBusiness.Link απευθύνονται σε πελάτες όχι σε μονάδες της ΑΤΗΚ. Καθώς η υπηρεσία Cytanet αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ΑΤΗΚ και όχι ανεξάρτητη εταιρεία, οι διεθνείς χωρητικότητες που χρησιμοποιούνται από την Cytanet δεν τιμολογούνται αλλά κοστολογούνται με μεταφορά κόστους, με βάση το σχετικό σύστημα κοστολόγησης της ΑΤΗΚ όπως έχει εγκριθεί από τον ΕΡΗΕΤ.»*

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ με τις γραπτές του θέσεις, απέρριψε την Αιτίαση που είχε διατυπωθεί εναντίον της ΑΤΗΚ. Ειδικότερα, δήλωσε ότι οι συγκρίσεις που είχαν γίνει και καταγράφονται στην Έκθεση Αιτιάσεων δεν είχαν σχέση με το CytalInternet.Link.

Η Επιτροπή, σε ό,τι αφορά την υπό αναφορά διαπιστωθείσα εκ πρώτης όψεως παράβαση, αντλώντας καθοδήγηση από την ευρωπαϊκή νομολογία, σημειώνει ότι απαγόρευση του άρθρου 6(1)(γ) εφαρμόζεται κατ' αρχήν σε περιπτώσεις που η δεσπόζουσα επιχείρηση τιμολογεί διαφορετικά πελάτες της με αποτέλεσμα να φέρει ορισμένους από αυτούς σε δυσμενή ανταγωνιστική θέση. Επιπλέον, η προϋπόθεση της περιέλευσης σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό υποδηλώνει ότι οι πελάτες εις βάρος των οποίων διακρίνει η δεσπόζουσα επιχείρηση θα πρέπει να είναι άμεσοι ή έστω δυνητικοί ανταγωνιστές⁴⁴.

Η Επιτροπή, σε σχέση με το ζήτημα αυτό εστίασε την προσοχή της στα όσα έχουν διατυπωθεί από τον ΕΡΗΕΤ στο Εισηγητικό Έγγραφο για τη Δημόσια Διαβούλευση αναφορικά με την προοπτική ρύθμισης των Διεθνών Μισθωμένων Γραμμών, στο οποίο ξεκαθαρίζεται ότι η δυνατότητα εταιρειών να δραστηριοποιούνται ως εναλλακτικοί πάροχοι προσφέροντας διεθνή χωρητικότητα προς άλλους οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο, επιτρέπειτο μόνο κατόπιν άδειας του, η οποία

---

⁴⁴ D. Geradin and N. Petit, Price discrimination under EC competition Law: The Need for a case by case Approach, GCLC Research Paper, 2005 και βλέπε επίσης το σύγγραμμα με τίτλο Δίκαιο του Ελεύθερου Ανταγωνισμού, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, σελ 692-693

χορηγείτο στη βάση των κανονισμών περί Γενικών Εξουσιοδοτήσεων και Ειδικών Αδειών που τέθηκαν σε ισχύ από τις 31 Δεκεμβρίου 2003, και του διατάγματος των Περί Γενικών Εξουσιοδοτήσεων και Ειδικών Αδειών που τέθηκε σε ισχύ στις 28/ Φεβρουαρίου 2003.

Η Επιτροπή, στη βάση των όσων έχουν αναπτυχθεί από το δικηγόρο της ΑΤΗΚ καθώς και των όσων έχουν αναλυθεί για τις προηγούμενες Αιτιάσεις, και βάση των δεδομένων του διοικητικού φακέλου διαπιστώνει ότι η CALLSAT ουσιαστικά μεταπωλούσε χωρητικότητα στους διάφορους Παρόχους Υπηρεσιών Διαδικτύου, ανταγωνιζόμενη την ΑΤΗΚ, πράγμα το οποίο αφενός δεν μπορούσε να πράττει με βάση την υπογραφέα Συμφωνία και αφετέρου δεν είχε εξασφαλίσει άδεια να το πράξει. Συνακόλουθα, η Επιτροπή ομόφωνα αποφασίζει ότι η CALLSAT κατά την υπό εξέταση περίοδο, ήτοι το 2002, δεν αποτελούσε άμεσα ή έστω δυνητικό ανταγωνιστή της ΑΤΗΚ και ως εκ τούτου, δεν στοιχειοθετείται η πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου εναντίον της ΑΤΗΚ ως αυτή είχε διατυπωθεί στην Έκθεση Αιτιάσεων.

(ε) Καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης

Η CALLSAT επιπρόσθετα ισχυρίστηκε ότι οι πιο πάνω συμπεριφορές της ΑΤΗΚ, ήτοι σε σχέση με τα αιτήματα της ημερομηνίας 15 και 19 Απριλίου 2002, είχαν ως αποτέλεσμα την καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς την ΑΤΗΚ, υπό την ιδιότητα της ως πελάτη, λόγω των προηγούμενων ισχυρισμών της, κατά παράβαση του άρθρου 6(2) του Νόμου.

Δεδομένων αυτών των ισχυρισμών, η Επιτροπή εστίασε την προσοχή της στο άρθρο 6(2) του Νόμου. Με το άρθρο 6(2) του Νόμου, για την «Απαγόρευση καταχρηστικής εκμετάλλευσης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης» γίνεται, καταρχήν μία παρέκκλιση από το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού και παρέχεται αποτελεσματική προστασία στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που είναι ευάλωτες σε σχέσεις εξάρτησης από επιχειρήσεις, οι οποίες, λόγω του επιχειρηματικού τους εύρους και της οικονομικής τους ισχύος, μπορούν να επιβάλλουν καταχρηστικούς όρους συναλλαγών.

Η Επιτροπή επί τούτου σημειώνει ότι προϋπόθεση για την εφαρμογή της είναι η ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης μεταξύ των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, (και όχι η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης), σε σημείο που η μονομερής διακοπή της σχέσης αυτής να καθιστά αδύνατη την εξεύρεση από την εκμεταλλεζόμενη επιχείρηση ισοδύναμων εναλλακτικών λύσεων εμπορικών επιλογών και συναλλαγών. Η αυθαίρετη και καταχρηστική μονομερής διακοπή τέτοιων συμβάσεων

από τον «ισχυρό» αντισυμβαλλόμενο μπορεί να δημιουργήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στην επιχείρηση, η οποία έχει οργανωθεί και βασιστεί με γνώμονα τις συμβάσεις που έχει πετύχει. Η εφαρμογή του εν λόγω άρθρου προσθέτει μία ακόμα νομική βάση για τις μικρές κυρίως επιχειρήσεις ενάντια σε τυχόν αυθαιρεσίες των «ισχυρών», όταν η απρόσκοπτη τήρηση συγκεκριμένων όρων και συνθηκών συναλλαγών αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για την διατήρηση της ανταγωνιστικότητάς τους.

Η Επιτροπή σημειώνει σχετικά το σκεπτικό του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στην Υπόθεση αρ. 2498/2010, όπου αναφορικά με την εφαρμογή του αντίστοιχου άρθρου 6(2) του Νόμου, άρθρου 2α του Ν. 703/1977, ο οποίος εφαρμόστηκε από την Ελληνική Αρχή Ανταγωνισμού, λέχθηκαν τα ακόλουθα: *«Επειδή, με την επέκταση του ελέγχου καταχρηστικότητας με τις διατάξεις του άρθρου 2α του ν. 703/1977 σε επιχειρήσεις, που δεν κατέχουν δεσπόμενη θέση, αποκλείεται το παράδοξο αποτέλεσμα να υπόκειται σε έλεγχο καταχρηστικότητας η πρακτική των επιχειρήσεων με μεγάλο μερίδιο αγοράς ενώ αυτή των εξίσου ισχυρών αλλά με μικρό μερίδιο να εκφεύγει αυτού καθόσον η καταχρηστική εκμετάλλευση τόσο της δεσπόμενης θέσης όσο και της οικονομικής εξάρτησης εκλύει όμοια αντιανταγωνιστικά αποτελέσματα αφού δεν διασφαλίζει την πρόσβαση της εξαρτώμενης επιχείρησης στην αγορά, η οποία πρέπει να διατηρείται ανοικτή και να διασφαλίζεται ισότητα ευκαιριών στις επιχειρήσεις που συμμετέχουν σ' αυτήν. Επομένως η τελολογική προσέγγιση της εν λόγω διάταξης του άρθρου 2α του ν. 703/1977 πρέπει να υπολαμβάνει ότι δεν δύναται να διαφέρουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης αυτής με τις αντίστοιχες του άρθρου 2 του ίδιου νόμου.»*

Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η διάταξη του άρθρου 6(1) και η διάταξη του άρθρου 6(2) του Νόμου κάνουν αναφορά σε όμοιες περιστάσεις, με διακριτή όμως τη διαφορά στην πρώτη περίπτωση όπου η εταιρεία αποδεδειγμένα κατέχει δεσπόμενη θέση στη σχετική αγορά, ενώ στη δεύτερη περίπτωση, πρόκειται για «ισχυρή» επιχείρηση, χωρίς αυτή να κατέχει δεσπόμενη θέση, αλλά να βρίσκεται σε σχέση οικονομικής εξάρτησης με τον πελάτη της ή/και προμηθευτή της κτλ.

Συνακόλουθα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, οι δύο αυτές διατάξεις του Νόμου τέθηκαν με σκοπό να αλληλοκαλύπτουν η μία την άλλη και, σε περιπτώσεις που δεν εφαρμόζεται η διάταξη 6(1), να προστατεύονται οι μικρές επιχειρήσεις από ισχυρές μεν επιχειρήσεις, που όμως στην ευρύτερη αγορά δεν κατέχουν δεσπόμενη θέση. Ως εκ τούτου, στην παρούσα υπό εξέταση καταγγελία, η παράλληλη εφαρμογή και των δύο διατάξεων του Νόμου, για τις ίδιες κατ' ισχυρισμό καταχρηστικές πρακτικές

από μέρους μίας επιχείρησης, ήτοι της ΑΤΗΚ που ήδη στοιχειοθετήθηκε ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση, παρέλκει.

Επομένως, έχοντας λάβει υπόψη της τα πιο πάνω και δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα εταιρεία στους ισχυρισμούς της για εφαρμογή του άρθρου 6(2) του Νόμου επαναλαμβάνει απλώς τα όσα ανέφερε για να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς της για καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της ΑΤΗΚ στη σχετική αγορά, θεωρεί ότι οι ισχυρισμοί για καταχρηστικές πρακτικές έχουν ήδη εξετασθεί.

Ως εκ τούτων, η Επιτροπή καταλήγει ότι η εξέταση των εν λόγω ισχυρισμών της καταγγέλλουσας εταιρείας περί καταχρηστικής εκμετάλλευσης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης από την ΑΤΗΚ προς αυτήν, παρέλκει.

(στ) «Συμφωνία Παροχής Ειδικής Τηλεπικοινωνιακής Υπηρεσίας CIL», ημερομηνίας 4 Ιουλίου 2002.

Ένας εκ των ισχυρισμών της CALLSAT αφορά την υπογραφή της «Συμφωνίας Παροχής Ειδικής Τηλεπικοινωνιακής Υπηρεσίας CIL», ημερομηνίας 4 Ιουλίου 2002. Η CALLSAT ισχυρίζεται ότι η ΑΤΗΚ επέβαλε την υπογραφή του συγκεκριμένου συμβολαίου ως προϋπόθεση για την παροχή της αιτούμενης υπηρεσίας, ενώ «σύμφωνα με τις πληροφορίες» που έχει, δεν την επέβαλε σε άλλη εταιρεία που παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες ή στη CYTANet. Ισχυρίζεται ειδικότερα ότι, τόσο η εξάρτηση της σύναψης του συμβολαίου όσο και οι ίδιοι οι όροι που περιέχονται στο συμβόλαιο, αποτελούν πρόσθετες υποχρεώσεις εκ μέρους της CALLSAT που δεν συνδέονται με τις κρατούσες εμπορικές συνήθειες, αλλά και θέτουν ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές, κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) και (δ) του Νόμου. Συγκεκριμένα, οι όροι του συμβολαίου που καταγγέλλει ως «καταχρηστικές ρήτρες» είναι οι όροι 8.2 και 8.6 με τους οποίους, ως ο ισχυρισμός της, αποκλείονται ή περιορίζονται τα νόμιμα δικαιώματα της έναντι αυτών της ΑΤΗΚ, σε περίπτωση ανικανότητας της ΑΤΗΚ να παράσχει τη ζητούμενη υπηρεσία. Επίσης, ο όρος 7.2 καταγγέλλεται ότι παραβιάζει τα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα της CALLSAT, όπως το δικαίωμα της δίκαιης δίκης. Η CALLSAT ισχυρίζεται ότι με τη διακοπή της προσφερόμενης υπηρεσίας χωρίς τη διεξαγωγή των δεουσών ερευνών και τη λήψη διαθέσιμων νομικών μέτρων, το δικαίωμα αυτό παραβιάζεται. Επιπρόσθετα, η CALLSAT καταγγέλλει ότι η μη ύπαρξη όρου στο συμβόλαιο που να επιτρέπει στον πελάτη να διακόψει το συμβόλαιο με λογική προειδοποίηση προς την ΑΤΗΚ σε περίπτωση που και ο δικός του πελάτης διακόψει, έχει ετεροβαρή χαρακτήρα που στόχο έχει να δυσχεραίνει τις εργασίες οποιουδήποτε εναλλακτικού

παρόχου, και αποτελεί επιπρόσθετη υποχρέωση που σύμφωνα με τις συνήθειες εμπορικές πρακτικές, δεν συνδέεται με το αντικείμενο της καταγγελίας.

Οι όροι που καταγγέλλονται παρατίθενται πιο κάτω:

«7.2 Η χρήση της υπηρεσίας από το Συνδρομητή για σκοπούς εξυπηρέτησης άλλων προσώπων ή για σκοπούς παροχής με ή χωρίς αντάλλαγμα τηλεπικοινωνιακής υπηρεσίας σε άλλα πρόσωπα απαγορεύεται χωρίς τη συγκατάθεση της Αρχής. Σε τέτοια περίπτωση ο Συνδρομητής υποχρεούται να υπογράψει ξεχωριστή συμφωνία με την Αρχή για τέτοια χρήση της Υπηρεσίας. Η Αρχή θα διακόψει την Υπηρεσία αν διαπιστώσει ότι ο Συνδρομητής προέβη ή προβαίνει σε τέτοιες ενέργειες.

8.2 Τηρουμένων των όρων που προνοούνται στο Παράρτημα Α, η Αρχή δεν θα ευθύνεται για οποιαδήποτε απώλεια ή ζημιά (συμπεριλαμβανομένων άμεσων, έμμεσων ζημιών ή άλλης ζημιάς, απώλειας εσόδων, κέρδους ή εργασίας ή επιχείρησης), που δυνατό να υποστεί ο Συνδρομητής εξαιτίας οποιασδήποτε διακοπής ή διαταραχής της ποιότητας ή υποβάθμισης της Υπηρεσίας ή της ανικανότητας της Αρχής να αποκαταστήσει την Υπηρεσία.

8.6 Η Αρχή ρητά αποποιείται και ο Συνδρομητής αρνείται και αποκηρύττει κάθε παράσταση ή όρο που δεν προνοείται στη Συμφωνία και ο Συνδρομητής αποποιείται κάθε δικαίωμα του να επικαλεσθεί παράσταση ή εξυπακουόμενο όρο που δεν προνοούνται ρητά στη Συμφωνία είτε αυτός εξυπακούεται από Νόμο είτε διαφορετικά.»

Η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 23 του Νόμου, δεν έχει την αρμοδιότητα να επιληφθεί της εξέτασης των συγκεκριμένων όρων που καταγγέλλει η CALLSAT, καθότι κρίνεται ότι οι συγκεκριμένοι όροι δεν έχουν αντίκτυπο στα δικαιώματα της, βάσει της νομοθεσίας περί προστασίας του ανταγωνισμού, αλλά ενδεχόμενα να σχετίζονται με άλλα νόμιμα δικαιώματα της CALLSAT, ως οι ισχυρισμοί της καταγγέλλουσας εταιρείας. Η Επιτροπή είναι αρμόδια για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού όπως αυτή προβλέπονται στην ημεδαπή και κοινοτική νομοθεσία και όχι στην επίλυση αστικών ή συμβατικών διαφορών. Η Επιτροπή κρίνει ότι η CALLSAT δεν έχει υποβάλει στοιχεία τέτοια και/η τεκμηριώσει πως οι υπό αναφορά όροι έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα τη παρακώλυση του ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, ομόφωνα κρίνεται ότι δεν υπάγονται στη σφαίρα αρμοδιοτήτων της Επιτροπής και κατ' επέκταση δεν παραβιάζουν το άρθρο 6(1)(δ) του Νόμου.

Για τον ίδιο λόγο, ούτε η μη ύπαρξη όρου στο συμβόλαιο που να επιτρέπει στον πελάτη να διακόψει το συμβόλαιο με λογική προειδοποίηση προς την ΑΤΗΚ σε περίπτωση που και ο δικός του πελάτης διακόψει, σχετίζεται με τη νομοθεσία περί Ανταγωνισμού. Αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσθετη υποχρέωση κατά την έννοια του άρθρου 6(1)(δ) του Νόμου, αφού δεν υφίσταται στη Συμφωνία.

Όσον αφορά την κατ' ισχυρισμόν παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) λόγω της κατ' ισχυρισμό μη υπογραφής αντίστοιχης συμφωνίας μεταξύ της ΑΤΗΚ και της Cytanet, αυτή δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή καθότι η Cytanet αποτελεί τμήμα της ΑΤΗΚ. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχουν άλλες συμφωνίες μεταξύ της ΑΤΗΚ και της Cytanet. Όσον αφορά την κατ' ισχυρισμόν παράβαση του άρθρου 6(1)(δ) του Νόμου, όπως λέχθηκε και πιο πάνω, η εξάρτηση της παροχής του προϊόντος από τη σύναψη συμβολαίου δεν συνιστά από μόνη της τη συγκεκριμένη παράβαση.

(ζ) Εκ πρώτης όψεως παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου 13(Ι)/2008 αναφορικά με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς των υπηρεσιών Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων (ΔΙΜΣ) προς τους παροχείς υπηρεσιών διαδικτύου το περίοδο 2003

Η CALLSAT με την καταγγελία της ισχυρίστηκε ότι οι τιμές τις οποίες εφάρμοζε η ΑΤΗΚ για στην υπηρεσία CytaBusiness.Link ήταν αδικαιολόγητες, και αποτελούν αθέμιτες τιμές παροχής της συγκεκριμένης υπηρεσίας, κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου.

Η ΑΤΗΚ, με την επιστολή της ημερομηνίας 7 Ιουνίου 2003 προς την Επιτροπή, ισχυρίστηκε ότι η μέθοδος που εφάρμοσε για την τιμολογιακή της πολιτική ήταν αυτή του Benchmarking αναφέροντας σχετικά ότι: «Γι' αυτό και διεθνώς έχει υιοθετηθεί η μέθοδος του "benchmarking", (επεξεργασία ενδεικτικών τιμών που προσφέρονται από διεθνείς παρόχους στη διεθνή αγορά) που στηρίζεται στις ακόλουθες αρχές: (α) ετήσια ή συχνότερη επανεξέταση τιμών, (β) ισοζύγιο τηρουμένων των αναλογιών στις αντίστοιχες τιμές των μισών κυκλωμάτων που διατίθενται από τον αντίστοιχο οργανισμό, (γ) συνυπολογισμό του οφέλους από χρονικές δεσμεύσεις και ποσοτικές εκπτώσεις (δ) αποφυγή πραγματοποίησης ζημιάς σε οποιοδήποτε οργανισμό, (ε) διατήρησης του ισοζυγίου μεταξύ των οργανισμών και αποφυγή της εισαγωγής αθέμιτου ανταγωνισμού από τους μεγάλους διεθνείς οργανισμούς π.χ ΒΤ στις μικρές

χώρες π.χ Κύπρος χωρίς να υπάρχει η αντίστροφη δυνατότητα λόγω υψηλού κόστος του μισού κυκλώματος, (στ) αποφυγή υποκατάστασης της συνήθους διεθνούς τηλεφωνίας (ζ) πρόνοια για τα κόστη αντικατάστασης των καλωδίων ή χωρητικότητας. Με βάση την πιο πάνω μέθοδο η λιανική τιμή χωρητικότητας δεν μπορεί να είναι πολύ χαμηλότερη από αυτήν που χρεώνει ο αντίστοιχος οργανισμός για την μισή απόσταση και περαιτέρω δεν μπορεί να είναι πολύ υψηλότερη. Είναι με βάση αυτές τις αρχές που καθορίζονται οι τιμές των ΔΙΜΣ από την ΑΤΗΚ τόσο πριν όσον και μετά την 1.1.2003. Και αυτές τις αρχές υιοθέτησε και ο Επίτροπος Ρύθμισης Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων πολύ ορθά αφού είναι και η διεθνώς παραδεκτή και εφαρμοζόμενη μέθοδος ακόμη και σε αγορές που είναι πλήρως ελευθεροποιημένες, όπως φαίνεται στο έγγραφο διαβούλευσης που σας εστάλη με επιστολή ημερομηνίας. 16.5.03.»

Η Επιτροπή μελετώντας το διοικητικό φάκελο σημειώνει ότι η ΑΤΗΚ με την επιστολή της ημερομηνίας 10 Δεκεμβρίου 2010, πρόσθετα δήλωσε ότι προσπάθεια της ήταν η αποφυγή μεγάλων ανισοζυγιών μεταξύ των δικών της χρεώσεων και των χρεώσεων των αντίστοιχων Ανταποκριτών. Γι' αυτό, ο καθορισμός των τελών ΔΙΜΣ της ΑΤΗΚ (προϊόν Cytabussines.Link) γινόταν με τη βέλτιστη πρακτική (benchmarking). Όσον αφορά την Ελλάδα, με την οποία η CALLSAT διατηρούσε ΔΙΜΣ, η ΑΤΗΚ δήλωσε ότι οι τιμές των ημικυκλωμάτων της (τόσο του Cytabussines.Link, όσο και του Cytalnternet.Link) ήταν πάντοτε χαμηλότερες από τις τιμές του ΟΤΕ. Η ΑΤΗΚ επιπρόσθετα επισύναψε συγκριτικό πίνακα τιμών των μηνιαίων χρεώσεων της ΑΤΗΚ και του ΟΤΕ για ΔΙΜΣ χωρητικότητας 34 και 45Mbps.

Πέραν των πιο πάνω, η Επιτροπή σημειώνει και τα όσα ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ δήλωσε στις γραπτές του θέσεις όπου ανέφερε ότι η μέθοδος που ακολουθήθηκε ήταν αυτή της βέλτιστης πρακτικής (benchmarking) και ακόμη ότι με την ελευθεροποίηση των ΔΙΜΣ διεθνώς και την εισαγωγή του ανταγωνισμού οι τιμές μειώθηκαν διεθνώς με αποτέλεσμα η μεθοδολογία της βέλτιστης πρακτικής να αποδίδει χαμηλότερες τιμές. Επισήμανε δε ότι η ρύθμιση αφορούσε μόνο 2Mbps και όχι περισσότερα.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή κατά την εξέταση της παρούσας υπόθεσης σημείωσε και τις θέσεις του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ημερομηνίας 7 Ιουνίου 2003, τις οποίες υιοθέτησε στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας. Ειδικότερα, σημειώθηκαν οι θέσεις του δικηγόρου της ΑΤΗΚ, συμφώνως των οποίων είχε δηλώσει ότι: «Από την 1

Ιανουαρίου 2003 η αγορά των τηλεπικοινωνιών στην Κύπρο ελευθεροποιήθηκε. Η ΑΤΗΚ ως πάροχος με δεσπόζουσα θέση στην αγορά των ΔΙΜΣ έπρεπε να υιοθετήσει τιμολογιακή πολιτική που να επιβάλει δίκαιο λιανικό τέλος για ΔΙΜΣ σε όλους και να προνοεί για χονδρικά τέλη ΔΙΜΣ για του αδειούχους παρόχους υπηρεσιών. Αυτό και έπραξε η ΑΤΗΚ με την ΚΔΠ 59/2003. Με την ΚΔΠ 59/2003 υιοθετείται δίκαια τιμή για τους ΔΙΜΣ που είναι αυτή του CytaBusiness.Link και καταργούνται τα προϊόντα CytaNews.Link, CytaBusiness.Link και CytaAcademic.Link.»

Ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις υπό αναφορά θέσεις του, υποστήριξε ότι με την ΚΔΠ 59/2003 υιοθετήθηκαν και χονδρικά τέλη για αδειούχους παρόχους υπηρεσιών, που είναι κατά 10% μειωμένα των λιανικών τελών. Περαιτέρω, ενώ το λιανικό τέλος ΔΙΜΣ ισχύει για ΔΙΜΣ χωρίς χρονική δέσμευση, παραχωρείται έκπτωση 5% για δέσμευση ενός έτους και έκπτωση 10% για δέσμευση δύο ετών. Συνακόλουθα, ως ανέφερε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ, ένας αδειούχος πάροχος μπορεί να εξασφαλίσει ΔΙΜΣ με έκπτωση από 10% μέχρι σχεδόν 20% από το λιανικό τέλος που ήταν δεσμευμένη η ΑΤΗΚ να χρεώνει, έτσι του δινόταν η ευκαιρία να μεταπωλεί φθηνότερα της ΑΤΗΚ και να πραγματοποιεί ικανό κέρδος.

Σε ό,τι αφορά τον καθορισμό της δίκαιας τιμής, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις υπό αναφορά θέσεις του, δήλωσε μεταξύ άλλων ότι: «Θα πρόσθετα με όλον τον σεβασμό ότι μια τιμή είναι δίκαια όταν προθύμως την προσφέρει ο καταναλωτής για να εξασφαλίσει το προϊόν ή υπηρεσία χωρίς να αισθάνεται ότι υπερτιμολογείται γνωρίζοντας το όφελος που λαμβάνει από το προϊόν ή υπηρεσία.» Πέραν αυτής της θέσης, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ δήλωσε ότι η αγορά της Ελλάδας είναι συγκρίσιμη με την Κυπριακή αγορά στη σύνδεση Κύπρου Ελλάδα και ως εκ τούτου θεωρήθηκε ότι το ημικύκλωμα μεταξύ Ελλάδας Κύπρου που επέβαλλε ο ΟΤΕ ήταν καθοδηγητικό και καθοριστικό στον καθορισμό της «δίκαιας τιμής».

Από την πλευρά της η CALLSAT, μέσα από τα έγγραφα τα οποία κατά καιρούς κατατέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής και τα οποία στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας ο δικηγόρος της CALLSAT υιοθέτησε, υποστήριζε ότι: «οι τιμές δεν στηρίζονται στην κοστοστρέφεια όπως όφειλαν να είναι με βάση τον περί τηλεπικοινωνιών νόμο του 2002. Με αστήρικτες ορθολογιστικά δικαιολογίες προσπαθούν να κρατήσουν τα κόστα του ανταγωνισμού σε πολύ ψηλά και ασύμφορα για τον ανταγωνισμό επίπεδο.[..] Ο μοναδικός λόγος για τον οποίο προχώρησε στη δημιουργία του εν λόγω προϊόντος ήταν για να αντιμετωπίσει τις δορυφορικές διασυνδέσεις από τις οποίες έχανε μεγάλο μέρος της αγοράς και τις οποίες

χρησιμοποιούσαν οι αδειούχοι παροχείς διαδικτύου για να έχουν φθηνότερα κόστα στη διεθνή διασύνδεση. [...] Η ΑΤΗΚ προσπαθεί να κάνει σύγκριση των τιμών της με την Ελλάδα και αποφεύγει έντεχνα να κάνει σύγκριση με χώρες οι οποίες προσφέρουν την χωρητικότητα σε τιμές πολύ πιο φθηνές από την ΑΤΗΚ, π.χ. η εταιρεία Barak στο Ισραήλ χρεώνει τη CALLSAT για 2Mbps μόνο \$2.500 δολάρια Αμερικής, ενώ ΑΤΗΚ για την ίδια χωρητικότητα χρεώνει \$11.500 δολάρια Αμερικής.⁴⁵»

Η Επιτροπή, σε σχέση με τα όσα υποστήριξε η CALLSAT περί της αθέμιτης και υπερβολικής τιμολόγησης των ΔΙΜΣ, σημείωσε και τα σχόλια της CALLSAT που κατατεθήκαν ενώπιον του ΕΡΗΕΤ σε ακρόαση που έγινε στις 2/6/2003 σε σχέση με τη διεθνή χωρητικότητα. Η CALLSAT είχε, μεταξύ άλλων, αναφέρει τα ακόλουθα: «Πώς θα αναπτυχθεί το διαδίκτυο στην Κύπρο από την στιγμή που ο μόνος πάροχος που απολαμβάνει φθηνές τιμές στη διεθνή χωρητικότητα είναι η CYTANET; Πώς θα αναπτυχθεί το διαδίκτυο, όταν η ΑΤΗΚ έχει καταργήσει την υπηρεσία CytalInternet.Link μέσω της οποίας οι πάροχοι διαδικτύου έπαιρναν φθηνές συνδέσεις με το εξωτερικό; Και όλα αυτά, λόγους μήνες πριν της απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών στο νησί. Θα ακούσετε την ΑΤΗΚ να λέει ότι είναι η ΕΕ που επιβάλλει να μην υπάρχουν διαφορετικές τιμολογήσεις για το ίδιο προϊόν. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να τετραπλασιαστούν οι τιμές; Η μήπως αυτό σημαίνει ότι εκεί που τιμολογούσε μια μισθωμένη σύνδεση με την Ελλάδα για 34Mbps 39,00ΛΚ/μήνα, τώρα πρέπει να την τιμολογεί 78,00ΛΚ; Μάλιστα, μπορεί κάποιος έκδηλα να δει την προσπάθεια της ΑΤΗΚ να στραγγαλίζει τον ανταγωνισμό, όταν για ταχύτητες μέχρι 2Mbps έχει ρίξει τις τιμές της. Πού πήγε η οικονομία κλίμακας που πρέπει σύμφωνα με όλους τους κανονισμούς της αγοράς να απολαμβάνει κάποιος που μισθώνει μια υπηρεσία σε μεγάλες ποσότητες;»⁴⁶

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα όσα υποστήριξαν τα εμπλεκόμενα μέρη κατά την ενώπιον της διαδικασία, εστίασε την προσοχή της στο άρθρο 6 του Νόμου το οποίο απαγορεύει, μεταξύ άλλων, σε επιχείρηση που κατέχει δεσπίζουσα θέση να

⁴⁵ Βλέπε επιστολή Callsat Telecom Ltd προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού με ημερομηνία 23/5/2003.

⁴⁶ Ibid.

καθορίσει είτε άμεσα ή έμμεσα αθέμιτες τιμές αγοράς ή και πώλησης, ενισχύοντας με αυτό τον τρόπο τη θέση της στην αγορά, εις βάρος των καταναλωτών.⁴⁷

Μέσα από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΔΕΚ, έχει κριθεί ότι οι υπερβολικές τιμές υφίστανται όταν η τιμή δεν έχει λογική σύνδεση με την οικονομική αξία του προϊόντος που παρέχεται. Η συνήθης τακτική για να εξαχθεί τέτοιο συμπέρασμα συμπεριλαμβάνει την ανάλυση της τιμής και του κόστους του προϊόντος.⁴⁸

Σύμφωνα με το ΔΕΚ, «όταν ο καθορισμός μιας τιμής που είναι υπερβολική δεν έχει καμία λογική σχέση ανάμεσα σε αυτή και την οικονομική αξία του προσφερόμενου προϊόντος [...] τότε θεωρείται κατάχρηση.»⁴⁹ Το Δικαστήριο έκρινε ότι για τον καθορισμό της τιμής ενός προϊόντος ως υπερβολικής κατά τρόπο αντικειμενικό, θα μπορούσε μεταξύ άλλων, αν ήταν δυνατόν, να εξεταστεί το ύψος της τιμής του εν λόγω προϊόντος με βάση τη σύγκριση ανάμεσα στην τιμή πώλησης του και το κόστος παραγωγής του, η οποία (σύγκριση) θα μπορούσε να αποκαλύψει το εύρος του περιθωρίου κέρδους, και ακολούθως να διαπιστωθεί κατά πόσον αυτή η τιμή είναι δίκαιη ή όχι. Συγκρινόμενη και με τις τιμές των ανταγωνιστικών προϊόντων, δύναται να κριθεί ως μη δίκαιη. Το ΔΕΚ αναγνώρισε επίσης ότι μπορεί να υπάρξουν ορισμένες δυσκολίες στον καθορισμό του κόστους παραγωγής, ιδιαίτερα έχοντας υπόψη ότι μια επιχείρηση μπορεί να λειτουργεί αποτελεσματικότερα και να έχει υψηλά ή, σε αντίθετη περίπτωση, μικρά κέρδη. Είναι γι' αυτό που, όπως δήλωσε το ΔΕΚ στην υπό αναφορά υπόθεση, πρέπει να δίδεται προσοχή στον καθορισμό του κόστους παραγωγής ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης, το αντικείμενο της δραστηριοποίησης της, αν παράγει ένα ή περισσότερα προϊόντα, τον αριθμό των θυγατρικών της και τη σχέση που υπάρχει μεταξύ τους.

Ωστόσο, το ΔΕΚ έκανε δεκτές και άλλες μεθόδους, ανάλογα με τη φύση της υπό κρίση υπόθεσης κατά περίπτωση, όπως είναι η σύγκριση με τιμές που εφαρμόζονται σε άλλα κράτη μέλη σε ομοιόμορφη βάση. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση United Brands το ΔΕΚ έκρινε ότι τέτοια σύγκριση μπορεί να γίνει αποδεκτή μόνο όταν οι αγορές στα εν λόγω κράτη μέλη είναι αντικειμενικά συγκρίσιμες. Διαφορές στην

⁴⁷ Βλ. Απόφαση του Δικαστηρίου 21^{ης} Φεβρουαρίου 1973, 6/72, *Europemballage* και *Continental Can* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σελ. 445, παρ. 26, και την Απόφαση *Suiker Unie* κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρ. 526 και 527.

⁴⁸ Βλ. Απόφαση Δικαστηρίου στην υπόθεση C 27/76 *United Brands Co* and *United Brands Continental Bv* κατά της Επιτροπής, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 1978.

⁴⁹ *Case 27/76 United Brands v Commission* [1978] Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 207, [1978] 1 CMLR 429.

τιμολόγηση μπορούν να δικαιολογηθούν όταν υπάρχουν αντικειμενικές και σχετικές διαφορές μεταξύ των καταστάσεων που επικρατούν στα κράτη που συγκρίνονται.⁵⁰

Η Επιτροπή, σε σχέση με τις χρεώσεις των ΔΙΜΣ, εν πρώτοις σημειώνει ότι στην ΚΔΠ 59/2003 καθορίζονται οι τιμές μέχρι 2Mbps. Οι χρεώσεις που δόθηκαν από μέρους της ΑΤΗΚ για σκοπούς σύγκρισης με βάση τη μεθοδολογία του Benchmarking, αφορούν χωρητικότητες μεγέθους 34Mbps και 45Mbps. Σύμφωνα με τα στοιχεία και έγγραφα που η Επιτροπή έχει στην κατοχή της, ο λόγος μη συμπερίληψης τέτοιων χωρητικοτήτων ήταν η δυνατότητα περισσότερης ευελιξίας από μέρους της ΑΤΗΚ στον καθορισμό των τελών για υψηλές ταχύτητες⁵¹.

Η ΑΤΗΚ διά του δικηγόρου της δήλωσε ότι, τα τέλη του ΟΤΕ διαχρονικά για το ημικύκλωμα Ελλάδας Κύπρου σε διάφορες χωρητικότητες ήταν πολύ πιο ψηλά από τα αντίστοιχα τέλη του CytaBusiness.Link, και μόνο για το δεύτερο τρίμηνο του 2003 φαίνεται να είναι ελαφρώς χαμηλότερα. Σε σχέση με τη διαφορά αυτή, ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις θέσεις του ημερομηνίας 7 Ιουνίου 2003, δήλωσε τα εξής: «.. άμα ληφθούν υπόψη οι χρονικές δεσμεύσεις που απαιτεί ο ΟΤΕ (τουλάχιστον 6 μήνες) και η αντίστοιχη έκπτωση για χρονική δέσμευση που παρέχει η ΑΤΗΚ, καθώς και η ανισορροπία των χονδρικών τιμών (5% ο ΟΤΕ έναντι 10% της ΑΤΗΚ), τα τέλη της ΑΤΗΚ για CytaBusiness.Link εξακολουθούν να είναι φθηνότερα για όλες τις χωρητικότητες πλην των μεγάλων χωρητικοτήτων 34Mbps -45Mbps. Τούτο συμβαίνει διότι προφανώς η μέθοδος του benchmarking οδήγησε την ΑΤΗΚ σε σημαντικές αυξήσεις τελών σε αυτές τις χωρητικότητες του Ιανουάριο 2003 για να πλησιάσει αυτές του ΟΤΕ, ενώ η ίδια η μέθοδος οδήγησε τον ΟΤΕ σε μειώσεις τον Μάρτιο του 2003 για να συναντήσει τις προηγούμενες της ΑΤΗΚ.»

Η ΑΤΗΚ προς υποστήριξη των θέσεων της παράθεσε των ακόλουθο Πίνακα στον οποίο γίνεται σύγκριση των τιμών της ΑΤΗΚ με τις τιμές του ΟΤΕ.

⁵⁰ Βλ. Υπόθεση 389/87 *Ministere Public v Tournier* [1989] Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστήριο 2521, παρ. 38 και *Lucazeau v Societes des Auteurs, Compositeurs et Editeurs de Musique (SACEM)* [1989] Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστήριο 2811 παρ. 21.

⁵¹ Σύμφωνα με το έγγραφο με αριθμό αναφοράς ICS22/G-LCT-99-99/IN191-02 και ημερομηνία 27 Δεκεμβρίου 2002 το οποίο ετοιμάστηκε από το Τμήμα Αξιοποίησης Διεθνών Μέσων που δόθηκε στο Διευθυντή Διεθνών Εμπορικών Υπηρεσιών και το οποίο επισυνάπτεται στο Υπόμνημα με αρ, 423/2002. το οποίο υποβλήθηκε από το Γενικό Διευθυντή της ΑΤΗΚ στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Πίνακας 5: Σύγκριση Τιμών ΑΤΗΚ και ΟΤΕ

	34 Mb- IPLC⁵²	45 Mb- IPLC	34 Mb- CIL⁵³	34 Mb- IPLC	45 Mb- IPLC
	ΑΤΗΚ	ΑΤΗΚ	ΑΤΗΚ	ΟΤΕ	ΟΤΕ
2000-Q3	39.660		16.813	71.445	81.187
2000-Q4	39.660		16.813	71.445	81.187
2001-Q1	39.660		16.813	71.445	81.187
2001-Q2	39.660		16.813	71.445	81.187
2001-Q3	39.660		16.813	71.445	81.187
2001-Q4	39.660		16.813	71.445	81.187
2002-Q1	39.660		16.813	71.445	81.187
2002-Q2	39.660		16.813	71.445	81.187
2002-Q3	39.660		16.813	71.445	81.187
2002-Q4	39.660		16.813	71.445	81.187
2003-Q1	78.000	78.000		71.445	81.187
2003-Q2	78.000	78.000		46.898	53.294

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, την περίοδο 2000-2002 υπήρχε μεγάλη απόκλιση στις τιμές ΔΙΜΣ για τις εν λόγω χωρητικότητες μεταξύ του ΟΤΕ και της ΑΤΗΚ, με την ΑΤΗΚ να είναι κατά πολύ φθηνότερη από τον ΟΤΕ. Πέραν όμως τούτου, διαφαίνεται ότι το 2003 τα τέλη της ΑΤΗΚ για τις χωρητικότητες 34 και 45 Mbps αυξήθηκαν κατά πολύ, καθιστώντας την ακριβότερη από τον ΟΤΕ. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι το δεύτερο τρίμηνο του 2003, ενώ οι τιμές του ΟΤΕ σημείωσαν αισθητή μείωση, οι τιμές της ΑΤΗΚ παρέμειναν σε υψηλά επίπεδα. Συγκεκριμένα, οι τιμές της ΑΤΗΚ για το πρώτο τετράμηνο του 2003 για χωρητικότητα με ρυθμό 34Mbps ήταν κατά 9.17% υψηλότερες από τιμές του ΟΤΕ, ενώ οι τιμές για χωρητικότητα με ρυθμό 45Mbps ήταν κατά 3.93% υψηλότερες από τιμές του ΟΤΕ. Σε ότι αφορά το δεύτερο τετράμηνο του 2003, οι τιμές της ΑΤΗΚ για χωρητικότητα με ρυθμό 34Mbps ήταν κατά 66.32% υψηλότερες από τιμές του ΟΤΕ, ενώ οι τιμές για χωρητικότητα με ρυθμό 45Mbps ήταν κατά 46.36% υψηλότερες από τιμές του ΟΤΕ.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί τη θέση της ΑΤΗΚ ότι η ύπαρξη της διαφοράς σε αυτό το κομβικό σημείο, ήτοι της φιλευθεροποίησης της αγοράς των

⁵² IPLC= International Private Leased Circuit (ΔΙΜΣ)

⁵³ CIL= CytalInternet.Link

τηλεπικοινωνιών, οφειλόταν στο γεγονός ότι ο ΟΤΕ προσπάθησε να προσεγγίσει τις προηγούμενες τιμές, καθότι η ΑΤΗΚ δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τα επιχειρηματικά πλάνα του ΟΤΕ και, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι αυτή ήταν η θέση ή/και πρόθεση του ΟΤΕ. Εξάλλου, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις γραπτές του θέσεις ημερομηνίας 7 Ιουνίου 2003 με βάση τη μέθοδο του Benchmarking η λιανική τιμή χωρητικότητας δεν μπορεί να είναι πολύ χαμηλότερη από αυτή που χρεώνει ο αντίστοιχος οργανισμός για τη μισή απόσταση και περαιτέρω δεν μπορεί να είναι πολύ υψηλότερη.

Πέραν όμως των πιο πάνω, από τη σύγκριση των χρεώσεων των χωρητικότητων μεγέθους 34Mbps ως ίσχυαν με την ΚΔΠ 401/2000, και ακολούθως ως ίσχυαν με την ΚΔΠ 59/03, διαπιστώνεται συνολική αύξηση της τιμής ύψους **97%**. Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη τις οικονομίες κλίμακας και τη συνεχή αύξηση της χρήσης διεθνούς χωρητικότητας, λόγω της αυξανόμενης χρήσης του διαδικτύου από τους Κύπριους καταναλωτές θεωρεί ότι δεν είναι εύλογο να υπήρξε αύξηση της τιμής. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η αύξηση της χρήσης διεθνούς χωρητικότητας λογικά έπρεπε να οδηγήσει σε μείωση των τιμών.

Η Επιτροπή κρίνει ότι αυτές οι αποκλίσεις καταδεικνύουν ότι ο καθορισμός των τιμών από την ΑΤΗΚ δεν βασίστηκε στη μέθοδο του Benchmarking ως ίδια υποστήριξε. Η Επιτροπή επίσης παρατηρεί ότι από τις συγκρίσεις που έχουν προσκομιστεί από την ΑΤΗΚ ιδιαίτερα σε ότι αφορά τις μεγάλες χωρητικότητες δεν καταδεικνύεται ότι είχαν αποφευχθεί τα μεγάλα ανισοζύγια μεταξύ των χρεώσεων της ΑΤΗΚ και των χρεώσεων αντίστοιχων παροχών, ως η ίδια υποστήριξε ότι ήταν η προσπάθεια της. Σε ό,τι αφορά τις χρεώσεις για τα 2Mbps, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο ΕΡΗΕΤ με το Διάταγμα Δ.Ε. 8/2003 [το περί Καθορισμού Οργανισμών με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά Διεθνών Μισθωμένων Γραμμών σε μορφή ημικυκλωμάτων προς τους προορισμούς Ελλάδα και Ισραήλ], το οποίο δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 10 Νοεμβρίου 2003, καθόρισε την ΑΤΗΚ ως οργανισμό με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά αυτή. Στη συνέχεια ο ΕΡΗΕΤ⁵⁴, αφού μελέτησε τα στοιχεία που προσκόμισαν τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσα στα πλαίσια σχετικής Δημόσιας Ακρόασης που διενεργήθηκε τη 18/11/2003, και με σκοπό να οδηγηθεί σε ασφαλές ανώτατο όριο, βασίστηκε στην ανάλυση των στοιχείων κόστους που

---

⁵⁴ Το περί Καθορισμού Ανώτατου Τέλους Μίσθωσης Διεθνών Μισθωμένων Γραμμών (ενσύρματων) σε μορφή ημικυκλωμάτων ρυθμού 2Mbps προς Ελλάδα και Ισραήλ, Διάταγμα 9/2003

συνθέτουν το τέλος διεθνών φωνητικών κλήσεων προς τους υπό ρύθμιση προορισμούς. Τα στοιχεία αυτά κοινοποιήθηκαν στον ΕΡΗΕΤ από την ΑΤΗΚ στα πλαίσια κοστολογικού ελέγχου που πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο 8-19/9/2003. Στη μέθοδο υπολογισμού των τελών ο ΕΡΗΕΤ έλαβε υπόψη τη χρέωση για το διεθνές δίκτυο της ΑΤΗΚ για το έτος 2002, το συνολικό αριθμό εξερχόμενων λεπτών διεθνούς τηλεφωνίας προς τους υπό ρύθμιση προορισμούς για το 2002, καθώς και τον αριθμό των συνδέσεων (ημικυκλώματα) 2Mbps προς κάθε ρυθμιζόμενο προορισμό. Ο ΕΡΗΕΤ με το Διάταγμα του με αρ. 9/2003 είχε καθορίσει το ανώτατο τέλος παροχής διεθνών μισθωμένων γραμμών προς Ελλάδα και Ισραήλ στα ΛΚ 3,302.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το τέλος που καθορίστηκε από τον ΕΡΗΕΤ στη βάση στοιχείων του 2002 έχει αισθητή διαφορά με τις χρεώσεις που καθόριζε κατά καιρούς η ΑΤΗΚ. Συγκεκριμένα, η ΑΤΗΚ το 2000, είχε καθορίσει το μηνιαίο τέλος της CBL για 2Mbps για τη ζώνη 1 (κάλυπτε Ελλάδα και Ισραήλ) σε ΛΚ6,610 και ακολούθως, το 2003 με την ΚΔΠ 59/2003 σε ΛΚ6,000.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι χρεώσεις που επέβαλε ο ΕΡΗΕΤ με το υπό αναφορά Διάταγμα του αποτελεί ένα θεμιτό μέτρο σύγκρισης, αφού όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ στις θέσεις του ημερομηνίας 7 Ιουνίου 2003 η αρχή του benchmarking υιοθετήθηκε ορθά από τον ΕΡΗΕΤ στο υπό αναφορά Διάταγμα.

Η Επιτροπή συνακόλουθα κρίνει ότι αυτή η διαφορά της τάξης του 45% δεικνύει ότι οι χρεώσεις της ΑΤΗΚ το 2003 για την υπηρεσία CytaBusiness.Link δεν αποτελούσαν δίκαια τιμή. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι χρεώσεις τόσο σε ό,τι αφορά τις ΔΙΜΣ σε μορφή κυκλωμάτων ρυθμού 2Mbps, καθώς και ρυθμού 34Mbps και 45Mbps, ήταν μη εύλογη τιμή αγοράς καθότι με βάση τα όσα έχουν αναλυθεί πιο πάνω ήταν υπερβολικές και συνεπώς κρίνονται αθέμιτες.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή σημειώνει ότι στο έγγραφο με αριθμό αναφοράς ICS22/G-LCT-99-99/IN191-02 και ημερομηνίας 27 Δεκεμβρίου 2002⁵⁵ της ΑΤΗΚ καταγράφεται ότι, ως αποτέλεσμα της αναθεώρησης της πολιτικής χρεώσεων της ΑΤΗΚ για τις ΔΙΜΣ, οι συνολικές μηνιαίες χρεώσεις (χονδρικών) προς την CALLSAT, βάσει προτεινόμενων τελών με δέσμευση 2 ετών, από 36,182ΛΚ θα γίνουν 71,685ΛΚ. Αυτό συνεπάγεται με αύξηση της τάξης του 98%.

---

⁵⁵ Βλέπε υποσημείωση 36.

Επίσης, η Επιτροπή σημειώνει ότι, σύμφωνα με τα όσα καταγράφονται στο υπό αναφορά έγγραφο της ΑΤΗΚ, για τις συνδέσεις CIL μεγέθους 16Mbps, για τις οποίες η CALLSAT είχε δύο ξεχωριστά συμβόλαια τα οποία έληγαν 12/9/2003, η αύξηση που θα επερχόταν σε περίπτωση ύπαρξης διετούς δέσμευσης και νοουμένου ότι εξασφάλιζε αδειοδότηση από τον ΕΡΗΕΤ, ήταν της τάξης του 175%.

Εν κατακλείδι, η Επιτροπή τονίζει ότι η περίοδος που επιλέχθηκε από την ΑΤΗΚ για την αύξηση των τιμών ήταν κομβική, μιας και αλλαγή στις χρεώσεις τέθηκε σε ισχύ στις 24/1/2003, μόλις δηλαδή ελευθεροποιήθηκε η αγορά και η CALLSAT μπορούσε μέσω του ΕΡΗΕΤ να αποκτήσει τις απαιτούμενες από το Νόμο άδειες για τη δραστηριοποίηση της στην αγορά.

Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη το κομβικό σημείο αύξησης των τιμών, καθώς και το γεγονός ότι η ΑΤΗΚ δεν αιτιολόγησε επαρκώς και με αντικειμενικότητα τους λόγους και τον τρόπο υπολογισμού των χρεώσεων, σε συνάρτηση με το γεγονός ότι ο ΕΡΗΕΤ εφάρμοσε σαφώς χαμηλότερες χρεώσεις για τις ίδιες υπηρεσίες, κρίνει ότι οι πράξεις της ΑΤΗΚ παραβίαζαν τους κανόνες ανταγωνισμού.

Συνακόλουθα, η Επιτροπή στη βάση όλων των ενώπιον της στοιχείων καταλήγει ότι στοιχειοθετείται παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου από μέρους της ΑΤΗΚ, ως αποτέλεσμα των τιμών αγοράς των υπηρεσιών Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων, και συγκεκριμένα της υπηρεσίας CytaBusiness.Link, που επέβαλε το 2003.

ΙΧ. ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΟ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Νόμου, για κάθε παράβαση των άρθρων 3 και/ ή 6 του Νόμου την οποία διαπράττουν επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της να λαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα μέτρα:

«(α) να επιβάλλει τα πιο κάτω διοικητικά πρόστιμα ανερχόμενα, ανάλογα με τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης-

- (i) μέχρι το δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών της επιχείρησης, ή*
- (ii) μέχρι το άθροισμα του δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης που είναι μέλος της παραβαίνουσας ένωσης επιχειρήσεων,*

ο οποίος κύκλος εργασιών έλαβε χώρα κατά το έτος μέσα στο οποίο συντελέστηκε η παράβαση ή κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος [...].»

Επίσης, ως αναφέρεται στο άρθρο 42(1) του Νόμου: «*Τα διοικητικά πρόστιμα για παραβάσεις του παρόντος Νόμου [...] επιβάλλονται από την Επιτροπή, με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, κατόπιν διεξαγωγής έρευνας και αφού ληφθεί υπόψη η φύση και η σοβαρότητα της παράβασης σε κάθε περίπτωση.*»

Από τα πιο πάνω εκτεθέντα, προκύπτει πως η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια σχετικά με την επιβολή διοικητικών προστίμων, η οποία εκδηλώνεται σε δύο επίπεδα. Το πρώτο αφορά την επιβολή ή μη του προστίμου και το δεύτερο το ύψος του διοικητικού προστίμου.

Όπως μπορεί ευχερώς να συναγάγει κάποιος από τη διατύπωση της σχετικής διάταξης του άρθρου 24 του Νόμου, η Επιτροπή δύναται να λάβει τέτοιου είδους μέτρα, όπως είναι η επιβολή διοικητικού προστίμου, χωρίς να υπέχει σχετική υποχρέωση. Η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο, όταν κρίνει πως αποτελεί το ενδεδειγμένο για την περίπτωση κυρωτικό και αποτρεπτικό μέτρο. Η Επιτροπή επί τούτου υπογραμμίζει επίσης ότι τα διοικητικά πρόστιμα πρέπει να έχουν ένα επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα, όχι μόνο ως κύρωση που επιβάλλεται στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, αλλά επίσης και για την αποτροπή άλλων επιχειρήσεων να υιοθετούν παρόμοιες συμπεριφορές.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή επισημαίνει πως η εκ μέρους της ΑΤΗΚ παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου έχει ήδη τερματισθεί από το Νοέμβριο του 2003. Επιπροσθέτως, η βαρύτητα και η διάρκεια της παράβασης ήταν τέτοια, που δεν μπορούν να δικαιολογήσουν επαρκώς την επιβολή διοικητικού προστίμου, καθώς οι στόχοι της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού στη σχετική αγορά και της γενικής και ειδικής πρόληψης (αποτρεπτικός χαρακτήρας), όπως αυτοί έχουν προσδιοριστεί από τη θεωρία και τη νομολογία, μπορούν να επιτευχθούν και μέσω της επιβολής λιγότερο επαχθών μέτρων σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Η Επιτροπή επί τούτου θεωρεί επίσης σημαντικό το γεγονός ότι ο ΕΡΗΕΤ με το Διάταγμα του με αρ. 9/2002 είχε ρυθμίσει το ανώτατο τέλος των υπηρεσιών ΔΙΜΣ με ρυθμό 2Mbps προς Ελλάδα και Ισραήλ.

Η Επιτροπή κρίνει πως στη συγκεκριμένη υπόθεση ούτε υποχρέωση τερματισμού της διαπιστωθείσας παράβασης μπορεί να επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 24(β) του Νόμου, καθώς αυτή έχει ήδη τερματιστεί, όπως επισημάνθηκε πιο πάνω.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κρίνει πως στη συγκεκριμένη υπόθεση δέον είναι να εφαρμόσει το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 24(β) του Νόμου, όπου ορίζεται ότι: «σε

περίπτωση που η παράβαση τερματισθεί πριν από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής, η Επιτροπή δύναται να καταδικάσει με αναγνωριστική απόφασή της την παράβαση». Επομένως, η Επιτροπή, εντός του πλαισίου της ευρείας διακριτικής ευχέρειας, την οποία αναγνωρίζει ο Νόμος, αποφασίζει να καταδικάσει με αναγνωριστική απόφαση την παράβαση του άρθρου 6(1)(α), όπως αναλυτικά περιγράφηκε πιο πάνω, κρίνοντας πως αυτή η απόφασή της κινείται εντός των ορίων, που επιβάλλει η αρχή της αναλογικότητας και η εξυπηρέτηση του σκοπού της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού εντός της Δημοκρατίας.

Το δεύτερο επίπεδο, στο οποίο εκδηλώνεται η ως άνω διακριτική ευχέρεια, είναι εκείνο του καθορισμού του ύψους του προστίμου. Λόγω, όμως, του ότι η Επιτροπή έχει ήδη καταλήξει στην απόφαση να μην προχωρήσει στην επιβολή διοικητικού προστίμου, η ανάλυση και εξέταση των παραμέτρων, που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου αυτού παρέλκει.

Υπό το φως των πιο πάνω, η Επιτροπή, εντός του πλαισίου της ευρείας διακριτικής ευχέρειας, την οποία αναγνωρίζει ο Νόμος, αποφασίζει να καταδικάσει με αναγνωριστική απόφαση την παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, ως αποτέλεσμα των τιμών αγοράς των υπηρεσιών Διεθνών Ιδιωτικών Μισθωμένων Συνδέσεων και συγκεκριμένα της υπηρεσίας CytaBusiness.Link που επέβαλε το 2003, κρίνοντας πως αυτή η απόφασή της κινείται εντός των ορίων, που επιβάλλει η αρχή της αναλογικότητας και η εξυπηρέτηση του σκοπού της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού εντός της Δημοκρατίας.

ΛΟΥΚΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού